

MASTEROPPGAVE

Æi kjørrke i soLa og en kjirrke i solen?

En casestudie av genusbruk og talemålsvariasjon i gamle Trøgstad kommune.

Ida-Sofie Isaksen Wiig

11.05.2023

Grunnskolelærerutdanning 5-10

Fakultet for lærerutdanning og språk

Forord

Så var innleveringsdatoen her, og hjertebarnet mitt skal ferdigstilles. Nå skal det takkes!

Først av alt vil jeg takke Ida for fantastisk veiledning. Takk for at du alltid har heia meg fram, og for stillinga som VitAss i ELLA. Takk for all tilliten du har vist meg!

Takk til Åshild for god hjelp til dialektologiske spørsmål og «kriser» til alle døgnets tider. Takk til Anette for alle dørene du åpner for meg, for tipset om å melde meg på SONE-konferansen, for hjelp med korrekturlesing, og ikke minst for hyggelige lunsjpauser på høgskolen! Takk til forskningsprogrammet ELLA. Både for lån av utstyr, og for å la meg bruke språklabben som arbeidsrom.

Takk til Trøgstad Historielag og Trøgstad Ungdomsskole for rekrutteringshjelp av informanter til studien.

Takk til alle mine 20 informanter som gjorde studien gjennomførbar!

Takk til Østfold Mållag for de spennende årbøkene om indremål, og for interessen for oppgava mi! Takk til Marius for boka med uttrykk fra båstadmålet!

Takk til alle trøgstinger og indreværingar i vennekrets og familie som har vært behjelpelige med alle mine spørsmål om ‘*har du hørt noen si...?*’ og ‘*sier du...?*’. Takk for at dere har hatt trua på meg, og for at dere har støtta meg i arbeidet mitt.

Til sist vil jeg takke Seb for å ha vært mitt anker til virkeligheta i denne perioden. Takk for at du har minna meg på at verden på utsida av leiligheta også finnes!

«En kann gått bæra vann i æi sil, bare en vennter tell de har frøsi!»

Sammendrag

De siste åra har det blitt gjort flere studier av at tre-genus-systemet gradvis forsvinner fra flere norske talemål, og erstattes av et to-genus-system (se bl.a.: Busterud m.fl. 2020; Lødrup 2011; Stabell 2016; Westergaard & Rodina 2016). Lundquist m.fl. har undersøkt sammenhengen mellom input og output, og fant at både skriftlig og muntlig input bidrar til klassifiseringa av substantivas genus (2022, s. 51), avslutningsvis spør de seg om tilgangen på lokale former kan være med på å påvirke genussystemet til talerne (2022, s. 52).

I mi masteroppgave søker jeg å undersøke om feminine genusformer kan sies å ha blitt sterkere knytta til det lokale talemålet, og derfor bidra til mindre bruk av feminine genusmarkører. For å undersøke dette har jeg analysert talemålet til 20 informanter fra gamle Trøgstad kommune i Østfold. Informantene strekker seg fra ungdomsskolealder og oppover. Jeg gjorde to opptak av hver informant: Ett intervjuopptak, og et opptak med ei mer uformell par-oppgave. Jeg har både analysert informantenes bruk av feminine genusformer, og informantenes bruk av andre talemålsvariabler knytta til det lokale talemålet. Dette for å kunne undersøke om informantene gjorde ei situasjonsbasert endring i talemålet, og i så fall; hva slags endring.

I studien hadde flere informanter stor intrapersonal variasjon, men kun 6/20 endra språket sitt situasjonsbasert. Blant disse seks var det kun de to informantene med mest nivellert talemål som også gjorde ei situasjonsbasert endring i bruk av feminine former. Det kan se ut som om feminine former kun oppfattes som dialektmarkør når taleren har et ellers svært normert talemål. Studien fant også en sammenheng mellom feminint genus og dialektale former av leksema. Hvor lokale former leksema oftere var bøyd feminint enn normerte former av de samme leksema.

Abstract

In the recent years, there have been done several studies regarding the disappearance of the feminine genus in Norwegian dialects (e.g.: Busterud m.fl. 2020; Lødrup 2011; Stabell 2016; Westergaard & Rodina 2016). Lundquist et. al. have studied the relation between input and output in regards to grammatical gender, and found that both written and spoken input contribute to which genus the speaker classifies a noun as (2022, s. 51). Finally, they propose a connection between a speakers access to the local dialect and the use of a three-genus-system (2022, s. 52).

This MA thesis seeks to investigate if feminine forms have been more strongly associated with the local dialect, and therefore contributes to the decreasing use of feminine forms. To examine this, I have analysed the speech of 20 informants from the old municipality Trøgstad in Østfold county. The informants age stretches from 13yrs and up. Each informant have been recorded twice: One interview-recording, and one recording where the informants solved a task in pairs. I have analysed both the informants use of the feminine gender, and their use of other variables in the dialect. By doing this, I could examine whether the informants made changes in their speech based on the situation, and if so; what changes they made.

Several informants showed great intrapersonal variation, and only 6/20 made situational changes in their speech. Among these six, only the two informants with the most levelled language made a change in the use of feminine forms as well as other variables. Which might suggest that the use of feminine forms are only viewed as a marker for the local dialect when the speaker has an otherwise quite levelled language. The study also found a correlation between the feminine genus and local forms of lexemes. The local forms of the lexemes were more often conjugated with feminine forms than their more standardized counterparts.

Innholdsfortegnelse

Tabelloversikt.....	viii
1 Innledning	1
1.1 Tema og problemstilling	1
1.2 Relevans for norskfaget i skolen	2
1.3 Oppgavas disposisjon.....	2
2 Trøgstad	3
2.1 Fakta om Trøgstad.....	3
2.2 Trøgstadmål.....	4
2.2.1 Genussystemet i trøgstadmål	5
2.2.2 Jamvekt.....	6
2.2.3 Senking	7
2.2.4 Tjukk L	7
2.2.5 Personlige pronomen	8
2.2.6 Andre variabler	8
3 Tidligere forskning og begrepsavklaring.....	8
3.1 Tidligere forskning om genus.....	9
3.1.1 Tidligere forskning på det morfologiske nivået	9
3.1.2 Tidligere forskning på det leksikalske nivået	10
3.1.3 Tidligere forskning på det sosiolingvistiske nivået	11
3.2 Sosiolingvistiske perspektiver på språk	13
3.2.1 Dialekt, register og repertoar	14
3.2.2 Språkets rolle i samhandling med andre.....	15
3.2.3 Prestisje og sosial aksept i språkendringprosesser	16
3.3 Det norske språksamfunnet	17
3.3.1 Utviklingstendenser i det norske språksamfunnet	17
3.3.2 Påvirkning på østnorske talemål.....	18
3.3.3 «Standard østnorsk»- et standardtalemål?	19
3.3 Oppsummering	21
4. Metode	22
4.1 Utvalg og rekruttering av informanter.....	23
4.1.1 Gruppering av informantene.....	23
4.1.2 Rekruttering.....	24
4.2 Datainnsamlinga.....	25

4.2.1 Par-oppgaver: samtale og historielaging	25
4.2.2 Intervju og elisiteringsoppgave med bilder	26
4.2.3 Min påvirkning på informantene	27
4.3 Utvalg av variabler og varianter	28
4.3.1 Utvalg av målmerker i indremål / trøgstadmål	28
4.3.2 Utvalg av feminine variabler	29
4.4 Datagjennomgang.....	29
4.4.1 Feminine former	30
4.4.2 Andre variabler	30
4.4.3 Betydningsinnholdet i intervjuet.....	31
4.5 Analysemetode	31
4.5.1 Svakheter ved valg av bilder	32
5 Resultater	33
5.1 Total bruk av feminine former	33
5.2 Bruk av andre variabler	35
5.2.1 Total forekomst av variablene	35
5.2.2 Senking	36
5.2.3 Jamvekt.....	39
5.2.4 Tjukk L	43
5.2.5 Pronomen.....	46
5.2.6 Rettelser	48
5.2.7 Har informantene endret talemålet sitt mellom situasjonene?.....	49
5.3 Bruk av feminine former hos informantene som endrer målet situasjonsbasert.....	50
5.3.1 De voksnes bruk av feminine former	50
5.3.2 Elevenes bruk av feminine former.....	51
5.3.3 Har informantene en situasjonsbasert bruk av feminine former?.....	53
5.4 Feminine former i bøyning av mulig markerte ord	53
5.5 Oppsummering av analysene.....	54
6. Diskusjon	55
6.1 Utviklingstendenser på det morfologiske nivået	55
6.2 Utviklingstendenser på det sosiolingvistiske nivået.....	57
6.2.1 Informantens oppfatning av situasjonen.....	57
6.2.2 Informantenes tilpasning til min bruk av «standard østnorsk».....	61
6.2.3 Informantenes tilpasning til hverandre	62

6.2.4 Oppsummering av utviklingstendenser på det sociolingvistiske nivået	64
6.3 Utviklingstendenser på det leksikalske nivået.....	65
7 Oppsummering og konklusjon.....	68
7.1 Resultater.....	69
7.2 Forslag til videre forskning.....	70
Litteratur:	71
Vedlegg 1: Samtykkeerklæringer.....	75
Samtykkeerklæring voksne:	75
Samtykkeerklæring elever:.....	77
Vedlegg 2: Intervjuguide	80
Vedlegg 3: Powerpoint til elitiseringsoppgave med bilder.....	81
Vedlegg 4: Utvida tabell 29	90
Vedlegg 7: Total forekomst av feminine former- fordelt etter informant.....	92
Vedlegg 8: Total forekomst av andre variabler- Fordelt etter informant.....	116
Senking.....	116
Jamvekt.....	122
Tjukk L	133
Pronomen.....	142
Førsteleddstrykk i importord.....	156
Kortvokal.....	160
Åpning.....	163
Diftong.....	165

Tabelloversikt

1	Feminine kongruensformer i andre ordklasser i Trøgstadmål	s. 6
2	Oversikt over personlige pronomen i Trøgstadmål	s. 8
3	Trøgstadmål satt opp mot «standard østnorsk»	s. 20
4	Hvilke informanter som fikk hvilken instruks i opptak nr. 2	s. 27
5	Total antall feminine former pr. informant	s. 34
6	Total andel dialektformer i de ulike informantgruppene (absolutte tall og prosentandel)	s. 36
7	Totalt antall forekomster av senking pr situasjon	s. 36
8	Bruk av senking i elevgruppa pr. situasjon	s. 37
9	Bruk av senking pr. voksen pr. situasjon	s. 38
10	Senking pr pensjonist pr situasjon	s. 39
11	Total andel bruk av jamvektsformer pr situasjon	s. 40
12	Bruk av jamvektsformer i elevgruppa pr. situasjon	s. 40
13	Bruk av jamvektsformer pr. voksen pr. situasjon	s. 41
14	Bruk av jamvekt pr pensjonist pr. situasjon	s. 42
15	Total andel bruk av tjukk L pr. situasjon	s. 43
16	Bruk av tjukk L pr. elev pr. situasjon	s. 44
17	Bruk av tjukk L pr. voksen fordelt på situasjonene	s. 45
18	Bruk av tjukk L pr. pensjonist mellom situasjonene	s. 45
19	Total andel bruk av markerte pronomen fordelt på situasjoner	s. 46
20	Bruk av markerte pronomen pr. elev fordelt på situasjoner	s. 47
21	Bruk av markerte pronomen pr. voksen og pensjonist fordelt på situasjon	s. 48
22	Rettelser av andre variabler fordelt på gruppe	s. 49
23	VK01s bruk av feminine former på tvers av situasjonene	s. 50
24	VK02s bruk av feminine former på tvers av situasjonene	s. 50
25	VM06s bruk av feminine former på tvers av situasjonene	s. 50
26	EJ05s bruk av <i>-a</i> -suffiks på tvers av situasjonene	s. 51
27	EJ01s bruk av feminine former på tvers av situasjonene	s. 52
28	EJ02s bruk av feminine former på tvers av situasjonene	s. 52
29	Feminine former fordelt mellom markerte og umarkerte former av substantiva	s. 54

1 Innledning

1.1 Tema og problemstilling

Talemålet er i stadig utvikling. Ei av endringene som det norske talemålet står ovafor i dag er overgangen fra et tre-genus-system til et to-genus-system. Denne overgangen er godt dokumentert i flere norske byer (se: Busterud m.fl. 2020; Lødrup 2011; Stabell 2016; Westergaard & Rodina 2016). Tidligere forskning har dokumentert *at* endringa i genussystemet skjer, men det er foreløpig lite forskning som undersøker *hvorfor* endringa skjer. Noe finnes likevel: Opsahl har argumentert for at bruk, eller ikke bruk, av feminine former kan være ei bevisst identitetshandling (2021, s. 140-141), og Lundquist m.fl. har undersøkt sammenhengen mellom input og output, hvor de fant at både skriftlig og muntlig input bidrar til klassifiseringa av substantivas genus (2022, s. 51). Avslutningsvis stilte Lundquist m.fl. også spørsmål om tilgangen på lokale former kan være med på å påvirke talernes genussystem (2022, s. 52).

Min hjemkommune, gamle Trøgstad kommune (nåværende del av Indre Østfold kommune), er midt i overgangsfasen fra et tre- til et to-genus-system. Talemålet i dette området har tradisjonelt vært prega av stor intra- og interpersonal variasjon (Hoff, 1965, s. 326). I områder med stor variasjon vil årsakene til variasjon i talemålet være komplekse og mange. På tross av at det tradisjonelt har vært stor variasjon i talemålet, er jeg likevel av oppfatning av at trøgstadmålet også følger den generelle tendensen med dialektnivellering i østnorske talemål, og at noe av variasjonen i dagens trøgstadmål kommer av dette. Jeg ønsker å undersøke om variasjonen i bruk av feminint genus i trøgstadmål er knytta opp mot et ellers markert talemål. Dette leder meg til problemstillinga mi:

Er bruken av feminine former en del av en markert trøgstaddialekt, og er bruk av feminine former i Trøgstad situasjonsavhengig?

Denne masteroppgava søker altså å undersøke hvorvidt det har oppstått en sammenheng mellom bruk av feminine former og bruk av andre markerte dialekttrekk fra området, om bruken av feminine former er situasjonsbasert, og om den synkende bruken av feminine former i området kan knyttes opp mot den øvrige dialektnivelleringa. Jeg har undersøkt talemålet til 20 informanter fra Trøgstad. Og jeg har basert meg på Lundquist m.fl. (2022) sine tre systemutviklingsnivå, det morfologiske nivået, det sosiolingvistiske nivået, og det leksikalske nivået (s. 28), for å undersøke utviklinga av trøgstadmålets genussystem.

1.2 Relevans for norskfaget i skolen

Språklig utvikling- og mangfold er omtalt i læreplan for norsk ved flere anledninger. Norskfaget skal bl.a. «gi elevene tilgang til kulturens tekster, sjangre og språklige mangfold» (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 2). Kunnskap om språket er nevnt i to av fagets kjerneelementer: *Språket som system og mulighet*, hvor elevene bl.a. skal «utvikle kunnskaper om og et begrepsapparat for å beskrive grammatiske og estetiske sider ved språket», og *Språklig mangfold*, hvor elevene bl.a. skal «ha kunnskap om dagens språksituasjon i Norge» og ha «innsikt i sammenhengen mellom språk, kultur og identitet». (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 3). Kunnskap om talespråk er også en del av fagets kompetansemål. På mellomtrinnet og ungdomstrinnet finnes følgende kompetansemål: Etter 7. trinn skal norske elever kunne «sammenlikne talespråk i nærmiljøet med andre talespråksvarianter i Norge og med nabospråk» og «utforske og reflektere over sammenhengen mellom språk og identitet» (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 8). Etter 10. trinn skal elevene kunne «utforske språklig variasjon og mangfold i Norge og reflektere over holdninger til ulike språk og talespråksvarianter» (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 9).

Gjennom mi forskning på genusutviklinga i talemålet i min hjemkommune ønsker jeg å bidra til å utvikle en dypere forståelse av utviklinga av det norske genussystemet, noe som vil bidra til større kunnskap om dagens språksituasjon i Norge, en del av norskfagets kjerneelement *Språklig mangfold* (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 3). Det har også vært svært lite forskning på indremåla, og jeg håper at mi oppgave kan være en ressurs for norsklærere i Indre Østfold som ønsker nyere forskning på språkutviklinga i området.

1.3 Oppgavas disposisjon

Oppgavas videre oppbygging er som følger: I kapittel 2 tar jeg for meg relevant bakgrunnsinformasjon om trøgstadområdet, og sentrale målmerker i talemålet i den tidligere kommunen.

Kapittel 3 redegjør først for relevant tidligere forskning på genusutviklinga i skandinaviske språk, for deretter å diskutere relevant sociolingvistisk forskning på språket i bruk og språkendringsprosesser. Til sist i kapittelet diskuterer jeg den norske språksituasjonen, og endringstendenser i norske talemål, med hovedfokus på sør-østnorske talemål.

Kapittel 4 tar for seg hvilke metoder jeg har tatt i bruk for å svare på problemstillinga mi, og diskuterer styrker og utfordringer ved metodene jeg har brukt og valga jeg har tatt underveis.

Videre følger resultatkapitlet (kapittel 5). Her analyserer jeg først talernes totale bruk av feminine former, og sammenlikner aldersgruppene. Deretter analyserer jeg talernes bruk av andre talemålsvariabler, og undersøker om talerne har gjort ei situasjonsbasert endring i bruk av markerte/umarkerte former. Videre har jeg plukka ut de informantene som har gjort ei situasjonsbasert endring i bruk av markert/umarkert form av talemålsvariablene, undersøkt hvorvidt disse talerne også har gjort ei situasjonsbasert endring i bruk av feminine/maskuline former, og undersøkt om feminine former i større grad brukes i samband med markerte former av andre talemålsvariabler, enn hva maskuline former gjør. Til sist i resultatkapitlet har jeg undersøkt om leksemets form (markert/umarkert) har innvirkning på hvilket genus leksemet har.

I Kapittel 6 diskuterer jeg resultatene fra kapittel 5, og setter funna opp imot Lundquist m.fl. (2022) sine tre systemutviklingsnivåer: *Det morfologiske nivået, det sosiolingvistiske nivået, og det leksikalske nivået* (s. 28, se nærmere forklaring i 3.1).

Oppgavas siste kapittel (kapittel 7) oppsummerer funna mine. Avslutningsvis vil jeg også komme med forslag til videre forskning innafor feltet.

2 Trøgstad

2.1 Fakta om Trøgstad

Trøgstad kommune er en tidligere kommune nord i tidligere Østfold fylke, mellom innsjøene Øyeren og Øgderen (Thorsnæs, 2020). Kommunen hadde et areal på 188 km² og grenss til de tidligere Akershuskommunene Fet i nord og Aurskog-Høland i nordøst og øst. Videre grensa Trøgstad til Østfoldkommunene Askim i sørvest, og Eidsberg i sør. Trøgstad blei under kommunesammenslåinga i 2020 innlemma i Indre Østfold kommune (ibid.). Trøgstad kommune hadde i 2019 et innbyggertall på ca. 5000 innbyggere, hvorav 57% prosent bodde i et av kommunens tettsteder. Hele 63% av de yrkesaktive i Trøgstad jobba utafor kommunen (ibid.). Kommunen deles inn i tre delområder: vest (bl.a. Tosebygda og Skjønhaug), øst (bl.a. Havnås), og nord (bl.a. Båstad) (ibid.). I 2019 var 32% av kommunens areal brukt til jordbruk (ibid.).

De siste åra har det i Indre Østfold kommune vært interesse for det lokale talemålet. I 2014 blei det gitt ut ei bok om båstadmålet (se: Skjennem & Skjennem, 2014), og i 2022 ga

Østfold Mållag ut ei årbok med ei samling uttrykk fra indremålet (se Karlsen, 2022). Lokalavisa har også vist interesse for temaet ved å skrive artikler om lokal ungdom som holder på tradisjonell dialekt (Strand, 2020), og ved å lage uttrykksquiz (Gjerstad, 2022).

2.2 Trøgstadmål

Østfoldmåla tilhører det større vikværske målområdet (Andersen, 1975, s. 274), og blir igjen delt inn i to språklige regioner: Ytremål, og indremål, med gradvis overgang i områdene mellom (Andersen, 1978, s. 275). Trøgstadmålet er en del av indremåla i Østfold (Andersen, 1978, s. 276). I nord grenser trøgstadmålet til romeriksmåla, og Trøgstad hørte tidligere til Akershus fylke (Hoff, 1965, s. 326). Denne plasseringa gjør at trøgstadmål bærer preg av å være et overgangsområde fra østfoldmål til romeriksmål (se Hoff, 1965, s. 326). Utdrag 1 og utdrag 2 er tatt fra intervjudelen av min undersøkelse (se videre avsnitt 4.4.3 under), og både EJ02 og PM02 svarer på spørsmålet om talemåten i området kan kalles en trøgstaddialekt.

(1) PM02: jæi synns de va fæssjell på dialekkt'n da da våkkste åpp i båssta å trøkksta¹ å øsstbyggda fårr ekksempell

(2) EJ02: både åg # jæ føler litt de ee eller litt øsstfålldialekkt # ær litt mere på de egentli # menn de æ mannge såmm sier trøkkstadialekkt å da

Intervjuer: mm # hvorfor vil du ikke at det skal kalles trøgstaddialekt da? hvorfor mer østfold?

EJ02: fårddi de ær jo ikke bare hær i trøkksta dømm snakker sånn de ær jo anndre steder i øsstfåll å

Vi ser her åssen pensjonisten PM02 forteller om at han mener trøgstadmål er flere varieteter, mens eleven EJ02 gir uttrykk for at hun ikke oppfatter trøgstadmål som en egen varietet i Østfold. I oppgava mi har jeg valgt å behandle trøgstadmål som en mellomting mellom PM02 og EJ02s oppfatninger. Jeg behandler trøgstadmål som én varietet innafor målområdet indremål, i likhet med Hoff (1965, s. 326) og Andersen (1978, s. 276).

Videre i dette kapitlet vil jeg kort gjøre rede for trøgstadmålets genussystem, og deretter et utvalg målmerker i trøgstadmål: Jamvekt, senking, tjukk L, personlige pronomen, med mer.²

¹ Blant noen trøgstinger er det vanlig å referere til den største bygda i kommunen som «Trøgstad», sjøl om det offentlige navnet på stedet er «Skjønhaug». PM04 snakker altså om tettstedet «Skjønhaug» når han sier «Trøgstad» her.

² I følgende gjennomgang baserer jeg meg ved flere anledninger på Løvestad (2014). Det er verdt å merke at dette kapitlet (og resten av boka for øvrig) omtaler *båstadmålet* i Trøgstad, som kun er ett av de tre måla PM02 nevner i utdrag 1. Etter egen oppvekst i kommunen, og etter konsultering med min far som har vokst opp på

Dette utvalget samsvarer med de variablene jeg undersøker i denne studien (se videre kapittel 4.3.1). På bakgrunn av oppgavas omfang har jeg gjort et begrensa utvalg av målmerker, og det er derfor flere trekk ved for målområdet som denne oppgava ikke nevner (se videre: Hoff 1965; Andersen 1978; Lundeby 1995; Stjernholm & Søfteland 2019; og Løvestad 2014 om trøgstad-/båstadmål).

2.2.1 Genussystemet i trøgstadmål

Trøgstadmålet har, som resten av østfoldmåla, tradisjonelt hatt et tre-genus-system (Hoff, 1965, s. 275). Under følger en kort redegjørelse for de forskjellige feminine formene i trøgstadmål. Oversikten baserer seg på Løvestad (2014, s. 254 – 267), Andersen (1978, s. 287 – 288), og Lundeby (1995, s. 32). I beskrivelsen under benytter jeg i tillegg mine egne morsmålsintuisjoner om trøgstadmål, og jeg har også konsultert med andre talere fra området.

Substantiv

I trøgstadmålet tar feminine substantiv i ubestemt form entall artikkelen *ei*, mens tilsvarende maskulin artikkel er *en*. I bestemt form entall får feminine ord suffikset *-a*, mens maskuline ord får suffikset *-en/-n* (Løvestad, 2014, s. 254 – 255). I flertall får både feminine og maskuline substantiv flertallsformene *-ær/-æne* eller *-er/-ene*. Løvestad påpeker at det ofte kan være vanskelig å høre om det er brukt en *e*-lyd eller en *æ*-lyd i flertallsformene i trøgstadmål, *æ*-lyden ligger i noen tilfeller noe nærmere *e*-lyden enn lengre sør i fylket (2014, s. 255). Bøyningsverket i substantiv ser altså slik ut:

F: Ei jente – jenta – jenter/jentær – jentene/jentæne

M: En hest – hesten – hester/hestær – hestene/hestæne

Når flertallsformene i indremåla er like, viser substantivas genus seg altså kun i entall av substantiva.

Andre ordklasser

I tillegg til substantivets artikkel, er det tradisjonelt feminin kongruens i ytterligere fire ordklasser: Possessiver i entall, adjektivet *lita/litta*, pronomen for ikke- menneskelige

Skjønhaug med en far som var fra Østbygda, mener jeg at målmerka og eksempla jeg trekker fram fra boka kan generaliseres til å også gjelde trøgstadmål som helhet.

substantiv, og kvantorer (se tabell 1). Dette bøyingssystemet likner i stor grad på det tradisjonelle bøyingsystemet i oslomålet for hundre år siden (se Lødrup, 2011, s. 122). Lødrup observerer at kvantorene, feminint pronomen for inanimater, og adjektivet *lita* stort sett ikke brukes i Oslo i dag (2011, s. 123).

Tabell 1: Feminine kongruensformer i andre ordklasser i Trøgstadmål

Ordklasse	Feminin	Maskulin
Possessiver	1. pers. ent.: mi 2. pers. ent.: di 3. pers. ent.: si	1. pers. ent.: min 2. pers. ent.: din 3. pers. ent.: sin
Adjektiv	<i>lita/litta</i>	<i>liten/litt'n</i>
Pronomen [om ikke-menneskelige substantiv]³	<i>ho</i>	<i>han</i>
Kvantorer	<i>inga</i> <i>noa</i>	<i>ingen</i> <i>noen</i>

Min intuisjon er at de feminine formene av kvantorene er på vei ut også i Trøgstad. Jeg forventer imidlertid å finne eksempler på både pronomen om ikke-menneskelige substantiv og adjektivet *lita* i mitt materiale.

2.2.2 Jamvekt

Indremåla er en del av jamvektsområdet, og følger altså jamvektslova (Hoff, 1965, s. 327). Jamvektslova innebærer at norrøne tostavingsord med kort rotstaving har holdt på fullvokal i endinga i dagens talemål, mens ord som i norrønt hadde lang rotstaving har fått redusert endingsvokalen til en *e*-lyd, eller den har falt fullstendig bort (Berg m.fl., 2018, s. 172). Dette gjelder typisk infinitivsforma av verb, men synes iblant også i substantiv (ibid.). Jamvektslova har resultert i flere forskjellige bøyingsmønstre i østnorske talemål (se f.eks. Sjøkkeland, 2005, s. 50 – 54).

I trøgstadmålet har denne utviklinga ført til kløyvd infinitiv, hvor norrøne jamvektsord har infinitivsendinga *-a*, som i f.eks. *jørja* (Løvestad, 2014, s. 253).⁴ Også svake, tradisjonelt maskuline substantiv med kort rotstaving i norrønt har fått endingsvokalen *-a* i ubestemt form

³ I min studie har jeg valgt å ikke bare inkludere inanimater, men også pronomenbruk for dyr. Substantiv som *padde* er feminine, uten at det nødvendigvis refererer direkte til det konkrete dyrets faktiske kjønn. For dyr som *ku* og *høne* er tilknytninga til dyrets faktisk kjønn sterkere, men det vil likevel være interessant å se om informantene refererer til et dyr som maskulin «han», feminin «ho», eller nøytral «den».

⁴ Løvestad (2014) skreiv på nynorsk, og han skreiv forma var «gjera» (s. 253). Etter min intuisjon oppfatter jeg forma *jørja* som mer vanlig enn *jera* i dagens trøgstadmål.

entall: F.eks. *hara* (ibid.). Svake, tradisjonelt feminine substantiv med kort rotstaving i norrøn, har fått endingsvokalen *-u* i ubestemt form entall, som i f.eks. *kaku*. (Løvestad, 2014, s. 254).⁵ Til sist vil jeg nevne ei interessant utvikling: I trøgstadmålet har noen tradisjonelt maskuline jamvektsord, som bl.a. *nasa* og *haka*, i noen tilfeller blitt feminine.⁶ Basert på min og andre trøgstinger jeg har jamført meg med sin språkfølelse kan disse substantiva i visse tilfeller, på tross av genusbyttet, beholde sine maskuline jamvektsformer og tilhørende bestemthetssuffiks. En finner bøyingsmønstre som *ei hake – haka*, men jeg forventer også å finne mønstre som *ei haka – hakan* (se Tabell 29 i vedlegg 4).

2.2.3 Senking

I østfoldmåla har norrøne, korte vokaler gjennomgått ei endring, og ifølge Andersen har denne endringa gått i to retninger: åpning og senking (1978, s. 285). Senking innebærer at norrøn uttale av en vokal har fått et lavere uttalested (Sjekkeland, 2005, s. 45). I indremåla har norrøn /i/ i enkelte ord gått over til /e/, som i f.eks. *middag* > *medda*. Denne overgangen er noe mindre vanlig i indremåla enn i ytre måla (Andersen, 1978, s. 286). Indremål har også tradisjonelt hatt mye senking fra /y/ til /ø/ som i f.eks. *dytte* > *døtte* (Andersen, 1978, s. 286). (Se Andersen, 1987, s. 285 – 287 om senking i indremål, og Løvestad, 2014, s. 247 – 250 om senking i trøgstadmål.)

2.2.4 Tjukk L

Lundeby omtaler “tjukk L” som “det mest typiske mål-merket” for østfoldmåla (1995, s. 27). Lyden er en retrofleks lyd med tungeslag (Sjekkeland, 2005, s. 67). I Østfold brukes konsonanten både for norrøn /l/, og for det norrøne konsonantsambandet /rð/ (Andersen, 1978, s. 277), og trøgstadmålet er ingen unntak (Løvestad, 2014, s. 245).

⁵ Hoff fortalte allerede i 1965 om at jamviktsregelen var på retur i mellom-Østfold (Hoff, 1965, s. 327), og Andersen forteller et tiår seinere om at mellom-Østfold kun har jamvekt i infinitiver og i maskuline ord, og at jamvektsformene til de feminine orda kun blir brukt av eldre indreøstfoldinger (1978, s. 279). Min intuisjon er at utviklinga sannsynligvis nå har gått så langt at en kan si at feminine jamvektsformer stort sett er borte også i indremåla. (F.eks.: PK02 kom med eksempler på ‘gammel dialekt’ under intervjuet, hvorav ett eksempel var «*himbaka kaku*». Denne gamle, feminine jamvektsforma var ei form PK02 mente stort sett var borte.)

⁶ Fenomenet hvor tradisjonelt maskuline substantiv i noen tilfeller har bytta genus vil jeg forklare nærmere i kapittel 3.1.

2.2.5 Personlige pronomen

Tabellen under er basert på oversikten over personlige pronomen i båstadmål fra Løvestad (2014, s. 262). Jeg har gjort visse endringer av stavellesmåten, for at tabelloversikten skal samsvare med transkripsjonsnøkkelen jeg har brukt for å transkribere opptaka.

Tabell 2: Oversikt over personlige pronomen i Trøgstadsmål

	1.pers	2.pers	3.pers M	3. pers F
Entall				
Subjekt	Je / Jæi	Du	Hann	Ho
Direkte Objekt	Mæ / Mæi	Dæ / Dæi	Hann	Ho
Indirekte Objekt	Mæ / Mæi	Dæ / Dæi	Hann	Ho / Henner
Eiendomsform	Min / Minn	Din / Dinn	Hass	Hennes
Flertall				
Subjekt	Vi	Di	Dømm	Dømm
Direkte Objekt	Oss	Dår	Dømm	Dømm
Indirekte Objekt	Oss	Dår	Dømm	Dømm
Eiendomsform	Vår	Dår	Dømms	Dømms

(For nærmere gjennomgang av pronomena i indremål og trøgstadsmål, se: Hoff, 1965, s. 347 – 349; Andersen 1978, s. 291; Lundeby 1995, s. 37 – 38; Løvestad 2014, s. 262.)

2.2.6 Andre variabler

I tillegg til de fire målmerka jeg har gjennomgått over, elisiterte jeg ytterligere fire målmerker under opptaka: *Førsteleddstrykk i importord* (se f.eks.: Skjekkeland, 2005, s. 33), *åpning* (se f.eks.: Skjekkeland, 2005, s. 44 – 46; Løvestad, 2014, s. 249; Andersen, 1978, s. 285 – 286), *diftongering* (se f.eks.: Andersen, 1978, s. 281 – 285; Løvestad, 2014, s. 250 – 252), og *kortvokalisme* (se f.eks. Stjernholm & Søfteland, 2019, s. 117). På grunn av lite datamateriale (se tabell 6, s. 36) har jeg ikke analysert bruken av disse nærmere.

3 Tidligere forskning og begrepsavklaring

I det følgende vil jeg først gjøre rede for tidligere forskning på genus, og overgangen fra et tre- til et to-genus-system. Deretter vil jeg redegjøre for sosiolingvistiske perspektiver på språkspråkendring, og språket i samhandling med andre. Til sist vil jeg gjøre rede for det norske språksamfunnet, da med spesielt fokus på østnorske talemål.

3.1 Tidligere forskning om genus

I en språkendringsprosess vil endringa skje over tid, og i overgangen fra et system til et annet vil det over lengre tid finnes betydelig variasjon både intra- og interpersonalt før det nye systemet blir stabilt (jf. Weinreich m.fl., 1968, s. 187 – 188). Lundquist m.fl. (2022) presenterer tre systemutviklingsnivåer som kan skilles ut i utviklinga: *Det morfologiske nivået*, hvor forandringa sprer seg til de forskjellige bøyingskategoriene til ulik tid fram til det gamle systemet er erstatta, og ikke oppfattes som en egen, distinkt kategori av talerne; *Det sosiolingvistiske nivået*, hvor forandringa forventes å nå ulike talere på forskjellige tidspunkt, og å gradvis spre seg til ulike sosiolingvistiske kontekster etter kjente sosiolingvistiske mønstre (se kapittel 3.2 for nærmere gjennomgang av sosiolingvistiske perspektiver); *Det leksikalske nivået*, hvor forandringa ikke nødvendigvis når hele leksikonet til samme tid, men kan spre seg mellom ulike morfologiske eller semantiske klasser av leksikonet, eller spesifikke substantiv (Lundquist m.fl., 2022, s. 28). Videre vil jeg redegjøre for tidligere forskning på endringa av genussystemet, gjort på de forskjellige nivåa.

3.1.1 Tidligere forskning på det morfologiske nivået

I løpet av de siste åra har det blitt gjort flere undersøkelser på norske dialekters genussystem. Dialekter flere steder i landet ser ut til å gå fra et tre-genus-system til et to-genus-system (Busterud m.fl. 2020; Lødrup 2011; Stabell 2016; Westergaard & Rodina 2016). Av måla som er undersøkt, er det talemålet i Oslo som ligger nærmest trøgstadmålet både reint geografisk, og grammatisk. Lødrup argumenterer i sin undersøkelse for at *-a*-suffikset i bestemt form entall er en vanlig bøyingsmåte for ikke-nøytrale substantiv, og ikke nødvendigvis markerer feminint genus i oslomåla (Lødrup, 2011, s. 132). Utgangspunktet er Hocketts klassiske definisjon av genus: «genders are classes of nouns reflected in the behaviour of associated words» (Hockett, 1958, s. 231). Med denne definisjonen forutsetter genus kongruens; *-a* er derimot en bøyingsform av substantivet. Videre argumenterer Lødrup for at determinativa *mi*, *di* og *si* i postnominal posisjon kun er feminine kongruensformer dersom substantiv med *-a* i bestemt form entall også er feminine (Lødrup, 2011, s. 125). Trøgstadmålet har tradisjonelt hatt feminin kongruens i flere ordklasser, likt Oslo-dialekten for hundre år siden (se kap 2.2.1). Når trøgstadmålet og den gamle Oslo-dialekten tradisjonelt har liknende feminine former, vil det være rimelig å anta at heller ikke i trøgstadmålet er *-a*-suffikset og postnominal *mi*, *di* og *si* aleine bevis på feminint genus. Svenonius foreslår at *-a*-suffikset i bestemt form entall enten kan tilhøre deklinasjonsklassen “E-substantiv” i to-genus-dialekter, eller representere

femininum i tre-genus-dialekter (2016, s. 18). Når hverken *-a*-suffiks i bestemt form entall, eller possessivene *mi*, *di*, og *si* må være genusmarkører, må en norsk dialekt *minimum* også ha ubestemt artikkel “ei” for å kunne kalles en tre-genus-dialekt (ibid.).

3.1.2 Tidligere forskning på det leksikalske nivået

Sjøl om overgeneralisering av maskuline former er utbredt, er det også noen eksempler hvor det motsatte skjer: Beito dokumenterte i 1954 flere eksempler på genusskifte fra de gammalnorske formene i skriftlig nynorsk (Beito, 1954, s. 7). Beito fant mange tilfeller av genusskifte, og alle tre genus både «mista» og «fikk» substantiv (1954, s. 7). Han fant bl.a. at flerstava, tradisjonelt maskuline/nøytrale ord som ender på *-e* (norr. *-i*) i noen tilfeller har bytta genus til femininum (1954, s. 103), og at denne overgangen var størst i *e*-mål og jamvektsmål (ibid.). Det finnes også nyere eksempler på genusskifte *til* femininum. Ubestemt artikkel *ei* har blitt brukt for å referere til tradisjonelt maskuline ord som *lærer* og *venn*. (Enger, 2018, s. 242) Hvilke ord som får feminin artikkel er ikke tilfeldig, men følger et mønster: De refererer til mennesker, og dersom det mennesket er ei kvinne, blir tilsvarende feminin artikkel brukt (ibid.). Eksempla Enger kommer med er riktignok henta fra skriftspråket, men han nevner at han sjøl også har opplevd fenomenet i talemål, noe han dog kun har anekdotisk belegg for (ibid.). Substantiva som har fått feminin artikkel beholder interessant nok likevel maskulint suffiks i bestemt form entall (ibid.). Dette viser at suffiks er mer «motstandsdyktig» mot forandring enn frittstående, kongruerende ord (Enger, 2018, s. 251). Det vil også kunne være med på å forklare hvorfor *-a*-suffikset ennå er i bruk sjøl om substantivet har blitt maskulint (jf. Lødrup, 2011).

Lundquist m.fl. (2022) undersøker åssen spenninga mellom genusbruk i skriftlig bokmål og talt dialekt har ei innvirkning på genussystemet på individnivå (s. 29). Forskerne sammenlikner korpusdata av skriftlig bokmål og av muntlig dialekt, med data fra en klassifiseringsstudie. I klassifiseringsstudien fikk deltakerne presentert et substantiv av gangen, og fikk beskjed om å velge tilsvarende ubestemt artikkel raskest mulig (Lundquist m.fl., 2022, s. 33). Basert på funna kan informantene deles inn i tre grupper: ei stabil to-genus-gruppe, ei stabil tre-genus-gruppe, og ei ustabil gruppe (Lundquist m.fl., 2022, s. 50 – 51). Informantene i den stabile to-genus-gruppa assosierer ikke vekslina mellom *-a* og *-en* i bestemt form entall med grammatisk genus. Suffiksvekslinga assosieres sannsynligvis heller med bøyingsklasse. Veksling mellom artiklene *en* og *ei* tolkes i denne gruppa sannsynligvis som et stilistisk valg (Lundquist m.fl., 2022, s. 51). Resultatene viser at talerne i de to andre gruppene ser *-a* som

markør for feminint genus og *-en* som markør for maskulint genus (ibid.). For den stabile tre-genus-gruppa har skriftlig input ikke ei direkte påvirkning på genusklassifiseringa, da de er konsekvente under klassifiseringstesten. Forfatterne mener derimot at skriftlig input har ei innvirkning på reaksjonstidene, og feminine ord med høy frekvens av suffikset *-en* i skrift tok lengre tid å klassifisere, noe forskerne tolka som usikkerhet hos disse informantene (Lundquist m.fl., 2022, s. 50 – 51). Den ustabile gruppa viser usikkerhet også under klassifiseringa, og ord med høy frekvens av *-en* i skrift blir ofte klassifisert som maskuline. Høyfrekvente ord i talemålet med genusmarkørene *-a/ei* blir i større grad klassifisert som feminine (Lundquist m.fl., 2022, s. 51). Resultatene fra studien antyder at språkinnlæreren både ser ubestemt artikkel *ei*, og bestemthetssuffikset *-a* som feminine markører, muligens også stammevokalen *-e*. Høy input fra skriftspråket, hvor disse markørene ofte mangler, kan bidra til reversering av denne innlæringsprosessen. Høy frekvens i talemålet hvor orda har feminine markører kan derimot bidra til å motvirke reverseringa (ibid.). Det later også til at talere med et ustabilt tre-genus-system ofte kommer fra større byer, og forskerne avslutter studien med å spekulere i om tilgang på den lokale dialekten kan ha innvirkning på innlæringsprosessen (Lundquist m.fl., 2022, s. 52).

3.1.3 Tidligere forskning på det sosiolingvistiske nivået

Når input fra skrift har såpass stor effekt på talernes genussystem, vil det være relevant å nevne forskning gjort på genussystemet i bokmål. Kola (2014) undersøker variasjon i bruk av radikale og konservative former av bokmål. Som en del av undersøkelsen hennes, så hun på variasjon i suffiksbruk i bestemt form entall i substantiv med valgfri ending *-a/-en* (s. 59). I de undersøkte tekstene fant Kola at *-a*-suffikset brukes i gjennomsnittlig 24% av alle feminine substantiv i bestemt form entall. Hun fant en sammenheng mellom *-en*-suffikset og abstrakte substantiv, mens *-a*-suffikset blei brukt oftere i de fleste konkrete substantiva i undersøkelsen (Kola, 2014, s. 63). Andelen av *-a*-suffiks i bestemt form entall er noe høyere TV-teksting, med hele 39% (Kola, 2014, s. 84). Også lyriske tekster, læreboktekster, og anna «unormert materiale» har en noe høyere andel *-a* enn mer normert materiale, men andelen ligger likevel på under 20% (Kola, 2014, s. 86). Et annet interessant funn i Kolas oppgave er at kvinner bruker *-a*-suffiks i bestemt form entall for feminine substantiver litt oftere enn menn (2019, s. 95). I mer formelle dokumenter, som oppslagsverk, religiøse tekster, forretningsdokumenter, i tillegg til biografier og dramatekster er andelen av radikale varianter mye lavere, og aldri over 5% (Kola, 2014, s. 89). Det er viktig å understreke at Kola ikke har undersøkt bruk av feminine former i sitt

skriftlige materiale direkte, og at dette ikke var formålet med hennes studie. Funnene hennes er likevel interessante for mi oppgave når en tar i betraktning funnene fra Lundquist m.fl. (2022), hvor de fant at skriftspråket har ei innvirkning på genussystemet i talemålet.

Opsahl (2021) argumenterer for at bruk, eller fraværende bruk, av feminine genusformer i talemålet kan være et bevisst valg, og at valg av genusform kan indeksere forskjellige identitetskategorier (s. 140 – 141). Artikkelen baserer seg på tidligere studier gjort av genusbruk i forskjellige situasjoner, og Opsahl trekker blant annet fram at et to-genus-system i bokmål er foretrukket i mer formelle situasjoner (2021, s. 129). Dette samsvarer godt med funna i Kolas masteroppgave. Opsahl argumenterer for at grad av formalitet sannsynligvis også spiller ei rolle i talespråket, spesielt i varieteter med bokmålsnær uttale (2021, s. 128 – 129). Også i multietnolektisk norsk brukes inkongruens i genusformer bevisst, og i denne talestilen overgeneraliseres ofte bruk av maskuline og nøytrale former; ubestemt artikkel *ei* blei aldri brukt i studien Opsahl refererer til (Opsahl, 2021, s. 132 – 133). Overgeneralisering av *feminine* former har også blitt brukt i litteratur for å skrive fram en homofil mann (Opsahl, 2021, s. 136). Til sist nevner Opsahl at frasen *ei litta* har blitt brukt pragmatisk blant talere som ellers har et to-genus-system for å tone ned alvorlighetsgraden i forespørsler (2021, s. 139). Med bakgrunn i disse eksempla konkluderer Opsahl med at valg av genusformer kan være et intensjonelt valg under talernes identitesforhandlinger (s. 141).

Genusskifte er heller ikke et nytt fenomen i Norden. På ett vis kan en si at norske dialekter henger «etter» språkutviklinga som allerede har skjedd Danmark og Sverige, hvor mange dialekter nå har gått fra et tre-genus-system til et to-genus-system (Vikør, 2001, s. 38 – 39). Av svenske dialekter finnes det likevel noen som ennå har et levende tre-genus-system, en av dem er den svensk-finske dialekten i østre Nyland (Sandström, 2010, s. 23). I likhet med flere norske talemål er tre-genus-systemet i østre Nyland under press, og Sandström undersøker årsakene som ligger bak dialektutjamninga og regionaliseringa i området (Sandström, 2010, s. 24). Sandström fant ut at genusformer i den tradisjonelle dialekten i østre Nyland, som ikke finnes i det moderne to-genus-systemet i svensk, fungerer som dialektmarkører for østnylandske talere (2010, s. 396). «Dialektmarkør» forstås av Sandström som former som signaliserer talerens identitet som dialektbruker (for redegjøring av denne oppgavas forståelse av termen; se kapittel 3.2.2). Det er mye som skiller den språklige situasjonen i østre Nyland fra situasjonen i Trøgstad: For det første er trøgstadmålet en dialekt av majoritetsspråket i landet, noe den svenske dialekten i østre Nyland ikke er. Det finnes heller ingen offisiell norsk standard for uttale (se kapittel 3.2), mens Sverige har hatt ei tydeligere ensretting av språkpolitikken, hvor «rikssvensk» har ei sentral rolle i språksamfunnet (Hårstad m.fl., 2021,

s. 76 – 77). I begge de norske skriftspråka er det mulig å bruke tre genus, mens det i svensk skriftspråk kun finnes to (Vikør, 2001, s. 38). Én likhet er likevel slående: Sjøl om det ikke finnes noen offisiell norsk uttalestandard, har det vært argumentert for at det finnes en slags standard østnorsk uttale (se kapittel 3.2). Denne varieteten baserer seg vesentlig på Oslo-dialekten, som i stor grad har gått over til et to-genus-system. Sjøl om den språklige situasjonen til østre Nyland er svært annerledes enn den i Trøgstad, viser Sandströms studie at bruk av visse genusformer kan oppfattes som dialektmarkører i overgangsfasen fra et tre-genus-system til et to-genus-system, noe som øker sannsynligheta for at dette kan skje også i norske dialekter.

I sin undersøkelse av bruk av *–a/–en*-suffiks i bestemt form entall i Oslo, fant Stjernholm at bruken av *–a*-suffiks kan indeksere en Oslo-øst-identitet (2013, s. 151). «Litt forenkla har de fleste oslofolk tilgang på den stedsnøytrale standarden, men når man velger bosted, kan man også velge å signalisere livsvalg ved å benytte seg av noen språklige markører som understreker dette valget.» (ibid.). Videre skriver Stjernholm at bruken av *–a*-suffiks kan være et bevisst, språklig valg taleren tar for å vise samtalepartneren en tilhørighet til østkanten (ibid.). I vedlagt e-post i Stjernholms artikkel forteller osloværing Anita Aasen:

Bruker vi for mange østkantformer, føler vi fort at vi bruker 'gatespråk' og bare vestkantformer signaliserer også verdier mange ikke helt vil identifiseres med. Vi legger altså ubevisst opp til en nøytralitetsstrategi som gir mye språklig variasjon også i en og samme situasjon. (Aasen i Stjernholm, 2013, s. 154).

Her beskriver Aasen at hun oppfatter at flere osloværingar kan veksle mellom *–a/–en* i samme situasjon dersom de føler at de bruker den ene «for mye». Stjernholms studie var, i likhet med Kolas masteroppgave (se over) ikke en studie med eksplisitt fokus på genusbruk, men begge studiene viser åssen tradisjonelle feminine former kan oppfattes som mer eller mindre passende i visse situasjoner.

3.2 Sosiolingvistiske perspektiver på språk

Videre i dette kapitlet vil jeg kort redegjøre for relevant, tidligere sosiolingvistisk forskning på språklig variasjon. Først i kapitlet vil jeg gjøre rede for begreper som omhandler personlig språkkompetanse. Videre vil jeg diskutere språkets rolle i samhandling med andre. Til sist vil jeg gå inn på åssen en dialekts sosiale verdi vil spille ei rolle under en språkendringsprosess.

3.2.1 Dialekt, register og repertoar

På tross av at vi stadig opererer med språk og dialekter som tellelige størrelser med et eget, fast innhold, er realiteten ikke nødvendigvis like entydig. I virkeligheta vil det være vanskelig å avgrense nøyaktig hvor et språk eller en dialekt slutter, og den neste starter (Haugen, 1997, s. 341). Det har blitt vanlig å rangere språk som overordna dialekter, hvor et språk kan ha flere dialekter, men en dialekt kan ikke ha flere språk: «General usage has limited the word ['dialect'] largely to the regional or locally-based varieties» (Haugen, 1997, s. 342). Videre diskuterer Haugen bruk av termen «dialekt» opp mot bruken av «aksent» (ibid.), men i mi oppgave vil jeg forholde meg til den siterte definisjonen over: *En dialekt er en regional eller en lokal varietet*. I sosiolingvistisk språkforskning er det nødvendig å ta i betraktning språkbrukernes egne oppfatninger av de språklige praksisformene hen tar i bruk. Dersom to språklige praksisformer oppfattes som to ulike varieteter av språkbrukeren, må forskeren ta dette i betraktning i si forskning (Hårstad m.fl., 2021, s. 26).

Vi opplever aldri språket isolert, men alltid i kontekstuelle sammenhenger som Halliday kaller for «situasjoner» (Halliday, 1978, s. 28). Disse 'situasjonene' refererer ikke til de materialistiske omgivelsene, men de trekka ved konteksten som er relevante for språkhandlinga som finner sted. Noen av disse er konkrete og umiddelbart knytta til omgivelsene, andre er mer abstrakte (Halliday, 1978, s. 29). Alle disse forskjellige situasjonene kan deles inn i generaliserte situasjonstyper, som f.eks. «kunde som handler over telefon», eller «lærer som underviser» (ibid.). Hvor man er, hvem som er til stede, og hvor stor rolle sjølve språket har i situasjonen, er de tre hovedfaktorene som skiller situasjoner fra hverandre. Disse faktorene avgjør til sammen hvilke språktrekk som tas i bruk, og hva som kan sies; altså hvilket *språklig register* som tas i bruk (Halliday, 1978, s. 31). Halliday definerer språklig register som: «... the configuration of semantic resources that the member of a culture typically associates with a situation type» (Halliday, 1978, s. 111). Videre skriver Halliday: «It is the meaning potential that is accessible in a given social context.» (ibid.). De forskjellige språklige situasjonene man befinner seg i har med andre ord innvirkning på åssen vi bruker språket, hva vi kan si, og åssen vi kan si det.

Talerens totale språklige kompetanse, altså talerens språklige *repertoar*, består av langt mer enn kun varieteter og registre: «concrete accents, language varieties, registers, genres, modalities such as writing– ways of fusing language in particular communicative settings and spheres of life, including the ideas people have about such ways of using, their language ideologies» (Blommaert, 2010, s. 102). Det språklige repertoaret består altså ikke bare av

konkret brukskunnskap, men også av kunnskap om språkholdninger i samfunnet. Noen deler av repertoaret er mer innholdsrikt og utvikla enn andre. Man kan f.eks. ha morsmålskompetanse i en varietet, men kun reseptiv forståelse av en annen, noe som avhenger av de språklige omgivelsene man har tilegna seg språket i (Blommaert, 2010, s. 105).

3.2.2 Språkets rolle i samhandling med andre

I interaksjon mellom mennesker spiller språket vårt ei sentral rolle. Vår oppfatning av samtalepartneren vil i en samtale påvirkes av samtalepartnerens språkhandlinger (Agha, 2007, s. 14). Konkrete lingvistiske former kan være knytta opp mot spesielle sosiale meninger, noe Buckholtz & Hall kaller for indeksikaliseringssprinsippet (2005, s. 594). Hvilken lingvistisk form man velger, vil da kunne bidra til å posisjonere seg sjøl og andre i en samtale (ibid.). Både dialekt og register er knytta til sosial praksis. Dialekten er sterkt knytta til hvem du er og hvor du er fra, mens et register er knytta til hva du gjør, og den sosiale aktiviteten du deltar i (Halliday, 1978, s. 185). Samfunnsstrukturen avgjør hvem som har tilgang til forskjellige sosiale domener og forskjellig type arbeid, som igjen forårsaker at forskjellige registre ofte blir assosiert med en viss type dialekt (Halliday, 1978, s. 186). Talerens totale lingvistiske repertoar blir derfor uadskillelig fra talerens posisjon i samfunnsstrukturen (Bourdieu, 1977, s. 646). «When dialects come to have different meanings for us, the choice of dialect becomes a choice of meaning, or a choice between different areas of our meaning potential» (Halliday, 1978, s. 34). Denne sammenknytninga av dialekt og register kan føre til at visse dialekter, eller dialekttrekk indeksikaliserer forskjellige identiteter, og oppleves som mer eller mindre passende i forskjellige situasjoner.

Ikke alle variabler bærer sosial mening. Labov (1972) skiller mellom *indikatorer* og *markører*. *Indikatorer* er variabler som er forskjellige mellom forskjellige sosiale grupper, men som tilhørere ikke vier særlig stor oppmerksomhet, og som ikke bærer sosial mening i nevneverdig grad. En *markør* er derimot en variabel som også bærer sosial mening. Denne sosiale meninga kan talerne være mer eller mindre bevisst på, og markører samfunnet er spesielt bevisst på kalles for *stereotyper* (Labov, 1972, s. 314). Når akkomodasjon finner sted mellom talere fra nærliggende språksamfunn, modifiserer talerne uttalen av de lingvistiske variablene som er markører innafor språksamfunnet (Trudgill, 1986, s. 11). En variabels markerthet avhenger ifølge Trudgill av *saliens*, altså hvor synlig eller framtrедende en form er (1986, s. 11 – 12). Saliens oppstår ifølge Trudgill på bakgrunn av variabelens fonologiske kontrast, forholdet til ortografi, grad av fonetisk forskjell, og ulik forekomst av delte fonemer

(1986, s. 37). Jo mer forskjellig en lokal variabel er fra den «normerte» variabelen, jo mer øker altså sannsynligheten for at den lokale variabelen blir en markør for den lokale dialekten. Saliente former er ofte mest framme i bevisstheten til talere, og er ofte de variantene som blir brukt når en skal imitere et språksamfunn (Trudgill, 1986, s. 12).

Innafor et språksamfunn vil varianterers forskjellige sosial meninger være uadskillelig fra deres sosiale verdi og makt (Bourdeiu, 1977, s. 646). Hvilke former som har høyest verdi kan derimot variere fra språksamfunn til språksamfunn (Bourdieu, 1977, s. 651). I de fleste sosiale situasjoner har man som taler et ønske om å få sosiale «belønninger», og å bli akseptert av andre (Giles & Powesland, 1997, s. 233). Nøyaktig hva slags sosial «belønning» taleren ønsker å oppnå vil variere fra situasjon til situasjon (ibid.). En måte å oppnå dette på er å minske forskjellene mellom seg sjøl og samtalepartneren. For å minske forskjellen mellom seg og samtalepartneren, kan man «akkomodere» språket sitt til den andre taleren, altså å tilpasse seg språket sitt til samtalepartneren på en måte som gjør at samtalepartnerne prater mer likt (ibid.). Ei interessant akkomodasjonsbegrensning er at barn akkomoderer i mindre grad enn voksne, og bruker oftere heller dialekten og aksenten til sine venner (Trudgill, 1986, s. 31).

3.2.3 Prestisje og sosial aksept i språkendringprosesser

«A language is worth what those who speak it are worth» (Bourdeiu, 1977, s. 652). Når språklige variabler knyttes til konkrete, sosiale identiteter (se kapittel 3.2.2), vil dette føre til at forskjellige varieteter inngår i et hierarki, hvor en varietet vil oppleves som mer «verdifull» enn en annen. I et språksamfunn vil talernes holdninger til språk være svært uniforme, og språksamfunnet vil enhetlig enes om sammenknytninga mellom språklig variabel og sosial adferd (Labov, 1972, s. 248 – 249). Under dialektkontakt mellom to dialekter med forskjellig nivå av prestisje, vil talere alltid, i en formell testsituasjon, bytte fra dialekten med minst prestisje til den med mest prestisje. Dette byttet er dog hverken systematisk eller fullstendig gjennomført (s. 213). Trudgill argumenterer for at ved kontakt mellom nærliggende varieteter vil det oppstå en mer langvarig akkomodasjon, hvor de mest saliente formene da vil være gjenstand for redusert bruk, og i visse tilfeller også gå helt ut av bruk, noe som fører til dialektnivellering (1986, s. 126). En dialekts plassering i prestisjehierarkiet i forhold til en annen, og hvilke sosiale identiteter disse dialektene indeksikalisierer, vil kunne bidra til språkendring over tid. Den minst prestisjefulle dialekten vil da kunne miste sine mest saliente former, og med det bli mer lik den mest prestisjetunge.

Hvor fort, og i hvilken grad denne språkendringa finner sted vil variere. Milroys (1987) nettverksteori går ut på at jo sterkere og tettere et språksamfunn er, jo mindre utsatt vil det være for språklig påvirkning utofra (s. 182). Språkendring skjer ikke over natta, men ved at gradvis flere og flere i et språksamfunn tar i bruk det nye systemet (Weinreich, 1968, 155 – 157). For at et nytt system skal «slå an», må det bli oppfatta som en større sosial fordel for språkbrukerne å ta i bruk det nye systemet enn å beholde det gamle: «The cost of adopting the innovation in terms of effort will thus be perceived by the adopters as less than the benefit received from adopting it» (Milroy & Milroy, 1997, s. 204). I *uniplexe* språksamfunn, hvor de sosiale nettverka er spredt, og man samhandler med flere mennesker, vil den sosiale risikoen for å adoptere et nytt språktrekk ikke være like stor som den vil være i *multiplekse* språksamfunn, som ofte er små samfunn hvor de sosiale nettverka er tette (Milroy & Milroy, 1997, s. 199 – 201). I multiplekse språksamfunn vil det oppfattes som vanskeligere å bryte de sosiale normene, da norm-håndhevende systemer er sterkere framtrekkende i tette samfunn (s. 203 – 204). Denne ekstra, sosiale risikoen ved endring av sitt språkssystem, gjør multiplekse språksamfunn mindre utsatt for språkendring enn hva uniplexe språksamfunn er, og fører til at det kan ta lengre tid før språkendring trenger inn i dette systemet utofra.

3.3 Det norske språksamfunnet

I dette kapitlet vil jeg gjøre rede for noen sentrale aspekter ved det norske språksamfunnet. Jeg vil først kort kommentere utviklingstendenser i det norske språksamfunnet. Deretter vil jeg diskutere hvorvidt varieteten som ofte omtales som «standard østnorsk» kan sies å være et *de facto* standardtalemål i Norge. Til sist vil jeg redegjøre for utviklingstendensene i østnorske talemål.

3.3.1 Utviklingstendenser i det norske språksamfunnet

Norge omtales gjerne som et «dialektparadis». Å bruke dialekt har blitt vurdert som positivt og fordelaktig, og den sosiale toleransen for språklig variasjon er stor (Hårstad m.fl., 2021, s. 12 – 13). Økende mobilitet har ført til at det er vanligere at mennesker med forskjellige dialekter bor på samme sted, noe som har gjort språksamfunna stadig mer heterogene, og flere individer får på grunn av dette utvida sine språklige repertoarer (Røyneland, 2017, s. 94). Økt dialektkontakt kan også resultere i nivellering, koinisering, og framvekst av nye måter å prate norsk på (Røyneland, 2017, s. 92). Det er en generell tendens til at språktrekk med en begrensa utbredelse geografisk, blir erstatta av språktrekk med større utbredelse, om enn i noe endra

form (Røyneland, 2017, s. 98). På tross av den økende heterogeniteten i norske språksamfunn, peker Røyneland på en stor grad av språklig purisme i det norske samfunnet, hvor det homogeniserte, lokale språksamfunnet blir idealisert (2017, s. 96). I en studie av språkholdninger blant elever i videregående skole var det svært få elever som oppfatta at de blanda dialekt eller knoter, noe Røyneland mener kan «tyde på at nivellerte utgaver av dialekten simpelthen oppfattes som lokal dialekt» (ibid.).

3.3.2 Påvirkning på østnorske talemål

Østnorske talemål i Oslos semi-periferi har vært under press fra «standard østnorsk» (Mæhlum, 2009, s. 16, se diskusjon av «standard østnorsk» nedafor). Stjernholm & Søftelands studie støtter dette, og de argumenterer for en sameksistens av tre forskjellige varieteter i Sør-Østfold: Lokalt talemål, en regional standard, og en «helt nivellert» varietet (2019, s. 125). Studenter fra Østfold forteller om et behov for å «endre språket i møte med ukjente, og særlig om de er fra Oslo-området» (s. 106 – 107). Også talemåla i Aurskog-Høland, en av Trøgstads nabokommuner, har merka påvirkning fra oslomål. Lokale former i Aurskog-Høland har måttet vike for former fra østkantmålet i Oslo (Glende, 2006, s. 150). Varieteter både sør og nord for Trøgstad opplever altså sterkt press fra oslomål, og jeg finner det rimelig at trøgstadsmål ikke er noe unntak.

En annen, viktig påvirkningsfaktor er påvirkninga fra skrift. I flere sammenhenger finnes det betydelig grafosentrisme, altså at skriftspråket blir oppfatta som mer «riktig» enn talemålet (Hårstad m.fl., 2021, s. 64). «NRK bokmål», altså NRKs uttalenormer av talt bokmål, kan ha ei påvirkning på talemålsendring (Sandøy, 2009, s. 36). I utdrag 3 forteller PK03 at hun endra talemålet sitt til å «være nærmere bokmål» i jobbsammenheng:

(3) PK03: menn de ha jo værre nærmere ee bokmålL hele tia når jæi har værre i jåbb å sänn

Også en student i Stjernholm & Søftelands studie uttrykker å bytte til «standardtalemål (talt bokmål)» i visse situasjoner (Stjernholm & Søfteland, 2019, s. 106). Det kan sjølsagt diskuteres hvorvidt PK03 og Stjernholm & Søftelands student refererte til bokmål som skriftspråket, NRKs uttalenormer, eller om de refererte til den osloliknende talemålsvarianten «standard østnorsk» (se diskusjon av «standard østnorsk» nedafor). Uansett refererer begge helt klart til noe de sjøl oppfatter som bokmålsnormer, og disse uttalenormene har påvirka åssen disse

østfoldingene bruker språket sitt. Flere informanter i mitt materiale forteller om påvirkning fra bokmål.

3.3.3 «Standard østnorsk»- et standardtalemål?

Det finnes ikke noe offisielt standardtalemål i Norge (Mæhlum, 2009, s. 10), og talemålet er ikke normert. Mæhlum definerer standardtalemål som: «En varietet som fungerer som norm eller normideal for et større språksamfunn, som regel en nasjonalstat, og som i en del tilfeller er kodifisert» (Mæhlum, 2009, s. 8). Ut ifra denne definisjonen argumenterer hun for at sjøl om Norge ikke har noen standard *de jure*, så har Norge likevel et talemål som *de facto* fungerer, og oppfattes, som standard (2009). Mæhlum mener det finnes ei utbredt forestilling blant norske språkbrukere at det er en bestemt norsk varietet som står i særstilling i forhold til andre varieteter, og som oppfattes som et normideal i det norske språksamfunnet (Mæhlum, 2009, s. 13). Blant fagfolk er denne varietetten ofte omtalt som bl.a. «standard østnorsk» og «talt bokmål». Blant ‘vanlige folk’ kalles varietetten ofte for «å snakke bokmål», «oslomål», eller «østlending» (ibid.). Videre skriver Mæhlum at sjøl om denne varietetten finnes som et normideal, er det likevel problematisk å fastslå hvilke språktrekk som konstituerer dette standardtalemålet (s. 14). Det kan sies å ha oppstått et skille mellom en slags «konservativ» standard på den ene sida (tradisjonelt forbundet med Oslo vest-språk), og en «radikal» standard (tradisjonelt forbundet med Oslo øst-språk) (ibid.).

Sandøy (2009) mener derimot at talemålet Mæhlum snakker om er en ‘prestisjedialekt’ heller enn et standardtalemål (s. 28). Todelinga av hva Mæhlum beskriver som «standardtalemålet» blir kritisert av Sandøy, som hevder at et standardtalemål må kunne beskrives presist, og at det «...er ikkje haldbart å la referansen vere så vag at det ikkje er klart om standardtalemålet skal omfatte eit så sentralt drag som f.eks. tjukk l, eit visst mønster for trykkplassering og a-ending» (Sandøy, 2009, s. 29). Sandøy argumenterer for at vi har *to* standardtalemål i Norge, og at dette talemålet ikke har noen fast fonologi, men er leseuttale av bokmål og leseuttale av nynorsk, (2009, s. 36 – 37). Man kan notere at han har en annen definisjon av standardtalemål: «Eit standardspråk er ein felles språkvarietet som det er eit mønster for at folk går over til i visse kommunikasjonsfunksjonar.» (Sandøy, 2009, s. 35).

Sandøys og Mæhlums definisjoner av standardtalemål er altså svært forskjellige. For Sandøy er det et krav at talere i et språksamfunn skal bytte fra sin dialekt til denne varietetten i visse kommunikasjonssituasjoner. For Mæhlum holder det derimot at standardtalemålet fungerer som et *normideal*. Hvorvidt varietetten Mæhlum refererer til som bl.a. «standard

østnorsk» er et nasjonalt standardtalemål eller ikke vil jeg ikke ta stilling til i denne oppgava, men både Sandøy og Mæhlum er enige i at denne varieteten har særlig høy prestisje i det norske språksamfunnet.

Oppfatninga av «standard østnorsk» som en prestisjefull varietet kommer også fram blant mine informanter. Denne varieteten blir både omtalt som «oslomål» av mine informanter, noen informanter refererer også til «å snakke bokmål», likt hva Mæhlum forteller at er vanlig blant «vanlige folk» (2009, s. 13). I utdrag 4 ser vi at EJ02 omtaler oslomål som «pent» og «rett».

(4) EJ02: sånn litt mer sånn pent da # sånn fårr ekksempell fra ossjlo så snakker di litt mer sånn # rett viss de ji meninng

Når EJ02 uttrykker at talemålet i Oslo er mer «rett» enn andre varieteter, kan dette være et tegn på at hun har denne varieteten som et normideal. Blant mine informanter var det flere som uttrykte holdninger som tyda på at oslomål hadde en opphøya status i forhold til andre varieteter.

Sjøl om det ikke er uproblematisk å fastslå hvilke språktrekk som konstituerer varieteten «standard østnorsk» (se over), er det likevel i denne studien nødvendig å fastslå et visst sett med språktrekk til denne varieteten, som jeg vil forholde meg til videre i oppgava. Jeg har basert meg på Stjernholm & Søftelands definisjon av «standard østnorsk» som «osloliknende uten lokale innslag» (2019, s. 120). I Tabell 3 følger en oversikt over trøgstadmål og «standard østnorsk», basert på Stjernholm & Søftelands oversikt (s. 121). Jeg har gjort visse tilpasninger i hvilke variabler som inkluderes i tabellen, da Stjernholm & Søftelands tabell sammenlikna «standard østnorsk» med ytremål i Østfold, mens mi oppgave sammenlikner «standard østnorsk» med et indremål:

Tabell 3: Trøgstadmål satt opp mot «standard østnorsk»

Variabel	Trøgstadmål	«Standard østnorsk»
Jamvekt	+	-
Senking	+	-
Tjukk L	+	-
Personlig pronomen ho/dømm	+	-
Diftongering	+	-
Kortvokal	+	-
Førsteleddstrykk i importord	+	-
Åpning	+	-
Feminint genus (Tre-genus- system)	+	-

Det er dog noe problematisk å ikke inkludere diftongering i «standard østnorsk». Det finnes to forskjellige varieteter i Oslo. Den ene har utvikla seg fra østnorske talemål, og har tradisjonelt vært knytta til østkanten, mens den andre har utvikla seg fra danske skriftspråk, og har tradisjonelt vært knytta til vestkanten (Johannessen, 2008, s. 236). Det tradisjonelle østkantmålet tar i bruk alle diftongene *æi*, *æu*, og *øy* (Wiggen, 1990, s. 187), mens det ikke er diftonger i dansk skriftspråk, og diftonger er derfor ikke å forvente i vestkantmålet (Johannessen, 2008, s. 237). I flere ord, som f.eks. *vet/veit*, kan bruk av diftong indeksere en Oslo-øst-identitet. Monoftongert *vet* kan, på tross av tradisjonell «tilhørighet» til vestkantmålet, oppfattes som en mer nøytral variant (Stjernholm, 2019, s. 43). Johannessen finner også at monoftongerte varianter av *alene/aleine* og *ble/blei* også er utbredt på østkanten (2008, s. 237). På bakgrunn av dette, og min språklige intuisjon som taler av østnorsk, har jeg valgt å ikke inkludere diftongering i min definisjon av «standard østnorsk».

Jeg har også valgt å definere «standard østnorsk» som en to-genus-varietet. Dette har jeg basert på Lødrups studie av genus-systemet i Oslo (2011), hvor han fant det sannsynlig at «... yngre mennesker i Oslo og omegn snart vil mangle femininum fullstendig, fordi barn som vokser opp i dag, hører så lite av det» (s. 132). Lødrup argumenterer også for at vestkantmålet i Oslo allerede er et to-genus-system (s. 123 – 128). Det er altså sannsynlig at en stor andel av Oslos befolkning i stor grad tar i bruk et to-genus-system.

3.3 Oppsummering

I kapittel 3.1 tok jeg for meg overgangen fra et tre-genus-system til et to-genus-system, og har forklart åssen *-a*-suffikset i noen dialekter har gått fra å være en indikator på feminint genus til å være en del av deklinasjonsklassen *e*-substantiv (Svenonius, 2016, s. 18). Heller ikke tradisjonelt feminine possessiver er nødvendigvis eksempler på feminin kongruens når de står i postnominal posisjon (Lødrup, 2011, s. 125). Som Lundquist m.fl. (2022) viser, har både muntlig og skriftlig input og output også en påvirkning på talernes genus-system. I bokmål er det stor overvekt av *-en*-suffiks i bestemt form entall av substantiv, og overvekt er enda større i formelle dokumenter (Kola, 2014, s. 89). Opsahl (2021) argumenterer for at overgeneralisering av maskuline former kan være et bevisst valg blant talere som originalt har et tre-genus-system. Sandström (2010) fant at bruk av et tre-genus-system i østnylandsk dialekt, der standardmålet har et to-genus-system, kan være brukt som en dialektmarkør. Det

tyder altså på at bruk, eller unnlatelse av bruk av visse genusformer kan være knytta opp mot identitet.

I 3.2 presenterte jeg tidligere sosiolingvistisk forskning, og det kom fram at flere sosiolingvistiske faktorer som spiller inn i en språkendringsprosess. Forskjellen mellom begrepa *dialekt*, *register*, og *repertoar* blei gjennomgått i 3.2.1. I 3.2.2 diskuterte jeg åssen både formenes indeksikalitet, talernes identitet, åssen de vil plassere seg i forhold til sin samtalepartner, og språkholdninger knytta til forskjellige former virker sammen på talerens språkvalg. I 3.2.3 diskuterte åssen en varietets prestisje i forhold til nærliggende varieteter over tid vil påvirke åssen varietetene utvikler seg. Noen faktorer bidrar til å akselerere prosessen, mens andre bidrar til å forsinke prosessen. I multiplekse språksamfunn vil språkendringsprosesser virke saktere enn i byer, fordi den sosiale kostnaden av å endre sitt språkssystem vil kunne være høyere i slike samfunn. Hensyn som samtalepartner, samtaletema og formalitetsgrad, og identitet spiller inn og trekker i forskjellige retninger, alt etter hva taleren ønsker å oppnå ved samtalen. I kapittel 3.3 så jeg nærmere på språkutviklingstendenser i Norge, og da spesielt i østnorske talemål nærliggende trøgstadsmål. Avslutningsvis diskuterte jeg kort hvorvidt «standard østnorsk» kan kalles for et norsk standardtalemål, eller om det «kun» er en prestisjedialekt, og definerte hvilke språktrekk jeg anser som en del av denne varietetten i det videre i denne oppgava.

4. Metode

I dette kapitlet skal jeg redegjøre for hvilke metodiske tilnærminger jeg har brukt for å innhente og analysere datamaterialet. I denne oppgava vil jeg undersøke hvorvidt bruken av feminine former er knytta opp mot spesifikke språklige registre, og om feminine former er mer frekvente i talemål som oppfattes som mer markerte. Jeg har derfor anvendt flere metoder: semistrukturert intervju, ei individuell elisiteringsoppgave med bilder, og en par-samtale med produksjonsoppgaver. I par-samtalen blir et bildebasert produksjonseksperiment brukt, hvor informantene først skulle fortelle hverandre om innholdet i hver sin konvolutt, og deretter bruke bildene i konvolutten til å lage ei historie.

Undersøkelsen er både sosiolingvistisk, og dialektologisk. Jeg vil både undersøke åssen talemålet til informantene ser ut i forhold til tradisjonelle dialekttrekk fra området, og også åssen opptakssituasjonen påvirker deres talemål. Den dialektologiske delen av oppgava, hvor jeg undersøker informantenes faktiske bruk av dialekttrekk og feminine former er kvantitativ. Den sosiolingvistiske delen av oppgava er en kvalitativ undersøkelse, hvor jeg går mer i dybden på språkhandlingene til et utvalg av informantene.

4.1 Utvalg og rekruttering av informanter

I sosiolingvistiske studier er utvalg av informanter en tredelt prosess, hvor en først må sette informantkrav som avgrenser hvilke personer som er relevante for undersøkelsen og ikke (Bugge, 2020, s. 219). For å undersøke talemålet blant trøgstinger, benytta jeg meg av dialektologiske prinsipper. Informantene mine måtte ha minst én forelder fra området, og ha tilbragt over halvparten av barndommen sin i kommunen. De måtte også ha bodd i området over halvparten av livet sitt; dette var for å ta høyde for eventuell flytting i sammenheng med studier, eller for at de hadde bodd sine første leveår andre steder. Dersom jeg skulle utelukke alle trøgstinger som ikke har bodd noen andre steder i løpet av livet sitt, ville mulige informanter blitt begrensa til et svært lavt antall. Ved å tillate at informantene har bodd andre steder, men ved å ha krav om at over halvparten av barndommen må ha vært i kommunen, og minst én av foreldrene må være fra området, åpner jeg for at flere som identifiserer seg som trøgstinger har mulighet til å delta, og økte med det antallet mulige informanter i området.

4.1.1 Gruppering av informantene

For å undersøke språklig endring i et samfunn, har man tidligere tatt i bruk Labovs metodologiske «*apparent time*»-konsept, som innebærer at språkendring kan studeres ved å sammenlikne ulike aldersgrupper innafor samme språksamfunn (Hårstad m.fl., 2017, s. 167). Dette er et alternativ til «*real-time*» studier, hvor man studerer flere språkbrukere ved forskjellige tidspunkt i livet deres (Labov, 1994, s. 73). Dersom man kun bruker en «*apparent-time*» studie for å undersøke språkendring i et samfunn, vil man likevel møte på problemer: Dersom en oppdager forskjell i de forskjellige aldersgruppene språkmønstre, vil det ikke være mulig å vite hvorvidt denne forskjellen stammer fra *generasjonsendring*, hvor individet beholder sine språkmønstre, og flere og flere talere ‘adopterer’ en variabel over tid; eller *aldersbasert variasjon*, hvor lingvistiske særtrekk er knytta til visse aldersgrupper, og man endrer språklig atferd jo eldre man blir (Labov, 1994, s. 84). Labov (2001) mener at generasjonsendring og aldersbasert variasjon er «*intimately mixed*» som variasjonsårsak i tidligere forskning på språkendring i virkelig tid (s. 76). På tross av vanskeligheta med å skille generasjonsendring fra aldersbasert variasjon, har jeg valgt å gruppere informantene mine etter alder. Dette vil innebære at informantenes forskjellige livsfaser kan være med på å påvirke åssen informantene oppfatter både de forskjellige situasjonene, og åssen de forholder seg til egen språkbruk. Tidligere studier gjort på genusbruk i Norge viser at vi er i en overgangsfase

fra et tre-genus-system til et to-genus-system (se kapittel 3.1.), og det er rimelig å anta at denne utviklinga også skjer i Trøgstad. I min studie har jeg derfor fordelt informanten inn i aldersgruppene: elever (12-16), voksne (18-64), og pensjonister (65+).

4.1.2 Rekruttering

Jeg har valgt å rekruttere såkalte “typeinformanter”, dvs. informanter som har en språklig praksis som er typisk for ei sosial gruppe (Bugge, 2020, s. 222). Jeg valgte ei blanding av sjølrekruttering, og å rekruttere fra mitt eget nettverk i området.

For å rekruttere voksne og pensjonerte informanter, benytta jeg meg først og fremst av sosiale medier, hvor jeg la ut ei etterlysning etter informanter som møtte kravene jeg har forklart ovenfor. Innlegget resulterte i at jeg blei kontakta av det lokale historielaget, og jeg fikk møte opp på ei av samlingene deres for å fortelle om prosjektet mitt. Jeg spurte også lærerne i lærerstaben ved Trøgstad ungdomsskole mens jeg var der for å gjennomføre intervjuer av elevene. Dette resulterte i til sammen ti voksne over 30 år, hvorav noen var over pensjonsalder, og andre ennå var i arbeid.

For å rekruttere elever, tok jeg først kontakt med Trøgstad ungdomsskole, og spurte om jeg kunne få lov til å gjennomføre mitt masterprosjekt på skolen. Jeg fikk hjelp av lærerne til å informere elevene om prosjektet, og gjennomførte også en klasseromsvandring på skolen hvor jeg informerte elevene om prosjektet. Etter dette endte jeg opp med til sammen seks informanter fra skolen. På grunn av den noe lave interessen blant ungdomsskoleelevene så jeg meg nødt til å utvide den voksne aldersgruppa til å også inkludere unge voksne mellom 18 og 30 år. Siden jeg sjøl har vokst opp i området, og har flere bekjente i den aldersgruppa, benytta jeg meg også av mitt eget sosiale nettverk i tillegg til rekrutteringsmetodene som jeg brukte for de voksne over 30 år. Dette resulterte i ytterligere fire informanter.

Under rekrutteringa passa jeg på å være tydelig på at alle som oppfylte kriteriene var velkomne til å delta, og at det ikke var et krav at man sjøl følte at man prata “god nok” trøgstaddialekt, og at jeg var interessert i åssen trøgstinger prater *nå*. Likevel er ei utfordring ved denne forma for rekruttering at man risikerer å kun få tak i informanter som har en spesiell interesse for slike studier, eller personer som nettverket mener er “gode” dialektbrukere (Bugge, 2020, s. 221).

4.2 Datainnsamlinga

Trøgstad er et språksamfunn med stor variasjon (se kapittel 2.2). Med utgangspunkt i Hallidays registerteori (se kapittel 3.2.1), hvor forskjellige kontekster vil føre til forskjellig talemønster hos forskjellige personer, har jeg under mitt prosjekt forsøkt å få mine informanter til å oppfatte at de var i flere forskjellige situasjoner under opptaka. Datainnsamlinga blei gjennomført todelt. I det første opptaket blei informantene gruppert sammen to og to for å gjøre ei par-oppgave. Deretter gjennomførte jeg et semi-strukturert intervju og ei elisiteringsoppgave med én og én av informantene. Under det andre opptaket fikk informantene beskjed om å oppføre seg slik de ville gjort under et intervju, eller i møte med rektor. Ved å gjøre to forskjellige opptak, hvor informantene gjorde to forskjellige ting, med forskjellige mennesker, blei det mulig å undersøke om informantene trakk på forskjellige språklige register under opptaka, og det gjorde det mulig å måle disse endringene. Informantene gjennomførte først par-oppgava, og blei intervjuet etterpå.

4.2.1 Par-oppgaver: samtale og historielaging

Under det første opptaket skulle informantene samarbeide i par om å lage ei historie ved hjelp av ei rekke bilder, uten at jeg var til stede i rommet. Informantene fikk tildelt hver sin konvolutt som hver inneholdt halvparten av bildene. De fikk beskjed om at etter at jeg hadde forlatt rommet, skulle de åpne konvoluttene og vise hverandre ett og ett bilde annenhver gang før de begynte med å lage historia. Mens de viste hverandre bildene, skulle de bruke setninga “Jeg har en/ei/et ____”. Da jeg forklarte oppgava, brukte jeg eksempla: “Jeg har et hus” og “Jeg har en hund”. Jeg lot med vilje være å komme med et eksempel hvor jeg brukte feminin artikkel. Ved å unnlate å bruke et tre-genus-system sjøl, ønska jeg å undersøke om informantene ville tilpasse seg to-genus-systemet jeg tok i bruk, eller om dette ikke påvirkte informantenes eget system når de begynte på oppgava etter jeg hadde forlatt rommet.

Etter at informantene hadde vist hverandre bildene, skulle de samarbeide om å lage ei historie ved hjelp av alle bildene. Informantene fikk beskjed om at de fikk 15 minutter på seg til å gjennomføre både samtalen og historia, og at om de blei ferdige veldig fort, så ville jeg at de skulle prøve å lage flere historier. Det er noe variasjon i hvor lang tid informantene brukte på gjennomføringa av oppgavene. I noen av opptaka avslutter informantene arbeidet med historielaginga, og begynner å snakke om andre ting, dette har jeg da også markert som samtale. Et eksempel på dette er åssen EJ01 og EJ02 begynner å snakke om ei innleveringsoppgave de har denne uka, før de så bestemmer seg for å lage ei siste historie. Når informantene var ferdige

kom jeg inn i rommet igjen, og ba informantene gjenfortelle historia/historiene de hadde laga, slik at de også fortalte historia mens jeg var i rommet. Denne, avsluttende delen av opptaket har jeg valgt å markere som S+ (samtale med meg til stede), og H+ (gjenfortelling), for å kunne undersøke om de endra på talemålet når jeg kom inn i rommet.

4.2.2 Intervju og elisiteringsoppgave med bilder

Det andre opptaket var også todelt: Først gjennomførte jeg et semistrukturert intervju om språkholdninger, og oppfatning av eget talemål i forhold til talemålet de oppfatta var i området. Jeg spurte også om bosted, og om de heller kunne tenkt seg å bo i en større by enn i området. Dette for å fange opp eventuelle faktorer som kan ha vært med på å påvirke språket deres, og språkvalga informantene tar, bevisst eller ubevisst. I tillegg til spørsmåla i intervjuguiden (se vedlegg 2 for full intervjuguide) stilte jeg oppfølgingsspørsmål i tilfeller jeg ønska nærmere oppklaring av hva informanten hadde ment.

Etter intervjuet blei det gjennomført ei elisiteringsoppgave med bilder. Under denne delen viste jeg informantene en PowerPoint bestående av de samme bildene de fikk utdelt under par-oppgava, og tilhørende spørsmål for å elisitere produksjon av variablene. Informantene blei vist ett og ett bilde, og fikk beskjed om å svare med hele setninger. Det første bildet var et prøvebilde av et hus med spørsmålet: «Hva er dette?». For å forsikre meg at informantene hadde forstått åssen de skulle svare, ga jeg dem det nøytrale eksempelsvaret «det er et hus». Under elisiteringsoppgava fikk informantene også spørsmål for å elisitere dialektale variabler i ord som tilhører andre ordklasser enn substantiv, f.eks. «Hvor løper Sara?» (se vedlegg 3 for PowerPointen i sin helhet). Bildene var lagt i tilfeldig rekkefølge, og bildene som skulle elisitere feminine former var spredt fra hverandre.

De voksne informantene og pensjonistene fikk instruksjon før opptaket om å se for seg at dette var et jobbintervju, og elevene fikk instruksjon om å se for seg at de enten var i en samtale med rektor, eller på et jobbintervju. De fikk beskjed om at dette gjaldt både intervjudelen av opptaket, og når jeg viste dem bildene. Dette blei de minna på før elisiteringsoppgava med bilder. Ved å be informantene oppføre seg slik de ville gjort i et intervju eller hos rektor, ønska jeg å simulere en mer formell situasjon, og dermed få informantene til å trekke på et mer formelt talemålsregister. Etter de første to intervjuene (VM01 & PK01, og VM02 & PK02) endra jeg instruksen til at de skulle se for seg at de var på et jobbintervju i *Oslo*. Flere av de første informantene oppga at de brukte færre dialektformer når de var i Osloområdet. Disse holdningene fant også Stjermholm & Søfteland (2019) i sin

studie av språkholdninger i Sør-Østfold. Der trakk de fram et sitat hvor en student ved lærerlinja ved Høgskolen i Østfold forteller om at hen endrer språket sitt i møte med ukjente, og særlig med mennesker fra Oslo; flere studenter oppga liknende holdninger (s. 106). Når mine første informanter også oppga slike holdninger, fant jeg det relevant å endre instruksene til at informantene skulle se for seg at de var på et jobbintervju i Oslo, nettopp for å øke sannsynlighetene for at informantene trakk på forskjellige talemålsregistre under intervjuet og elisiteringsoppgaven de gjorde under samtalen og historien.

Tabell 4: Hvilke informanter som fikk hvilken instruks i opptak nr. 2

Instruks	Informant
«Se for deg at du er på et jobbintervju.»	VM01, PK01, VM02, PK02
«Se for deg at du er på et jobbintervju i Oslo.»	VM03, VM04, VM05, VM06, VK01, VK02, PK03, PK04, PM01, PM02
«Se for deg at du enten er på et jobbintervju i Oslo, eller i samtale med rektor.»	EG01, EJ01, EJ02, EJ03, EJ04, EJ05

4.2.3 Min påvirkning på informantene

I etnografiske studier har forskerens relasjon til språkfellesskapet og informantene stor betydning (se f.eks. Levon, 2013, s. 203). Min metode er ikke etnografisk, men informantenes oppfatning av hvem jeg er, og hva jeg ønsker å utrette med studien, vil likevel ha innvirkning på resultatet. Informantenes oppfatning av min holdning til dialekten og språkfellesskapet kan ha gitt utslag på hvilke variabler informantene tok i bruk i under de ulike oppgavene.

Dette gjør seg for eksempel gjeldende allerede under rekrutteringa til prosjektet (Levon, 2013, s. 203.). Trøgstad er et lite område, og mange av informantene kjente meg igjen som trøgsting kun på etternavnet mitt. Jeg la heller ikke skjul på min tilknytning til området under introduksjonen. Dette ga meg en unik posisjon som en “insider”, samtidig som det brakte med seg flere utfordringer: Forskning på sitt eget lokalsamfunn krever gjerne en lengre forklaring ovenfor informantene for å få dem til å forstå din posisjon som forsker (ibid.).

Under intervjuet og elisiteringsoppgaven ønska jeg å simulere en mest mulig formell situasjon. For å skape avstand mellom meg og informantene mine under intervjuet valgte jeg derfor å ta i bruk færrest mulig lokale former under rekrutteringa av informanter og under sjølve opptaket. I tillegg til min identitet som med-trøgsting vil også min alder, og mitt kjønn og utseende kunne ha innvirkning på hvordan informantene mine oppfatter meg (ibid.). Når jeg, som ung trøgsting, tilsynelatende uten et markert talemål, skulle undersøke nåværende trøgstingers talemål i ulike situasjoner var det flere som under rekrutteringsarbeidet viste tegn til en

tilsynelatende mistro over at jeg hadde oversikt over målmerka. Jeg kan sjølvsagt ikke vite hvor stor grad dette påvirka informantene mine, men det er mulig at mitt manglende lokale mål, i kombinasjon med mitt kartleggingsarbeid kan ha ført til at noen av informantene valgte å bruke et mer markert mål enn de normalt ville brukt i begge situasjonene. Underveis endte jeg derfor opp med å bruke mitt vanlige, markerte talemål under rekrutteringa, og når jeg tok imot informantene på opptaksdagen, for deretter å bytte til et mer nøytralt mål under sjølve intervjuet. Disse informantene fikk også beskjed om at de skulle se for seg at dette “jobbintervjuet” fant sted i Oslo. Jeg baserte også denne avgjørelsen på tidligere informanters svar om at de tilpassa seg språket sitt når de var i Oslo (VM01 & PK01, og VM02 & PK02). Ved å gjøre dette byttet i talemål mens jeg var sammen med informantene, ønska jeg å vise at jeg hadde tilgang på den lokale talemåten, og for å tydeliggjøre dette sceneskiftet fra en samtale med en lokal person, til et intervju som ikke fant sted i kommunen.

Å gjøre dette skiftet tydelig bringer med seg et etisk problem: Når jeg sjøl gjør dette byttet kan det ha hatt den utilsikta innvirkninga på informantene at de oppfatta at jeg hadde en holdning om at trøgstadmålet ikke passa seg i visse situasjoner, og at de ikke forstod at jeg under intervjuet spilte ei rolle som en person som ikke opprinnelig kom fra området. Dersom informantene fikk inntrykk av at deres lokale mål ikke var passende, kan det ha resultert i at de tilpassa seg mer enn hva de ville ha gjort ellers, da både situasjonen, språklige holdninger, og informantenes språkevne spiller ei rolle, og en kan ikke alltid vite hva som er hva.

4.3 Utvalg av variabler og varianter

I sosiolingvistiske undersøkelser av språklig variasjon er det nødvendig å velge ut språklige variabler som skal brukes som målepunkt på variasjonsmønstra i språket til informanten som helhet (Bugge, 2020, s. 218). I denne masteroppgava er jeg ute etter å undersøke hvorvidt informantene knytta feminine former opp mot spesifikke situasjonelle register, og om de feminine formene kun opptrådte i sammenheng med et ellers markert talemål. Derfor har jeg delt inn utvalget av variabler i to: målmerker på trøgstadmål, og feminine former.

4.3.1 Utvalg av målmerker i indremål / trøgstadmål

På bakgrunn av tidligere studier av indremåla generelt og trøgstadmål spesielt (se 2.2 og referanser der), foretok jeg et utvalg av ord som hver for seg hadde minst ett av målmerka jeg skulle elisitere. Når utvalget var gjort fant jeg bilder som skulle elisitere produksjon av disse orda. Bildene som blei brukt, og liste over variabler disse målte, ligger vedlagt i vedlegg 3. Jeg

har altså kun analysert forekomster av variablene i et gitt utvalg av ord. Se videre forklaring i underkapittel 4.5.2.

En variabel, pronomena, er ikke elisitert direkte, slik som de andre orda og tilhørende variabler. Jeg antok at pronomen har en generell stor forekomst i samtaler. Dette medfører en viss risiko for underrepresentasjon i mitt materiale av pronomen med forskjell i markert og normert form. Jeg har også kun målt forekomsten av pronomena *ho* og *dømm*. Min egen intuisjon er at man kan forvente størst forekomst av disse to pronomena; det bekreftes også av andre talere av trøgstadmålet. Jeg forventa ikke å finne stor forekomst av pronomena *dår*, *henner*, og *hass*, og har derfor ikke inkludert de tilsvarende normerte formene som et fravær av markert form i statistikken. Dersom formene kom fram under opptaka har jeg heller valgt å kommentere det i tekst.

4.3.2 Utvalg av feminine variabler

I utvalget av feminine substantiv tok jeg flere hensyn. De feminine orda er valgt både for å elisitere feminine former, og for å måle forekomsten av andre lokale variabler. Jeg tok også hensyn til åssen orda kunne passe sammen i historia informantene skulle lage under par-oppgava. Valget av feminine ord til bildene falt derfor på:

Sol, ku, eng, padde, øy, klokke, avis, høne, jente, kirke

Jeg elisiterte også possessiv i første person entall i forbindelse med substantivet *klokke* med spørsmålet: «Se for deg at den tilhører deg. Hvis jeg spør deg hvem den tilhører svarer du: Den er ____». I tillegg til disse orda har jeg i undersøkelsen valgt å inkludere alle forekomster av tradisjonelle feminine former som forekommer i opptaka. Dette for å få med mest mulig informasjon om informantenes genussystem. Sjøl om *-a*-suffiks i bestemt form entall, og postnominal *mi*, *di* og *si* ikke nødvendigvis er bevis på feminint genus (se kapittel 3.1.1), har jeg i denne studien likevel valgt å klassifisere dem som feminine former, fordi disse formene tradisjonelt har vært feminine i trøgstadmålet (se kapittel 2.2.1).

4.4 Datagjennomgang

Etter å ha gjennomført alle intervju, transkriberte jeg materialet lydnært. Jeg benytta meg i stor grad av transkripsjonsnøkkelen til Nordic Dialect Corpus (Johannessen m.fl., 2009). Etter transkripsjonen kartla jeg først bruk av feminine former, og deretter de andre språklige

variablene. I datagjennomgangen har jeg sortert informantene etter aldersgruppe og kjønn. Gruppetilhørighet står først i informantkoden: E= elev, V= voksen, og P= Pensjonist. Deretter viser informantkoden informantens kjønn: J/K=jente/kvinne, og G/M=gutt/mann. EJ01 er altså en jenteelev, mens PM01 er en pensjonert mann. Rådataen fra Excel-skjemaene mine er lagt ved som vedlegg for å unngå at relevant informasjon blir borte (se vedlegg 5 for hunkjønnsdata, og vedlegg 6 for rådata på de andre talemålsvariablene).

4.4.1 Feminine former

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
1	Nr	Informant	subst	form	kjønn ar	suffiks	kjønn s	Tilhørende	ordklasse	kommentar	kontek
330	743	VM04	kirke	kjirrka	n	a	m/f				h
331	748	VM04	kirke	kjærrka	n	a	m/f				h
332	331	VK02	tid	tid	n	n		sin	m	pre	i
333	332	VK02	datter	dattr	n	a	m/f	mi	m/f	post	i
334	766	VM04	kirke	kjirrke	f	n					h+
335	164	VM04	klokke	klåkke	f	n					pp

Jeg sorterte og nummererte bruken av feminine former etter hvilket substantiv som blei sagt, og hvilket genus formene har. Jeg inkluderte tilfeller hvor substantivet er etterledd i en sammensetning; orda *stue*, *skolestue*, og *leikestue* regnes som det samme substantivet. Dette fordi etterleddet bestemmer både genus og bøyning. Jeg registrerte også tilhørende ord (adjektiv, pronomen, og possessiver) og hvilket genus disse kongruerte i. Dersom det var relevant tilleggsinformasjon, som f.eks. plassering av possessiv, eller om informanten retta på seg sjøl, la jeg dette til som tilleggskommentar. Til sist registrerte jeg hvilken kontekst frasen blei sagt i: Int=intervju, E=elisiteringsoppgave med PowerPoint, S=samtale, S+=samtale med meg til stede, H=historie, H+=gjenfortelling med meg til stede.

4.4.2 Andre variabler

I datagjennomgangen av de andre variablene har jeg, på grunn av materialets omfang, valgt å kun måle forekomsten av variablene i de orda som elisiteres under elisiteringsoppgava med PowerPoint, med unntak av pronomena, hvor jeg har målt all forekomst av *ho/dømm* i begge opptaka. En svakhet med å ikke måle alle potensielle forekomster av hver variabel er at noe mulig endring ikke blir fanga opp.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1	Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklas	Variabel br	Kommentar	Kor	Minu
101	PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja	retter på VK04	s	1
103	PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	1
104	VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		s	1
105	VM02	Jamvekt	hare	harepus	sub	n		s	1
106	PM01	Jamvekt	være	være	verb	n		s	1
107	PM02	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		s	1
108	VM03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	1
109	EG01	Pronomen	hun	hunn	pron	n		h	2

Jeg har registrert informasjon om hvilken informant som brukte ordet, hvilken variabel ordet måler, ordklassa ordet tilhører, hvilken form ordet hadde, og hvilken form variabelen hadde. Orda er ikke nummerert slik som de feminine formene, fordi noen ord, som *flytte* i bildet under, måler flere variabler; én forekomst blir derfor registrert flere ganger. Også her har jeg inkludert relevant tilleggsinformasjon og hvilken situasjon ordet blei sagt i. I materialet fra det første opptaket (par-oppgava) har jeg også inkludert hvilket minutt ordet blei sagt for å fange opp eventuell endring i talemål utover i opptaket.

4.4.3 Betydningsinnholdet i intervju

Sjøl om jeg i mitt datamateriale også har fått informasjon om informantenes språkholdninger under intervjuet, har jeg på grunn av oppgavas omfang ikke analysert informantenes svar. Dette fordi jeg i hovedsak har vært interessert i informantenes faktiske språkbruk. I diskusjonsdelen har jeg likevel inkludert utdrag fra noen informanters intervjuer der dette er relevant for å underbygge mine påstander.

Transkripsjonene fra intervjuet i sin helhet er ikke lagt ved som vedlegg i mi oppgave. Trøgstad er et lite område med relativt få innbyggere, og et lavt antall elever på ungdomsskolen. Sjøl om spørsmåla i intervjuet ikke var intendert til å fange opp nok informasjon til bakveisidentifikasjon, kom det i flere intervjuer fram informasjon som i et såpass lite område som Trøgstad ville være nok til å kunne kjenne igjen informantene. Dersom jeg skulle ha fjerna all informasjon som mulig kunne gjenkjent informantene ville en betydelig del av intervjuet blitt fjerna fra flere av transkripsjonene, og jeg har derfor, av hensyn til informantenes personvern, valgt å ikke legge ved transkripsjonene.

4.5 Analysemetode

For å kunne svare på problemstillinga mi har jeg gjort flere kvantitative analyser av informantenes talemål. Jeg har brukt all tale fra begge opptaka som datagrunnlag. Jeg har valgt å dele rådataen fra datamaterialet mitt inn i to kategorier:

- 1) Bruk av feminine former
- 2) Bruk av andre språklige variabler

Jeg gjorde først en generell analyse av bruk av feminine former, hvor jeg undersøkte de forskjellige informantenes bruk av de forskjellige feminine formene. I denne analysen så jeg ikke på fordeling av variabelbruk mellom de forskjellige situasjonene, men så på hver informants totale bruk av feminine former. Dette for å få en oversikt over utbredelsen av de forskjellige, tradisjonelle, feminine formene.

Deretter gjorde jeg en analyse av informantenes bruk av de forskjellige variablene. Det kom fram at noen av de elisiterte orda hadde en for lav forekomst. For å kunne gjøre ei analyse i bruk av variablene mellom situasjonene satte jeg ei grense på 200 forekomster totalt. Deretter analyserte jeg de fire mest brukte variablenes bruk mellom de forskjellige situasjonene, og undersøkte hvorvidt informantene hadde gjort ei situasjonsbasert endring i talemålet sitt. Her tok jeg for meg hver enkelt variabel for seg hos hver informant, og sammenlikna deretter variabelbruken mellom situasjonene, for å se om informanten hadde et liknende bruksmønster for variablene.

Etter dette plukka jeg ut de informantene som kunne sies å ha hatt ei situasjonsbasert endring i sitt talemål, og undersøkte hver av disse informantenes bruk av feminine former mellom de forskjellige situasjonene. Ved å gjøre dette ønska jeg å undersøke om informantene brukte færre feminine former i de situasjonene de brukte færre markerte variabler.

Til sist analyserte jeg fordelinga av maskuline og feminine bøyingsformer i leksem med forskjellig markert og umarkert form. Dette for å undersøke om det kunne sies å finnes en sammenheng mellom leksemets form og leksemets genus.

4.5.1 Svakheter ved utvalg av bilder

Som det kommer fram i Tabell 1 i vedlegg 3, var det noen variabler som blei elisitert ved flere ord enn andre. Dette, i kombinasjon med at noen informanter ikke forstod noen spørsmål under elisiteringsoppgava, kan være årsaken til hvorfor halvparten av variablene ikke forekom i stor nok grad til å kunne analysere bruken mellom situasjonene. Dersom disse variablene hadde blitt elisitert ved flere lysbilder, kunne det vært et større antall potensielle forekomster av disse variablene under opptaka.

5 Resultater

I dette kapitlet vil jeg først analysere informantenes totale bruk av feminine former, uavhengig av hvilken situasjon de var i. Deretter vil jeg analysere informantenes bruk av de andre variablene fordelt på situasjonene. Jeg vil så plukke ut de informantene som har gjort ei situasjonsbasert endring i talemålet sitt, og undersøke hvorvidt disse også har gjort ei endring i bruk av feminine former. Til sist vil jeg undersøke hvorvidt bruk av feminine former oppstår oftere i markerte enn i umarkerte leksem.

5.1 Total bruk av feminine former

I denne delen av analysen vil jeg kort undersøke den generelle bruken av feminine former, og har ikke tatt høyde for eventuell situasjonell endring. For å systematisere genusmaterialet talte jeg opp alle potensielle forekomster av feminine former i begge opptaka, uavhengig om informanten brukte en feminin form eller ikke. Jeg valgte også å inkludere potensielle feminine former på ord som ikke elisiteres direkte gjennom bildene. Dette for å fange opp så mye informasjon som mulig om informantenes genussystem i talemålet sitt. Dersom leseren ønsker oversikt over hvilke ord og former informantene brukte, ligger informantenes bruk av feminine former i de forskjellige variablene sortert etter informant i vedlegg 5.

Svenonius (2016) argumenterer for at dersom en person skal kunne sies å ha et tre-genus-system, er det helt nødvendig at substantiva har en egen ubestemt artikkel, en tilhørende possessivform, og sitt eget suffiks i bestemt form entall (2016, s. 18). I mitt materiale er det tre informanter (EG01, EJ04 og EJ05) som kun har brukt *-a*-suffiks, og ingen andre feminine former (se Tabell 5). Disse informantene har med det altså tatt i bruk et to-genus-system.

Til sammen har informantene brukt feminin artikkel i 43% av tilfellene. En kan se en tydelig nedgang mellom hver aldersgruppe, og det er stor interindividuell variasjon i hvor stor grad informantene bruker feminin artikkel. Ingen informanter bruker feminin artikkel for alle potensielle feminine substantiv.

Av de informantene som brukte possessiver i postnominal posisjon, er hele 90% av disse feminine former. Dette er ikke overraskende, da Lødrup (2011, s. 125) finner at *mi*, *di* og *si* er vanlig i postnominale posisjoner også i to-genus-system, og disse formene later til å være sterkere knytta til et postnominalt *-a*-suffiks. *-a*-suffikset er også godt bevart i mitt materiale, med en total forekomst på 78%. Possessiver i andre posisjoner (prenominal, med underforstått substantiv, og som sjølstendig predikativ) brukes i langt færre tilfeller. Elevene bruker aldri *mi*, *di* og *si* i andre posisjoner en postnominal, men bruker tilsvarende maskuline former. Kun én

voksen bruker feminine possessiver i andre posisjoner, mens pensjonistene bruker det i halvparten av tilfellene.

Tabell 5: Total antall feminine former pr. informant

Informant	Ubestemt artikkel	Possessiver: Postnominale	Possessiver: Andre posisjoner	Adj.	Pron.	–a-suffiks
EG01	0/29	-	0/1	0/3	-	12/15
EJ01	1/19	-	0/1	0/3	-	6/13
EJ02	9/30	-	0/1	1/4	-	10/17
EJ03	1/28	1/2	0/1	0/2	-	7/14
EJ04	0/26	-	0/2	0/4	-	9/15
EJ05	0/27	-	0/1	0/4	-	13/16
Sum Elever	11/157 (7%)	1/2 (50%)	0/7 (0%)	1/20 (5%)	-	57/90 (63%)
VK01	16/29	-	0/2	0/1	-	16/17
VK02	8/18	3/3	0/3	-	0/1	10/11
VM01	17/20	2/2	0/1	3/3	0/1	29/36
VM02	9/20	3/3	0/2	-	-	21/28
VM03	17/20	-	1/2	1/1	-	1/2
VM04	23/31	-	0/1	-	1/2	19/20
VM05	9/25	-	0/2	-	-	13/16
VM06	13/28	4/4	0/3	2/3	-	37/45
Sum Voksne	109/191 (57%)	12/12 (100%)	1/15 (7%)	6/8 (75%)	1/4 (25%)	146/174 (84%)
PK01	13/19	1/1	1/1	1/1	-	6/9
PK02	6/15	1/1	0/1	2/2	-	24/34
PK03	12/15	-	1/2	-	-	10/12
PK04	13/20	2/2	-	1/1	0/1	20/26
PM01	12/13	-	-	-	-	8/8
PM02	19/28	1/2	1/2	-	4/4	40/47
Sum Pen.	75/110 (68%)	5/6 (83%)	3/6 (50%)	4/4 (100%)	4/5 (80%)	108/136 (79%)
Sum Alle	195/458 (43%)	18/20 (90%)	4/28 (14%)	11/32 (34%)	5/9 (56%)	311/400 (78%)

Ikke alle informantene har brukt adjektivet *lita/liten*, men av de som har brukt adjektivet, ser vi også her en nedgang i bruk mellom aldersgruppene. Pensjonistene har alltid brukt feminin form, de voksne har stort sett brukt feminin form, og elevene har kun brukt feminin form én gang. *Lita* blir i 9/11 tilfeller brukt etter ubestemt artikkel *ei*. EJ03 skiller seg ut med frasen: *æi lit'n onnge*. Her bruker hun feminin artikkel, men adjektivet kongruerer maskulint. Substantivet «unge» er også tradisjonelt maskulint.

Det er kun fem informanter som bruker feminint/maskulint pronomen i referanse til ikke-menneskelige substantiv, tre voksne, og to pensjonister. De voksne har kun brukt feminint pronomen 1/4 ganger, mens pensjonistene bruker feminint pronomen hele 4/5 ganger. Ingen informanter har tatt i bruk kvantorene *inga* og *noa*.

17/20 av mine informanter kan sies å ha et intakt tre-genus-system, men hvilke feminine former informantene bruker er varierende. Også antall ord som er feminine i hver informant sitt ordforråd varierer.

5.2 Bruk av andre variabler

I denne delen av analysekapitlet vil jeg undersøke når, og i hvilken grad informantene mine tar i bruk de andre språklige variablene under de forskjellige situasjonene i opptaka. For å systematisere datamaterialet, har jeg på grunn av materialets omfang valgt å kun måle forekomsten av variablene som elisiteres under elisiteringsoppgava. En svakhet med å ikke måle alle potensielle forekomster av hver variabel er at det medfølger en økt risiko for at noe mulig endring ikke blir fanga opp.

Noen ord, som *flytte*, måler flere variabler, og én forekomst blir derfor registrert flere ganger. Én for hver variabel, hvor hver variabel telles for seg. Jeg har altså ikke tatt høyde for forskjeller i bruk av variablene mellom ordklasser. Dette fordi oppgava søker å undersøke hvorvidt informantene har ei situasjonsbasert endring av språklig kode i talemålet, og variasjon i variabelbruk mellom ordklasser er utafor denne undersøkelsens omfang. En svakhet ved dette er at det ikke er blitt tatt høyde for eventuelle gjentakelser av ord, eller at ett ord som er mer høyfrekvent enn andre (for eksempel det høyfrekvente jamvektsordet *være/væra*), kan trekke snittet opp/ned. Dette vil jeg informere om i de tilfellene hvor det vil være relevant.

Ved noen tilfeller forstod ikke informantene spørsmålet, eller svarte med et annet ord enn det jeg var ute etter. Dette gjelder spesielt *bløt/blæut*, *jore/joLe*, og *riktig/rekkti*. Dersom informanten ikke har noen eksempler på dette ordet på tvers av opptaka har jeg markert form som «n» i de vedlagte Excel-skjemaene. Ordet er i så fall ikke talt opp i sammenstillingene nedafor.

5.2.1 Total forekomst av variablene

Det var opprinnelig åtte variabler jeg ønska å undersøke i informantenes talemål. Ettersom jeg kun analyserte bruken av variablene i de elisiterte orda, var det noen variabler som blei målt færre ganger enn andre, fordi informantene brukte noen ord ved færre anledninger enn andre.

I Tabell 6 vises totalt antall ganger hver gruppe brukte et ord tilhørende hver variabel, og hvorvidt dialektforma blei brukt eller ikke.

Tabell 6: Total andel dialektformer i de ulike informantgruppene (absolutte tall og prosentandel)

Variabel	Elever	Voksne	Pensjonister	Total
Pronomen	64/150 (43%)	195/216 (90%)	145/156 (93%)	404/522 (77%)
Tjukk L	33/117 (28%)	121/147 (82%)	81/102 (80%)	235/36 (64%)
Jamvekt	1/100 (1%)	86/153 (56%)	99/148 (67%)	185/401 (46%)
Senking	1/68 (1%)	45/91 (49%)	46/67 (69%)	92/226 (41%)
Diftong	4/20 (20%)	47/64 (73%)	50/77 (63%)	101/161 (63%)
Kortvokal	5/35 (14%)	12/54 (22%)	9/36 (25%)	26/125 (21%)
Trykk	0/49 (0%)	25/47 (53%)	19/33 (58%)	44/129 (34%)
Åpning	0/19 (0%)	10/24 (42%)	13/20 (65%)	23/63 (37%)

Variablene *Åpning*, *Trykk*, *Diftong* og *Kortvokal* blei alle målt < 200 ganger. Flere av informantene brukte de elisiterte orda for disse variablene kun i noen få tilfeller, noe som gjør sammenlikning mellom situasjoner vanskelig. Derfor vil jeg videre kun gjøre en nærmere analyse av variablene: *Pronomen*, *tjukk L*, *jamvekt*, og *senking*. Det er likevel interessant å legge merke til at ingen av elevene bruker hverken åpning eller førsteleddstrykk i importord. Det framgår av Tabell 6 at elevene har lavere forekomst av dialektformer i samtlige kategorier, ofte betydelig lavere. Diftonger er brukt i betydelig mindre grad av elevene (sjøl om de relevante belegg er ganske få), også senking og jamvekt forekommer i svært liten grad. De voksne har færre markerte former i flere variabler enn pensjonistene, men forskjellen er ikke like påfallende. På gruppenivå er det variasjon for samtlige variabler hos både voksne og pensjonister.

5.2.2 Senking

Under følger en tabell som viser total antall mulige forekomster av senking pr. situasjon, og antall ganger variabelen blei brukt. Forkortelsene i tabellene under står for: Int= intervju, E= elisiteringsoppgave, S = samtale, S+= samtale med meg til stede, H= historie, H+= gjenfortelling:

Tabell 7: Totalt antall forekomster av senking pr situasjon

	Int	E	S	S+	H	H+	Total
Alle	0/1	26/82	15/34	0/1	38/82	13/26	92/226

Det er her aldri senking i mer enn halvparten av tilfellene, men en noe større andel under elisiteringsoppgava og gjenfortelling enn i de andre situasjonene (se Tabell 7). Vedlegg 6 viser alle forekomster av de elisiterte orda, og hvilken form forekomsten hadde. Videre vil jeg gå nærmere inn på hver aldersgruppe.

Elever

I elevgruppa var det kun én elev som bruker senking i de elisiterte orda: EG01 bruker *fLøtte* i starten av historielaginga. Videre i historia bruker han kun varianten av verbet uten senking. EG01 bruker heller ingen senka varianter i de andre situasjonene.

Tabell 8: Bruk av senking i elevgruppa pr. situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Sum
Sum Elever	0/1	0/24	0/8	0/0	1/29	0/0	1/68

Voksne

Tre voksne informanter er stort sett konsekvente i bruken av senking (se Tabell 9). VK01 og VK02 senker kun én gang; under historia, mens VM01 senker i alle tilfellene utenom én gang i samtalen.

Flere av de voksne informantene som varierer bruken av variabelen, later til å gjøre dette mellom leksem heller enn situasjonsbasert. Variasjonen kan for disse være både mellom forskjellige leksem, men også innad i samme leksem. VM05 og VM02 bruker alltid senking i ordet *kjørrke/kjærrke*. VM02 har ingen andre eksempler på senking. Begge gangene VM05 senker under elisiteringsoppgava er ved ordet *kjørrke*, og han har ingen forekomster av leksemet under historia. Det er også interessant at VM05 bruker *fLytt*e i elisiteringsoppgava, men både varianten med senking, og varianten uten under historia. Under gjenfortellinga bruker han *fLøtte*. VM04 har like stor andel ord med sekning som uten under elisiteringsoppgava og historielaginga, men har ingen tilfeller av senking i verken historia eller gjenfortellinga. VM04 har brukt *kjærrka* under elisiteringsoppgava, mens under historia veksle han mellom *kjirrke* og *kjærrke*. I elisiteringsoppgava sier han *fLøtte*, mens under samtalen bruker han *fLytt*e. Både *drikke* og *rikkti* er uten senking i elisiteringsoppgava. For disse tre informantene kan det virke som om variasjonen i senking handler om intrapersonal variasjon som er delvis leksikalsk styrt.

Både VM06 og VM03 kan vise tendenser til å ha tilpassa bruken av senking etter situasjonene, og begge har flere markerte former i samtalen (og historia) enn under

elisiteringsoppgava. VM06 sier både *drikker* og *flytte* i elisiteringsoppgava, men *drekke* og *fLøtte* under samtalen og historia. VM03 har kun forekomster av potensielle senka leksem i elisiteringsoppgava og i samtalen. Under elisiteringsoppgava brukte VM03 forma *drikker* to ganger, mens under samtalen brukte han *drekker*. I elisiteringsoppgava sa han *rikkti*, mens han under samtalen først sa *rekkti*, før han straks retta på seg sjøl og sa *rikkti*. Begge informantene bruker alltid senka form av *kjærrke/kjörcke*.

Tabell 9: Bruk av senking pr. voksen pr. situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
VK01	0/0	0/3	0/2	0/0	1/5	0/1	1/11
VK02	0/0	0/5	0/2	0/0	1/3	0/0	1/10
VM01	0/0	4/4	0/2	0/0	9/9	4/4	17/19
VM02	0/0	1/4	0/0	0/0	1/4	0/1	2/9
VM03	0/0	2/5	3/4	0/0	0/0	0/0	5/9
VM04	0/0	2/4	0/1	0/0	1/2	0/1	3/8
VM05	0/0	2/5	0/0	0/0	1/3	1/1	4/9
VM06	0/0	1/3	3/5	0/0	5/5	3/3	12/16
Sum Voksne	0/0	12/33	6/16	0/0	19/31	8/11	45/91

Pensjonister

Pensjonistene har som gruppe stor andel senking (se tabell 10). Innad i gruppa er det likevel stor variasjon i bruk av variabelen.

De tre pensjonistene med mest konsekvent bruk av senking er PK01, PM01 og PM02. PM01 har brukt senking i alle sine forekomster; det er likevel verdt å merke seg at han kun har fem forekomster av potensielle senka ord på tvers av opptaka. PK01 senker i alle ord utenom *rikkti*. PM02 har senka i alle tilfeller utenom én gang. (*drikker* under elisiteringsoppgava). Disse tre informantene kan ikke sies å endre bruken av senking mellom situasjonene.

To av informantene kan sies å ha en variasjon mellom leksem heller enn situasjonsbasert: PK02 og PK04. PK02s variasjon er innad i samme leksem. Hun velger markert *kjærrke* under elisiteringsoppgava, mens når hun skal beskrive bildet nærmere bruker hun *stæinkjirrke*. Under historia veksler PK02 mellom formene *kjirrke* og *kjærrke*, mens under gjenfortellinga bruker hun utelukkende *kjirrke*. PK02 bruker ikke senking i noen av de andre mulige orda under opptaka. PK04 senker i halvparten av orda i elisiteringsoppgava. Orda *kjörcke* og *fLøtte* er konsekvent senka i alle situasjoner. Under elisiteringsoppgava senker hun ikke i *drikke* eller *rikkti*, mens hun bruker forma *rekkti* under historia. PK04 varierer altså ikke kun innad i samme leksem slik som PK02, men også i bruk av variabelen mellom forskjellige

leksem. For PK02 og PK04 kan det virke som om variasjonen ikke skyldes situasjonene, men heller er knytta til spesifikke ord.

Den eneste av pensjonistene som kan vise en tendens til situasjonell endring, er PK03. Hun bruker først den senka forma *kjørrke* under elisiteringsoppgava, men retter seg til *kjirrke*. PK03 bruker også *fLytte* under elisiteringsoppgava, men *fLøtte* under samtalen og historia.

Tabell 10: Senking pr pensjonist pr situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
PK01	0/0	4/4	1/1	0/1	5/6	0/0	10/12
PK02	0/0	1/4	1/1	0/0	3/5	0/4	5/14
PK03	0/0	1/6	2/2	0/0	1/1	0/0	4/9
PK04	0/0	2/4	0/1	0/0	4/5	2/2	8/12
PM01	0/0	4/4	1/1	0/0	0/0	0/0	5/5
PM02	0/0	3/4	3/3	0/0	5/5	3/3	14/15
Sum Pen.	0/0	15/26	9/10	0/1	18/22	5/9	46/67

Oppsummering

For alle informantgruppene kan det se ut som om ordet *kjirrke/kjørrke/kjærrke* er et spesielt salient ord i trøgstadmålet. Dette ordet kan det late til at flere informanter har vært ekstra oppmerksomme på uttalen til, spesielt under elisiteringsoppgava, og delvis også under historia. Dette kan også sies å gjelde *fLytte/fLøtte* hos noen informanter. Av informantene er det kun VM06, VM03, og PK03 som kan sies å ha gjort ei situasjonsbasert endring i bruk av senking.

5.2.3 Jamvekt

Totalt har informantene brukt jamvektsformer i litt under halvparten av alle forekomster av jamvektsord. Informantene har også totalt brukt jamvektsformer i omtrent halvparten av mulige tilfeller i alle situasjonene foruten under elisiteringsoppgava; se Tabell 11. Det var ingen mulige forekomster av jamvektsformer i S+ (samtale med meg til stede), og denne konteksten savnes derfor her. Elisiteringsoppgava, og muligens også gjenfortellinga, har en noe lavere frekvens av bruk av jamvektsformer.

Tabell 11: Total andel bruk av jamvektsformer pr situasjon.

	Int	E	S	S+	H	H+	Total
Alle	14/26	68/179	34/60	0/0	59/112	11/24	186/401

Under følger en gjennomgang av bruk av jamvekt i hver gruppe.

Elever

I elevgruppa er det kun én informant som bruker jamvekt: EJ05. Hun brukte forma *jørja* én gang under intervjuet. Ellers har ingen av informantene i elevgruppa brukt jamvekt (se Tabell 12).

Tabell 12: Bruk av jamvektsformer i elevgruppa pr. situasjon

Elever	Int	E	S	S+	H	H+	Total
Sum	1/3	0/50	0/14	0/0	0/28	0/5	1/100

Voksne

To voksne informanter (VK01 & VM01) var helt konsekvente i hvorvidt de brukte variabelen eller ikke (se Tabell 13). VK01 brukte aldri senking, mens VM01 senka alltid.

Tre informanter, VM02, VM03 & VM05, later til å ha variasjon mellom leksem. VM03 er konsekvent i bruken av jamvekt i alle ord utenom *være/værra*, hvor han veksler under samme situasjon. VM02 bruker konsekvent formene *hare*, *spa'a* og *fLytt* på tvers av situasjonene. Han velger markert form for *hagan*, *magan* og *stega* i elisiteringsoppgava, men disse orda bruker han kun i denne situasjonen. VM02 bruker markert *jøra* i intervju, men umarkert *jøre* i gjenfortelling. Også VM02 veksler mellom *være/værra* i samme situasjon slik som VM03. VM05 er konsekvent i hvilken form han bruker i 7/8 ord, men veksler mellom *spade/spa'e/spa'an*. Denne vekslinga later ikke til å følge noe tydelig mønster. Hos disse informantene virker bruken til å variere både fra leksem til leksem, og innad i samme leksem heller enn situasjonsbasert.

Flere av de voksne informantene later til å ha ei situasjonsbasert endring av jamvektsformer. VM04 bruker flest markerte former under elisiteringsoppgava og intervjuet, mens to (VK02 & VM06) bruker flest markerte former under historia. Jeg vil først ta for meg mønsteret til VM04, for deretter å ta for meg bruken til VK02 & VM06.

VM04 har brukt jamvekt i over halvparten av orda under elisiteringsoppgava (6/10), men har brukt færre jamvektsformer under historia. VM04 bruker jamvekt i *hagan* og *magan* under elisiteringa, men brukte ikke disse orda i andre situasjoner. Under elisiteringsoppgava velger han først *spade*, retter seg så til *spa'a*, men retter seg deretter tilbake til *spade*. *Spade* var også den forma han valgte under samtalen, og det kan virke som om det er denne forma som faller mest naturlig for ham å bruke. Han valgte forma *hara* i elisiteringsoppgava og samtalen, men *hare* under historia. I elisiteringsoppgava og gjenfortellinga brukte VM04 forma *stega*, men brukte umarkert form under historielaginga. I intervjuet velger han *værra*, men i

elisiteringa velger han *være*. I verbet *være/værra* later det til at han ikke varierer bruk av jamvekt situasjonbasert, men heller noe uvilkårlig. Det faktum at han retter seg til markert form av *spade/spa'a*, og bruker flest markerte former i de situasjonene jeg er til stede i, gjør det sannsynlig at han ønska å vise meg at han visste om de markerte formene av orda, og derfor var ekstra oppmerksom på å bruke jamvekt i substantiv når jeg var til stede. Når jeg derimot ikke var til stede, brukte han ikke markert form like ofte i substantiv.

VK02 og VM06 bruker jamvekt i få tilfeller under elisiteringsoppgava. VM06 har noe mer jamvekt under historia. VK02 bruker konsekvent jamvekt i *hara* under samtalen og historia. Dette er det eneste ordet hun har jamvekt i, men det er verdt å merke seg at hun kun brukte tre forskjellige mulige jamvektsord under historia og samtalen. Under elisiteringa bruker hun jamvektsforma, men retter på seg og bytter til umarkert *hare*. VM06 bruker jamvekt i 2/8 tilfeller i elisiteringsoppgava: *magan*, og *hagan*. Han bruker forma *hagan* også under historia. Under historia, samtalen, og gjenfortellinga bruker han konsekvent markert *stega*, men bytter til umarkert *stige* under elisiteringsoppgava. Han har derimot ikke brukt noen flere substantiv enn *haga* og *stega* i andre situasjoner enn elisiteringsoppgava.

VM06 bytte fra markert form *stega* til umarkert *stige* under elisiteringsoppgava. Det kan ha vært et forsøk på å tilpasse seg situasjonen, men da dette er det eneste ordet han gjør ei endring i uttalelsen av, er dette ikke sikkert. VK02 retter på seg sjøl under elisiteringsoppgava, noe som kan tyde på at hun endrer på jamvektsbruken mellom situasjonene. Men VK02 har, i likhet med VM06 kun endring i ett ord, noe som gjør det vanskelig å si med sikkerhet om endringa er situasjonsbasert eller ikke.

Tabell 13: Bruk av jamvektsformer pr. voksen pr. situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
VK01	0/3	0/8	0/1	0/0	0/2	0/0	0/14
VK02	0/0	1/9	1/2	0/0	1/4	0/0	3/15
VM01	2/2	9/9	3/3	0/0	17/17	5/5	36/36
VM02	1/1	5/7	0/2	0/0	3/8	0/4	9/22
VM03	0/1	9/10	2/2	0/0	2/2	0/0	13/15
VM04	2/2	6/10	1/2	0/0	0/2	1/1	10/17
VM05	0/1	2/8	1/2	0/0	3/5	2/3	8/19
VM06	0/0	2/8	1/1	0/0	3/5	1/1	7/15
Sum	5/10	34/69	9/15	0/0	29/45	9/14	86/153

Pensjonister

Blant pensjonistene er det stor bruk av jamvektsformer, og 5/6 av informantene bruker

jamvektformer i over halvpartene av tilfellene (se Tabell 14). Jeg vil trekke fram to informanter som skiller seg ut fra resten av gruppa:

Informant PK02 er den eneste pensjonerte informanten som bruker færre jamvektsformer enn *-e* former. Hun bruker kun ei jamvektsform under elisiteringsoppgava: *stega*. *Stega* er også 2/4 av jamvektsorda hennes under historia. I gjenfortellinga bruker hun derimot forma *stige*. Hun bruker jamvektsforma *jøra* under historia, men *jøre* under gjenfortellinga.

PK03 bruker færrest jamvektsformer under elisiteringsoppgava: *værra*, *jørra*, *spa'a* og *harra*. Informanten brukte først umarkert *hare*, men retta ordet til jamvektsform. I samtalen er det derimot kun *fLøtte* som ikke er jamvektsform. Under historia bruker hun forma *fLøtta*. Når PK03 brukte færre jamvektsformer under elisiteringsoppgava, kan det virke som om informanten gjorde ei endring i språket sitt under elisiteringsoppgava. Denne teorien svekkes derimot ved at hun retta seg fra umarkert til markert form i *hare/harra*. Ei anna forklaring kan være at «stige» og «flytte» er ord hvor informanten bytter mellom formene uavhengig av situasjon.

Det er verdt å merke seg at flere informanter brukte formene *mave* og *have*. Dette er ei form med en annen variabel i østfoldmål; nemlig *g>v* (se Stjernholm & Søfteland, 2019, s. 118 – 119). PK02 og PM02 brukte *g>v* for både *mave* og *have*. Mens PK01, PK04 og PM01 brukte kun *have*. Informant PM02 ville også informere meg om at «noen bruker også *hagan*». Dette kan tyde på at han ville bruke ei markert form, og ville vise at det var to forskjellige måter å bruke markert form av dette ordet på.

Tabell 14: Bruk av jamvekt pr pensjonist pr. situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
PK01	0/0	5/7	1/1	0/0	5/5	0/0	11/13
PK02	0/1	1/10	0/0	0/0	4/8	0/3	5/22
PK03	2/2	4/9	9/10	0/0	2/2	0/0	17/23
PK04	3/5	8/12	6/9	0/0	12/13	1/1	30/40
PM01	3/4	7/8	3/4	0/0	1/1	0/0	14/17
PM02	0/1	9/14	6/7	0/0	6/10	1/1	22/33
Sum	8/13	34/60	25/31	0/0	30/39	2/5	99/148

I denne gruppa brukte informantene jamvektsformer i stor grad, og de hadde også noen forekomster av variabelen *g>v* som ikke undersøkes i denne studien. Det er likevel verdt å merke seg at flere av tilfellene under elisiteringsoppgava hvor informantene ikke hadde brukt

jamvektsform, så hadde flere $g > v$. Dersom denne variabelen oppfattes som markert hos informantene, har de brukt markerte former i flesteparten av orda i alle situasjonene.

Oppsummering

Om en ser på alle informantene sammen, ser vi at elevene i stor grad ikke brukte jamvektsformer, mens pensjonistene på sin side stort sett brukte jamvektsformer. De voksne likna pensjonistene, men hadde større variasjon i bruk av variabelen, og noen av de voksne informantene kan også sies å ha endra på bruken av formene mellom situasjonene.

5.2.4 Tjukk L

Informantene har totalt brukt tjukk L i over halvparten av tilfellene (se Tabell 15).

Tabell 15: Total andel bruk av tjukk L pr. situasjon

	Int	E	S	S+	H	H+	Total
Alle	2/2	94/154	43/58	2/2	7/117	22/33	235/366

I analysen av denne variabelen er det nødvendig å nevne at kun halvparten av informantene har brukt ordet “jorde”, men alle har brukt enten “gård” eller “bord”. Disse orda måler alle tjukk L for norrøn /rð/. Tjukk L for norrøn /rð/ for noen informanter har da kun vært målt ved ett ord. Under følger en gjennomgang av bruk av tjukk L fordelt på gruppene.

Elever

Elevgruppa har brukt tjukk L i litt over en fjerdedel av alle tilfellene; se Tabell 16. Det er en svak nedgang i bruk av tjukk L mellom elisiteringsoppgava og historia, og tydelig nedgang fra historia til gjenfortellinga. Elevene kan deles inn i tre forskjellige bruksmønstre:

To elever har fraværende eller svært sjelden bruk (EJ01 & EJ03). Den ene gangen EJ03 bruker tjukk L er under historia: *soLa*.

Tre elever har variasjon mellom leksem, både mellom forskjellige leksem, og innad i samme leksem (EJ02, EJ04 & EG01). Noen er konsekvent i bruk av tjukk L i konkrete ord; f.eks. *kLåkke*. Andre ord aldri har tjukk L (f.eks. *går*, *bor* og *klasseromm*). Informantene kan også variere bruken av form fra gang til gang i ett og samme ord (f.eks. *sol/soL*, *flytte/fLytte*), uten at dette følger noe tydelig mønster.

Den eneste eleven som kan sies å ha et skille i formbruk mellom situasjoner er EJ05. Hun bruker tjukk L i 5/6 tilfeller i elisiteringsoppgava, mens kun 1/6 ganger under historia, og

aldri under gjenfortellinga. Hun bruker tjukk L i 2/4 tilfeller i samtalen. Informanten har tjukk L både for norrøn /l/ og for norrøn /rð/ i elisiteringsoppgava: *boL* og *gåL*. Men bruker aldri tjukk L for norrøn /rð/ under historia, og velger umarkert *bor* og *går*.

Tabell 16: Bruk av tjukk L pr. elev pr. situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
EG01	0/0	3/8	2/3	0/0	8/11	1/5	14/27
EJ01	0/0	0/5	0/4	0/0	0/3	0/1	0/13
EJ02	1/1	2/8	0/1	1/1	3/11	0/1	6/23
EJ03	0/0	0/7	0/1	0/0	1/11	0/1	1/20
EJ04	0/0	2/9	1/2	0/0	1/5	0/0	4/16
EJ05	0/0	5/6	2/4	0/0	1/6	0/2	8/18
Sum	1/1	12/43	5/15	1/1	14/57	1/11	33/117

Voksne

Alle de voksne informantene brukte tjukk L i stor grad (se Tabell 17). Denne gruppa kan deles inn i forskjellige bruksmønstre.

VM01, VM03, VM05 og VM06 har stort sett alltid brukt tjukk L. Alle fire bruker *klasseromm* i elisiteringsoppgava, mens VM05 og VM01 har to eksempler hver på *kLasseromm*: én forekomst under historia, og én i samtalen. Ellers har disse informantene stort sett alltid tjukk L, og kan derfor ikke sies å tilpasse bruken nevneverdig etter situasjonene. VM03 har kun brukt ord som måler variabelen i elisiteringsoppgava og i samtale, men andelen er omtrent lik fordelt mellom de to situasjonene.

VM04 & VM02 bruker aldri tjukk L for *klasseromm*. VM04 har også to tilfeller av *bonnegår* under historia, men også *gåLer* og *bonnegåLer*. Under elisiteringsoppgava velger han *gåL*. VM02 er konsekvent i hvorvidt han bruker tjukk L eller ikke i et ord i alle situasjonene. Den lille variasjonen i andelen av tjukk L mellom situasjonene til VM02 & VM04 virker derfor sannsynlig at heller skyldes variasjon mellom forskjellige leksem, eller innfor samme leksem heller enn ei bevisst endring i talemålet.

I denne gruppa har kun VK01 og VK02 ei tilsynelatende endring. VK01 har brukt tjukk L i halvparten av tilfellene under elisiteringsoppgava. Orda hun bruker tjukk L i er *fLytte*, *kLåkke*, og *soL*. Hun bruker tjukk L konsekvent i både *soL* og *fLytte*, og har ingen forekomster av *klokke* utenom elisiteringsoppgava. Det er likevel verdt å merke seg at hun under historia og gjenfortellinga brukte *gåL*, men *bonnegår* under elisiteringsoppgava. Hun brukte aldri tjukk L i *bor* (elisiteringsoppgave og samtale). Om informanten endra bruk av tjukk L for norrøn /rð/,

eller om det er snakk om tilfeldighet, og variasjon mellom konkrete leksem er det ikke mulig å si noe om i mitt datamateriale.

VK02 derimot, brukte kun tjukk L i 2/7 tilfeller i elisiteringsoppgava, men i 2/3 under samtalen, og i alle fire tilfellene under historia. Flere av orda hun bruker har markert form under historia, men umarkert form under elisiteringsoppgava. Dette kan bety at hun endra på bruken av variabelen mellom situasjonene. Denne informanten er den eneste av de voksne som har et tydelig skille i bruk av variabelen mellom situasjonene.

Tabell 17: Bruk av tjukk L pr. voksen fordelt på situasjonene

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
VK01	0/0	3/6	1/2	0/0	4/4	2/2	10/14
VK02	0/0	2/7	2/3	0/0	4/4	0/0	8/14
VM01	0/0	9/10	4/4	0/0	16/17	7/7	36/38
VM02	0/0	3/6	0/0	0/0	5/7	3/3	11/16
VM03	0/0	8/9	3/3	0/0	0/0	0/0	11/12
VM04	0/0	6/7	3/4	0/0	4/7	1/1	14/19
VM05	0/0	5/6	3/3	0/0	6/6	2/3	16/18
VM06	0/0	7/8	1/1	0/0	6/6	1/1	15/16
Sum	0/0	43/59	17/20	0/0	45/51	16/17	121/147

Pensjonister

Også pensjonistene bruker til sammen tjukk L i godt over halvparten av tilfellene i alle situasjonene (se Tabell 18). Ingen av pensjonistene virker som om de tilpasser bruken av variabelen mellom situasjonene. Sjøl om PK02 skiller seg fra gruppa ved at hun bruker svært lite tjukk L, er den lille variasjonen også hos henne knytta til variasjon mellom ord.

Tabell 18: Bruk av tjukk L pr. pensjonist mellom situasjonene

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
PK01	0/0	7/8	2/2	0/0	3/3	1/1	13/14
PK02	0/0	1/8	0/1	0/0	1/3	1/1	3/13
PK03	0/0	4/6	4/4	0/0	2/2	0/0	10/12
PK04	1/1	10/11	6/7	0/0	5/7	1/1	23/27
PM01	0/0	8/9	3/3	0/0	0/0	0/0	11/12
PM02	0/0	9/10	6/6	1/1	3/4	2/3	21/24
Sum	1/1	39/52	21/23	1/1	14/19	5/6	81/102

Oppsummering

Av alle informantene mine er det kun EJ05 og VK02 som tydelig viser ei endring i bruk av tjukk L mellom situasjonene. VK01 kan tenkes å gjøre ei endring, men det er usikkert om

variasjonen skyldes variasjon i ordet *går/gåL*, eller om det var ei bevisst tilpasning i bruk av tjukk L for norrøn /rð/. Ellers kan ikke resten av informantene sies å gjøre noen nevneverdig endring i bruk av tjukk L mellom situasjonene.

5.2.5 Pronomen

Informantene bruker markert form av pronomena i en stor andel av de mulige forekomstene, men det er en noe lavere andel av markerte pronomen under intervjuet og under historia enn i de andre situasjonene (se Tabell 19). I analysen av denne variabelen har jeg valgt å analysere de voksne og pensjonistene sammen, fordi begge disse gruppene har svært lik bruk. Elevgruppa skiller seg derimot fra de to andre gruppene, og blir analysert separat også her.

Tabell 19: Total andel bruk av markerte pronomen fordelt på situasjoner

	Int	E	S	S+	H	H+	Total
Alle	44/68	68/76	36/39	1/1	205/283	50/55	404/522

Ingen av informantene brukte pronomena *dår*, *henner* eller *hass* under opptaka. Det kan se ut som om disse formene er i mindre bruk i området enn tidligere, med forbehold om at variabelen pronomen ikke blei direkte elisiteret under elisiteringsoppgava.

Elever

Elevene kan deles inn i tre forskjellige bruksmønstre:

Først har vi eleven som stort sett var konsekvent i hvilken form hun bruker: EJ03 brukte aldri markert form i historia, og heller ikke under elisiteringsoppgava. I intervjuet hadde hun både eksempel på *dem* og *dømm*.

Deretter har vi EJ04 som veksla mellom markerte og umarkerte former gjennom hele historia. Hun brukte både markerte og umarkerte pronomen under intervjuet, og valgte umarkert *hunn* under elisiteringsoppgava. Det finnes ikke noe tydelig bruksmønster i pronomenbruken hennes.

Til sist har vi elever med en viss grad av endring i måla sine: EJ01 brukte alltid *dømm*. Hun brukte *hunn* i to av tre forekomster i historia; hun starta med *ho*, men seinere brukte hun bare *hunn*. I samtalesituasjon mellom to historier brukte hun *ho*, men bytta tilbake til *hunn* når de laga den siste historia. EJ02 starta historieopptaket ved å kun bruke *hunn*, mens omtrent halvveis i opptaket begynte hun å bruke *ho* i noen tilfeller. Under intervjuet brukte EJ02 kun markert pronomen i 1/3 tilfeller. Også EG01 starta historia med *hunn*, men bytta til *ho* allerede

i det tredje minuttet. Han sa *demm/dømm* en gang hver, og brukte *demm* først. EJ05 brukte kun *ho* i 4/24 tilfeller under historia, men brukte *ho* i 3/5 tilfeller under elisiteringsoppgava, og *dømm* under intervjuet. Sjøl om det er en variasjon i både elisiteringsoppgava og under historia, virker det som om EJ05 var mer påpasselig med å bruke umarkert form under historia enn under elisiteringsoppgava. Variasjonen hos EG01 er såpass liten at en kan diskutere om dette kan være bevisst for informanten. EJ02 og EJ05, og delvis også EJ01 viste tydeligere tendenser til å ha gjort et bevisst valg under historia. Når EJ01 bytta til markert form i samtale midt i opptaket, for deretter å bruke umarkert under den siste historia, kan dette være et tegn på at hun har vært oppmerksom på hvilken form hun bruker under historia. EJ05 holdt seg til valget om å bruke umarkert form under historia i større grad enn EJ02.

Tabell 20: Bruk av markerte pronomen pr. elev fordelt på situasjoner

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
EG01	0/0	2/0	1/0	0/0	5/10	0/0	8/13
EJ01	9/9	0/0	1/1	0/0	4/6	2/2	16/18
EJ02	1/3	1/1	1/1	0/0	8/31	3/4	14/40
EJ03	1/2	0/1	0/0	0/0	0/8	0/0	1/11
EJ04	0/1	3/4	1/1	0/0	12/21	1/3	17/30
EJ05	1/1	3/5	0/0	0/0	4/24	0/2	8/32
Sum	12/25	9/13	4/4	0/0	33/98	6/10	64/150

Voksne og pensjonister

Både de voksne og pensjonistene brukte markerte pronomen i de aller fleste tilfeller på tvers av situasjoner (se Tabell 21). Men også denne gruppa kan deles inn i forskjellige bruksmønstre.

Først har vi de voksne og pensjonistene som alltid, eller nesten alltid brukte markerte pronomen. Dette gjelder VK01, VM04, VM05, VM06, VM01, VM03, PK01, PK02, PK03, PK04, og PM01. Disse informantene veksle ikke mellom pronomenbruk mellom situasjonene, og holdt seg stort sett til den markerte forma.

VM02 og PM02 brukte *ho* i nesten alle forekomster. Begge informantene veksle derimot mellom *demm* og *dømm* i alle situasjoner. VM02 hadde flest forekomster av umarkert *demm*, mens PM02 hadde flest forekomster av *dømm*. Variasjonen i bruken av pronomenet fulgte ikke noe tydelig bruksmønster for noen av informantene.

Også her kan det virke som om VK02 gjorde ei endring. VK02 brukte *ho* konsekvent i alle situasjoner utenom elisiteringsoppgava, der hun brukte *hunn* begge gangene hun brukte 3. person entallspronomen. I historia brukte hun *dømm* i 2/3 av forekomstene.

Tabell 21: Bruk av markerte pronomen pr. voksen og pensjonist fordelt på situasjon

Informant	Int	E	S	S+	H	H+	Total
VK01	2/3	0/0	1/1	0/0	23/24	4/4	30/32
VK02	3/0	0/2	1/0	0/0	11/12	0/0	15/18
VM01	1/1	7/7	0/0	0/0	18/19	7/7	33/34
VM02	5/10	3/4	2/0	0/0	3/11	3/4	16/31
VM03	1/1	3/3	0/0	0/0	6/6	0/0	10/10
VM04	6/6	7/7	1/1	0/0	8/8	3/3	25/25
VM05	2/3	2/0	0/0	0/0	11/11	7/7	22/23
VM06	5/5	9/9	0/0	0/0	21/22	9/9	44/45
PK01	0/1	0/0	0/0	0/0	14/14	2/2	16/17
PK02	1/1	4/4	1/1	0/0	23/25	5/5	34/36
PK03	0/0	5/5	4/4	0/0	1/1	0/0	10/10
PK04	1/1	3/3	4/4	0/0	17/17	0/0	27/27
PM01	1/2	3/4	8/8	0/0	1/1	0/0	13/15
PM02	4/6	13/13	10/3	0/0	15/17	3/3	45/52
Sum	32/43	59/63	32/35	1/1	172/185	44/45	340/372

Oppsummering

Det er få av mine informanter som kan sies å ha endra bevisst på pronomenbruken mellom situasjonene. Hos EJ01 og EG01 kan man spore ei svak endring til mindre markerte former under historia, mens EJ02 og EJ05 viser ei tydeligere endring. Også VK02 kan sies å gjøre ei endring, men hun bruker umarkert pronomen i elisiteringsoppgava, og markert under historia.

5.2.6 Rettelser

I noen tilfeller har informantene retta på seg sjøl i bruk av de andre variablene (se Tabell 22). Elevene retta aldri på seg sjøl, mens de voksne (VM04, VK02 og VM03) retta på seg sjøl litt over halvparten så mange ganger som pensjonistene (PK02, PK03, PM01 og PM02). 13/18 av rettelsene fant sted under elisiteringsoppgava. De voksne retta seg oftest til umarkert form, mens pensjonistene retta seg til markert form. Blant pensjonistene er det også to tilfeller under samtalen hvor en informant retta på en annen informant. Begge disse gangene retta informanten den andre til en mer markert form. Det kan altså virke som om de voksne informantene var mer opptatt av å bruke umarkerte former, mens pensjonistene var mest opptatt av å bruke markerte former.

Tabell 22: Rettelser av andre variabler fordelt på gruppe

Gruppe	Til umarkert	Til markert	Total
Elever	0	0	0
Voksne	4	2	6
Pensjonister	4	8	12
Total	8	10	18

5.2.7 Har informantene endra talemålet sitt mellom situasjonene?

Under datainnsamlinga forsøkte jeg å legge til rette for at informantene skulle oppfatte opptakssituasjonene som forskjellige situasjoner, for å dermed kunne undersøke hvorvidt de endra talemålet sitt basert på situasjon. Informantene viser forskjellige grader av variasjon.

Noen av informantene kan ikke sies å ha noen situasjonsbasert variasjon i talemålet sitt slik som det framgår av mitt materiale. Her finner vi informanter som ikke varierer mellom situasjonene, verken mellom forskjellige leksem, eller innad i samme leksem. Det er også noen informanter som varierer i bruk av form innafor hvert leksem, men hvor denne variasjonen ikke later til å følge noe tydelig mønster. Andre informanter har variasjon i formbruk mellom forskjellige leksem, og bruker markert form i noen leksem, mens ikke i andre. Om dette skyldes et forsøk på å gi inntrykk av et mer markert språk enn hva de egentlig bruker, eller om dette skyldes faste uttrykk ville vært interessant å undersøke, men dette ligger utafor min undersøkelse.

De informantene som kan sies å ha hatt tydeligst endring i talemålet mellom situasjonene er VK02 og EJ05, og muligens også EJ01. VK02 brukte færre markerte former under elisiteringsoppgava, mens EJ05 brukte færre markerte former under historia. Dette gjelder alle variablene EJ01 og VK02 brukte. Den eneste analyserte variabelen EJ01 har brukt markert form i er pronomen, og sjøl om hun konsekvent brukte markert *dømm*, kan det virke som om hun i gjorde forsøk på endring fra *ho* til *hunn* under historia, dette blir likevel kun spekulasjoner. EJ01 hadde også én forekomst av diftong, denne var under intervjuet.

Noen informanter tilpassa seg språket i noen variabler; her har jeg valgt å nevne de informantene som tilpassa formbruk i flere av de variablene, men ikke for alle variablene. Dette gjelder EJ02, VM06, og muligens også VK01. EJ02 ser ut til å ha gjort et forsøk på mindre markert pronomenbruk under historia, men denne endringa var ikke alltid like gjennomført. Hun brukte også færre markerte pronomen under intervjuet. VM06 har brukt mindre senking og jamvekt under elisiteringsoppgava, men har ingen nevneverdig endring i de andre variablene. VK01 har kun senka én gang: under historia, og har en viss økning i bruk av tjukk L under historia også. Hun brukte ingen jamvektsformer. En kan derfor argumentere for at også

VK01 endra språket sitt til en viss grad, hvor hun, likt som VK02 og VM06 brukte flere markerte former under historia enn under elisiteringsoppgava.

5.3 Bruk av feminine former hos informantene som endra målet situasjonsbasert

Når det kun var fem informanter som kan sies å ha, i varierende grad, endra bruken av markerte variabler situasjonsbasert, er det kun disse informantene (VM06, VK01, VK02, EJ01, EJ02, og EJ05) det vil være interessant å se om disse informantene bruker feminine former oftere i de situasjonene hvor de brukte flest markerte former. Videre vil jeg analysere disse fem informantenes bruk av feminine former. Som vi så i 5.1 har EJ05 et to-genus-system, men det vil likevel være interessant å se om hun endrer på suffiksbruk mellom situasjonene eller ikke.

5.3.1 De voksnes bruk av feminine former

Tabell 23: VK01s bruk av feminine former på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
Artikkel	0/2	8/11	5/10	-	3/6	-
Poss. andre	0/1	0/1	-	-	-	-
Adjektiv	-	-	-	-	0/1	-
–a-suffiks	1/2	1/1	-	-	11/11	3/3

Tabell 24: VK02s bruk av feminine former på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
Artikkel	0/1	6/10	1/4	-	1/2	-
Poss. Post	2/2	1/1	-	-	-	-
Poss. andre	0/2	0/1	-	-	-	-
Pronomen	0/1	-	-	-	-	-
–a-suffiks	4/4	2/2	-	-	4/5	-

Tabell 25: VM06s bruk av feminine former på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
Artikkel	0/1	6/10	6/11	0/1	1/3	0/1
Poss. Post	-	-	-	-	2/2	2/2
Poss. andre	0/1	0/1	-	-	-	-
Adjektiv	-	-	2/2	-	0/1	-
–a-suffiks	4/4	2/2	-	0/1	25/32	6/6

De voksne informantene som kan sies å ha endra språket sitt mellom situasjonene, og brukte færre markerte former under elisiteringsoppgava under historia. De voksne informantene mine

har alle brukt feminin artikkel i over halvparten av tilfellene i elisiteringsoppgava. VM06 og VK01 bruker et liknende antall feminine artikler i samtalen, mens VK02 kun bruker feminin artikkel i 1/4 tilfeller. Både *klokke* og *jente* har gått fra feminin under elisiteringsoppgava til maskulin under samtalen, men hun er konsekvent i artikkelbruk for *øy*.

Kun VM06 har possessiver både i elisiteringsoppgava og under historia. Han brukte derimot pronomena i forskjellige posisjoner. Han brukte postnominale possessiver i historia, men kun possessiver i andre posisjoner under intervjuet og elisiteringsoppgava. De postnominale possessivene i historia hadde feminin form, men possessivene i andre posisjoner hadde maskulin form. Dette er venta med tanke på tidligere studier (f.eks. Lødrup, 2011, s. 125).

Hverken VK01 eller VM06 har feminin form av adjektivet *lita/liten* den ene gangen de brukte adjektivet under historia. VK02 brukte også maskulint pronomenn, og ikke feminint, i referanse til et ikke-menneskelig substantiv. Det hadde vært interessant å se hvorvidt hun ville ha bytta til feminint pronomenn dersom hun hadde brukt denne variabelen under historia.

VK02 har ikke gjort noen endring i bruk av *-a*-suffikset mellom situasjonene. VK01 brukte ikke feminint suffiks under intervjuet i umarkert *byggden*, men hadde feminint suffiks i markert *bøggda*. VM06 bruker «*hisstoria*» i historia, men «*historien*» i samtale med meg til stede. VM06s variasjon i bruk av suffiks på dette substantivet kan være tilfeldigheter, mens når VK01 knytter *-a*-suffikset tydelig opp mot den markerte forma *bøggda*, kan det virke som om feminint suffiks er knytta opp mot ei markert form i dette ordet for VK01.

For å oppsummere de tre voksne informantene, kan ingen av disse sies å ha gjort ei situasjonsbasert endring i bruk av feminine former. Det eneste som kan tyde på ei viss tilknytning mellom feminine former og et markert mål, er VK01 sitt skille mellom markert *bøggda* og umarkert *byggden*.

5.3.2 Elevenes bruk av feminine former

Elevene gjorde ei motsatt endring enn hva de voksne hadde gjort, hvor de brukte færre markerte former under historia. Jeg vil videre analysere hver av elevenes bruk av feminine former for seg:

Tabell 26: EJ05s bruk av *-a*-suffiks på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
<i>-a</i> -suffiks	1/1	-	-	-	11/14	1/1

EJ05 hadde flest potensielle *-a*-suffiks under historia, og brukte da *-a*-suffiks i 79% av tilfellene (se Tabell 26). Under intervjuet og gjenfortellinga brukte hun *-a*-suffiks der det var mulig. EJ05 brukte først *kjirken* tre ganger, men seinere i historia har hun brukt *kjirka*. Dette er det eneste substantivet hvor EJ05 varierer i bruken av *-a*-suffikset. På ei side kan det vise at hun mener *kjirken* er mindre markert enn *kjirka*, likt som VK01 sitt skille mellom *bygden/bøgda*. Men det kan også være snakk om tilfeldigheter. Ellers har ikke EJ05 gjort noen endring i bruk av *-a*-suffikset.

Tabell 27: EJ01s bruk av feminine former på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
Artikkel	0/2	0/9	1/4	-	0/3	0/1
Poss. andre	-	0/1	-	-	-	-
Adjektiv	0/1	0/1	-	-	-	-
<i>-a</i> -suffiks	2/2	1/2	1/4	-	2/5	-

EJ01 har ikke brukt hverken possessiver eller adjektiv i historia, men under elisiteringsoppgava og intervjuet brukte hun maskuline former (se Tabell 27). Hun hadde kun ett eksempel på feminin artikkel: *ei øy*. Dette brukte hun i samtale med EJ02. Av alle orda i bestemt form entall er det kun «avis» hun har brukt i flere situasjoner. Hun brukte *avis* 'n i samtale og i starten av historia, mens seinere i historia brukte hun *avisa*. Også det andre ordet med *-a*-suffiks i historia kom seinere i opptaket. Dette kan skyldes et forsøk på å bruke mindre markerte former, slik som hun kan tenkes å ha forsøkt i pronomenumbruk for de andre variablene.. At hun brukte *avis* 'n også under samtalen, kan svekke denne teorien, og gjør det mer sannsynlig at variasjonen heller skyldes intraindividuell variasjon som ikke er situasjonsbundet. Hennes bruk av feminin artikkel i samtale med EJ02 kan være et bevisst eller ubevisst forsøk på akkomodasjon til EJ02, men det kan også være tilfeldig

Tabell 28: EJ02s bruk av feminine former på tvers av situasjonene

	Int	E	S	S+	H	H+
Artikkel	-	1/11	8/11	-	1/10	-
Poss. andre	-	0/1	-	-	-	-
Adjektiv	-	0/1	1/1	-	0/3	-
<i>-a</i> -suffiks	-	2/2	0/1	-	8/13	0/1

EJ02 brukte feminin artikkel i over halvparten av tilfellene i samtalen, men kun én gang i

elisiteringsoppgava og under historia (se Tabell 28). Hun brukte feminin artikkel for et substantiv under samtalen, mens under historia og elisiteringsoppgava brukte hun nesten kun maskuline artikler for de samme substantiva. Dette er ei tydelig endring. Den ene gangen EJ02 brukte feminin artikkel under elisiteringsoppgava, hørte jeg henne ikke tydelig, og ba henne gjenta seg. Da endra hun også til maskulin artikkel. EJ02 bruker også adjektiv i flere situasjoner. Hun bruker *lita* under samtalen, mens kun *liten* under historia. Dette kan være med på å styrke teorien om at når EJ02 retter fokus mot sitt eget talemål, bruker hun flere maskuline former. EJ02 har interessant nok brukt *-a*-suffiks i over halvparten av tilfellene i historia. Men ser vi nærmere på årsaka til dette ser vi at hun er konsekvent i hvilket suffiks hun bruker på spesifikke substantiv. Hun sier f.eks. *jennta*, men *tid'n*.

5.3.3 Har informantene en situasjonsbasert bruk av feminine former?

VK02, som er den eldste av informantene som endra talemålet sitt, kan ikke sies å ha gjort ei endring i bruk av feminine former. Heller ikke EJ05, med sitt to-genus-system har endra på bruken av *-a*-suffikset. EJ01, VK01 og VM06 har stort sett ikke gjort ei endring, men en kan diskutere hvorvidt de har knytta *-a*-suffikset til markert form av konkrete substantiv eller ikke. Det er også mulig at EJ01 akkomoderte talemålet sitt til EJ02 når hun brukte feminin artikkel under samtalen, enten bevisst eller ubevisst, sjøl om dette ikke er sikkert.

EJ02 er den eneste av informantene som har ei tydelig endring i bruk av feminine former. Hun har ingen tydelig endring i bruk av suffiks, men hun har unnlatt å bruke feminin artikkel og feminint adjektiv i historia. Når det i tillegg kan virke som om hun gjorde et forsøk på å bruke færre markerte pronomen under historia, er det ei sannsynlighet for at denne informanten likestiller markerte pronomen med feminin artikkel og adjektiv.

5.4 Feminine former i bøyning av mulig markerte ord

Når VK01 gjorde et skille mellom markert *bøggda* og umarkert *bygden* er det interessant å undersøke hvorvidt andre informanter også gjør dette skillet i sine substantiv. I 5.2 så vi at sjøl om kun et mindretall av informantene mine endra språket sitt fra situasjon til situasjon, var det likevel flere informanter med stor intraindividuell variasjon. Jeg vil videre undersøke hvorvidt det kan sies å være ei tilknytting mellom dialektale former av substantiv og feminine former. Ikke alle substantiva har forskjellige markerte og umarkerte former, og jeg vil derfor kun undersøke de substantiva med forskjellige former i et markert og et umarkert talemål.

Tabell 29: Feminine former fordelt mellom markerte og umarkerte former av substantiva

Substantiv	Ubestemt artikkel	–a-suffiks	Jamvektssuffiks ⁷
Total markert	53/82 (65%)	88/102 (86%)	6/6 (100%)
Total umarkert	15/110 (14%)	65/105 (62%)	-

Det er en tydelig forskjell mellom bruk av feminine former i markerte og umarkerte substantiv (se Tabell 29). Den mest slående nedgangen er andelen bruk av feminin artikkel, men også bruk av –a-suffikset får en stor nedgang.

Langt de fleste substantiva med forskjellige former følger dette mønsteret, hvor umarkert form har maskuline former i flere tilfeller. Noen substantiv gjør det derimot ikke: *avis*, *dialekt* og *padde*. *Avis* og *dialekt* er ord hvor den markerte forma har førsteleddstrykk, mens *padde* har åpning i den markerte forma. Dette er variabler som elevene aldri brukte, og det er derfor kun voksne og pensjonister som har brukt de markerte formene av disse substantiva.

For disse orda er det overraskende nok pensjonistene som bruker maskulin artikkel til de markerte formene, kun PM01 bruker feminin artikkel til *pædde*. Pensjonistene bruker kun maskulint suffiks for ‘*avvis*/’*avis*, men varierer bruken av feminint suffiks i ‘*dialekt*’ og *pædde*.

De voksne bruker alltid feminin artikkel til ‘*dialekt*’. Til ‘*avvis*/’*avis* og *pædde* bruker de voksne både feminin og maskulin artikkel. De voksne bruker alltid feminint suffiks for ‘*avvis*/’*avis*, og i de fleste tilfellene for ‘*dialekt*’, men for *pædde* brukte den ene voksne informanten som hadde bestemt form av substantivet (VM02) maskulint suffiks. Når disse orda har såpass stor grad av –a-suffiks også i de umarkerte formene kan det virke som om disse orda har hatt en overgang fra feminin til maskulin nylig, og at de derfor beholder –a-suffikset i umarkert form i større grad enn andre substantiv, slik som Enger (2018, s. 251) påpeker at suffikset virker til å være det mest motstandsdyktige for endring.

Det er altså stor forskjell mellom bruk av feminine former brukt i markerte og umarkerte former av substantiva, og det ser ut som om de markerte substantiva er sterkere knytta til feminint genus enn hva de umarkerte substantiva er.

5.5 Oppsummering av analysene

I analysene har det kommet fram stor intra- og interindividuell variasjon blant talerne, både i bruk av feminine former og i bruk av de andre variablene. Det er stor forskjell mellom

⁷ Se kapittel 2.2.2

elevgruppa og de to andre gruppene (voksne og pensjonister), og flere av de lokale formene er enten helt fraværende, eller har svært få forekomster hos elevene. Elevene er også den gruppa med færrest forekomster av feminine former, og flere elever har nesten konsekvent et to-genus-system, hvor postnominale possessiver og *-a*-suffiks heller enn å være genusmarkører har blitt en del av substantivets deklinasjon.

I 5.1 undersøkte jeg den totale bruken av feminine former. Andelen *-a* suffiks og postnominale possessiver med feminin form var stor, noe som var forventa. Det kom også fram en tydelig nedgang i bruk av feminine former fra generasjon til generasjon, hvor de eldste brukte feminine former oftest, mens elevene brukte feminine former ved færrest anledninger. Dette var heller ikke overraskende, og samsvarer med funn i andre deler av landet (se kapittel 3.1).

Kapittel 5.2 undersøkte informantenes bruk av markerte variabler fordelt på situasjonene. Her kom det fram stor inter- og intrapersonal variasjon, både i bruk av de forskjellige variablene, men også i bruk av markert/umarkert form fra leksem til leksem, eller innad i samme leksem. Det var kun seks informanter som kan sies å ha gjort ei situasjonsbasert endring i talemålet sitt, og retninga av denne endringa var forskjellig fra elevene til de voksne.

Hos disse seks informantene (VK01, VK02, VM06, EJ01, EJ02 & EJ05) analyserte jeg deres bruk av feminine former mellom situasjonene, og undersøkte hvorvidt disse informantene brukte færre feminine former i de samme situasjonene som de brukte færre markerte, lokale variabler. Kun EJ02 gjorde ei tydelig endring, men EJ01 kan argumenteres for at også gjorde ei endring.

6. Diskusjon

Det jeg i denne oppgava framfor alt er interessert i å undersøke, er hvorvidt feminine genusformer kan sies å være sterkere knytta opp mot ett markert talemål. Videre i oppgava vil jeg diskutere resultatene fra studien sett opp mot språkutviklingsnivåa til Lundquist et al. (2022, s. 28), nærmere forklart i 3.1. Jeg vil først kort undersøke utviklinga på det morfologiske nivået, deretter vil jeg gå nærmere inn på utviklinga på det sosiolingvistiske nivået og på det leksikalske nivået.

6.1 Utviklingstendenser på det morfologiske nivået

Som det utgår av Tabell 5, brukes feminine former i størst grad i postnominale possessiver (90%) og i *-a*-suffiks (78%). Dette er ikke overraskende, da verken postnominal *mi*, *di* og *si*,

eller *-a*-suffiks nødvendigvis er bevis på et tre-genus-system (se f.eks. Lødrup, 2011; Svenonius, 2016). Ingen av de tre informantene som hadde et to-genus-system (EG01, EJ04, og EJ05) hadde eksempler på postnominale possessiver, hverken med maskuline eller feminine former, men alle tre brukte *-a*-suffiks i stor grad. To elever (EJ01 og EJ03) hadde også kun én forekomst av ubestemt artikkel *ei* i tillegg til bruk av *-a*-suffikset. Denne lave forekomsten kan bety at deres gruppe med feminine substantiver inneholder et svært lavt antall ord.

Det er totalt sett få pronomen som refererer til ikke-menneskelige substantiv. Av dem er kun litt over halvparten feminine. Det var heller ingen informanter som brukte kvantorene *inga* og *noa*. Dette samsvarer med Lødrups (2011) funn om at feminint pronomen i referanse til inanimater, og feminin kongruens i kvantorer stort sett er borte i Oslo (s. 123). Med reservasjon for at materialet er lite, kan det se ut som om dialekttrekka også i Trøgstad er mindre i bruk enn tidligere.

Totalt brukes feminin ubestemt artikkel i 43% av beleggene på tradisjonelt feminine substantiv. Bruken fordeler seg noe ulikt mellom aldersgruppene, noe jeg vil diskutere nærmere i 6.2. Flere av de tradisjonelt feminine orda har få, eller ingen, tilfeller med feminin artikkel (f.eks. *avis*, *eske*, *mor*). Det finnes også et par eksempler i mitt materiale hvor tradisjonelt maskuline ord har fått feminin artikkel: *stige*⁸ og *mamma* (EJ02), og *(jent)unge*⁹ (PK01 & EJ03). *Stige* og *unge* passer inn i tendensen hvor tradisjonelt maskuline ord som ender på *-e* (norr. *-i*), har blitt feminine (Beito, 1954, s. 103). «Ungen» PK01 og EJ03 beskrev refererer også til et bilde av ei jente; alle barna på bildene under historielaginga var jenter (se vedlegg 3). Dette passer godt med Engers (2018) observasjon om at tradisjonelle maskuline substantiv kan bli feminine dersom de refererer til et kvinnelig menneske (s. 242). Enger noterer også at disse substantiva som blei feminine ofte beholdt maskulint suffiks i bestemt form entall (Enger, 2018, s. 242), noe både PK01 og EJ03 gjør når de seinere i opptaka refererer til jenta som *(jennt)onngen*. Det samme gjelder også for EJ02s *æi mamma- mamman*. Sjøl om feminin ubestemt artikkel ser ut til å følge tendensen ellers i landet med mindre bruk, er det også en mindre tendens som utvider den feminine gruppa substantiv.

⁸ *Stige* kommer av norrøn *stigi*. I Trøgstad har *stige* den maskuline jamvektsforma *stega*. Jeg har sjøl opplevd å høre *æi stega* i oppveksta mi i Trøgstad, og i Nordic Dialect Corpus v.4 (Johannessen m.fl., 2009) er det oppført et tilfelle av *æi stega*. Dette tilfellet er fra Rømskog kommune, en kommune som ligger svært nære Trøgstad. Dette gjør det mer sannsynlig at *stega* kan være et vanlig feminint ord i Trøgstad. Dersom EJ02 også har vokst opp med å høre *æi stega* gjør det det mindre overaskende at hun bruker feminin artikkel for den umarkerte forma av ordet. Det er også verdt å merke at alle mine informanter som brukte jamvektsforma *stega* brukte maskulin ubestemt artikkel, noe som kan bety at ordet oftest er maskulint.

⁹ *Unge* kommer av norrøn *ungi*.

Feminin kongruens i adjektivet *lita/liten* ser også ut til å være på retur. Av de 11 forekomstene av *lita*, er 9 i sammenheng med ubestemt artikkel *ei*. EJ03 bruker frasen *æi lit'n onnge*. Denne nomenfrasen er interessant på flere måter: Ikke bare har hun brukt feminin artikkel for et tradisjonelt maskulint substantiv, som diskutert i avsnittet ovafor, men hun har også brukt et adjektiv som kongruerer maskulint i den samme frasen. En kan da lure på hvorvidt kongruens i adjektiv holder «lengre» enn i artikler, likt som Enger (ibid.) beskriver at bestemthetssuffiksa gjør. Dette vil derimot kreve en langt grundigere undersøkelse enn hva min studie kan gi.

Det er få forekomster av feminine pronomen for ikke-menneskelige substantiv, og det kan virke som om dette dialekttrekket er på vei til å forsvinne. Feminine former i nominalfrasen er tilsynelatende også på retur. Det finnes likevel en svakere tendens til overgeneralisering av feminin artikkel for tidligere maskuline substantiv. Possessiva *mi*, *di*, og *si* i postnominal posisjon, og *-a*-suffikset i bestemt form entall lever i stor grad videre som en del av substantivas deklinasjon. Mine funn i Trøgstad bekrefter altså tidligere studier (se Lødrup 2011; Svenonius, 2016; Enger, 2018).

6.2 Utviklingstendenser på det sosiolingvistiske nivået

På det sosiolingvistiske nivået finner vi utviklingstendenser som påvirker ulike språkbrukere, og forskjellige sosiolingvistiske kontekster og dialekter (Lundquist, 2022, s. 28). I dette underkapitlet vil jeg se på både inter- og intraindividuell variasjon. Jeg vil argumentere for at talere som bruker et i stor grad nivellert talemål, er mer sannsynlig til å oppfatte feminine former som markerte enn talere som bruker flere lokale dialektformer, og at hvorvidt samtalepartneren med et ellers nivellert talemål bruker et tre-genus-system eller et to-genus-system kan påvirke taleren til å bruke et liknende system.

6.2.1 Informantens oppfatning av situasjonen

Det var stor variasjon i hvorvidt informantene gjorde ei endring i språket sitt etter situasjonene, og jeg vil videre diskutere åssen informantenes oppfatning av situasjonen, og åssen deres språkholdninger kan ha påvirket bruken av de forskjellige variablene.

Halvparten av elevene (EJ01, EJ02 & EJ05) ser ut til å ha endra på talemålet sitt mellom situasjonene, og brukte, eller ga inntrykk av at de forsøkte å bruke (se diskusjon i 5.2.7), færre markerte former når de laga historia enn hva de gjorde under de andre situasjonene. Sjøl om talemålet i Trøgstad også er et østnorsk talemål, og de fleste elevene brukte en svært liten andel

markerte former i sine talemål, virker det fortsatt som om disse tre elevene i større eller mindre grad var oppmerksomme på forskjellen mellom deres eget talemål og den «standard østnorske» varieteten. I utdrag 5 nedafor ser vi at EJ05 bruker markert pronomen *ho* når hun samtaler med EJ04 om hva de har kommet på til nå i historia, og bytter til å bruke «standard østnorsk» *hunn* når hun fortsetter på narrativet i historia:

(5) EJ05: ho åkkei ee ## ee va ær de vi har nå de likkte hunn ikke

Elevene blei tatt opptak av under skoledagen, og blei tatt ut av skoletimer for å delta i prosjektet mitt. Når opptaka foregikk på skolen, er det også en mulighet at det fysiske miljøet kan ha påvirket åssen de forholdt seg til historielaginga. Jeg antar at elever i stor grad møter historier gjennom skrift. Når elevene sjøl skal produsere historier skjer dette trolig i sammenheng med skriftlig arbeid og sjangerarbeid, som gjennom arbeid med noveller eller annen lest tekst. Også når historiene skal være en del av elevenes muntlige vurderingsgrunnlag vil historiene trolig ofte være skrevet ned under arbeidet. At forskjellige typer historiesjangre trolig i stor grad blir møtt og samhandla med gjennom skrift, kan gjøre det sannsynlig at elevene har trukket på et språklig register som er svært påvirket av skriftlige normer og regler. Når elevene stort sett møter forskjellige typer fiktive historier gjennom skrift, er det også ei sannsynlighet for at deres talemålsregister knytta til denne sjangeren, spesielt når de er fysisk på skolen, er et talemålsregister som er mer påvirket av skriftspråksnormene i bokmål enn andre register.

Lundquist m.fl. fant at input fra skrift kan ha ei innvirkning på genus-systemet til talerne (2022, s. 51). Blant informantene mine er det kun EJ02 som i tillegg til å bruke en mindre andel markerte dialektale former også brukte færre feminine former under historia enn under samtalen. Dette gjaldt spesielt artikkelbruken hennes. Kola (2014) fant at det er under skjønnlitterære, og mindre formelle sjangere at *-a*-suffikset er brukt mest i bokmål (s. 85 – 89). Dette kan forklare hvorfor EJ01 og EJ05 hadde ei endring i bruk av de andre variablene, men ikke hadde stor endring i bruk av feminine former. Den feminine forma EJ01 og EJ05 brukte i størst grad var *-a*-suffiks. EJ01 hadde kun én feminin artikkel under samtalen, og EJ05 kan sies å ha et stabilt to-genus-system. EJ02, som hadde størst bruk av feminin ubestemt artikkel, og endra sin artikkelbruk under historia, kan altså ha vært påvirket av at bokmål i stor grad bruker et to-genus-system (Lundquist m.fl., 2022, s. 40).

Sjøl om EJ02 hadde liten bruk av de andre språklige variablene på tvers av opptaka, og i likhet med de andre elevene hadde et relativt nivellert talemål, hadde EJ02, i motsetning til de andre elevene, stor bruk av feminine former under samtalen. EJ01 har kun én feminin

artikkel totalt under alle opptaka, og EJ05 har høyst sannsynligvis et to-genus-system. Det kan være at EJ01 i stor grad er på vei mot et to-genus-system, og derfor ikke vier dette like stor oppmerksomhet som EJ02. «Standard østnorsk» er i stor grad et to-genus-talemål (se avsnitt 3.3.3 i teorikapitlet). EJ02 brukte svært få markerte former av andre talemålsvariabler, og det kan være at hun i hovedsak er oppmerksom på en forskjell mellom hennes talemål og «standarden» nettopp i genus-systemet. EJ01 derimot, som bruker feminin artikkel i liten grad, men ennå bruker *-a*-suffiks og feminin form av postnominal possessiv (som også er tillatt i et to-genus-system), kan hende at hun ikke oppfatter genus-systemet hennes som særlig annerledes enn «standarden».

Blant de voksne og pensjonistene var det kun tre informanter som kan sies å ha endra språket sitt mellom situasjonene (VK01¹⁰, VK02, og VM06). Disse informantene brukte et mindre markert talemål under intervjuet og elisiteringsoppgava.

(6) VM06: ee # jæ synns ikke jæ prater så mye dialekkt # de spøssj litt vemm jæ ær me #
sånn såmm nårr jæ ær ee i dette inntejue hær i ossjlo da så prater jæ kannsje litt annele'es
menn ee

(7) VK02: jo jæ føler nåkk de nårr jæ kårmer uttafårr ee trøkksta # ee # mot ossjlo å sånn
da kjenner jæ s- jæ snakke jo # ee bræiere nårr jæ æ # jemme enn jæ jør i ossjlo får
ekksempell

I utdrag 6 og utdrag 7 forteller VM06 og VK02 om hvilke situasjoner de bruker mindre dialekt i. Begge sier eksplisitt at de bruker mindre dialekt i Oslo enn ellers. Når jeg forsøkte å bruke «standard østnorsk» under opptaket for å simulere et jobbintervju i Oslo, virker det som om dette fikk både VM06 og VK02 til å gjøre tilpassinga de nevner i utdraga. Likevel var det ingen av de voksne som endra på bruken av feminine former mellom situasjonene. Både VM06, og VK02 brukte markerte former fra flere variabler under historia og samtalen, og talemålet deres skilte seg under disse situasjonene i større grad fra «standard østnorsk» enn hva talemålet til EJ02 gjorde, og det kan være at VM06, og VK02 derfor ikke oppfatta feminine former som markerte.

Blant de andre voksne og pensjonerte informantene fantes også stor intra- og interindividuell variasjon. Noen av informantene som ikke tilpassa seg språket mellom situasjonene kan en likevel undre seg om heller tilpassa seg språket etter sjølve *forskningssituasjonen*.

¹⁰ For diskusjon av VK01s tilpasning av talemålet se 6.2.2

- (8) VM03: ja de ær de sikkert mann ær anndre steder ee typ ossjlo typ ee # anndre steder i lanne # kusj fåssjammlinnger

I utdrag 8 fikk VM03 spørsmål om det var noen situasjoner han brukte mindre dialekt i enn i andre, og han svarer at han blant annet bruker mindre dialekt i Oslo. Likevel så vi i 5.2 at VM03 ikke hadde tilpassa seg språket under intervjuet eller elisiteringsoppgava, på tross av at han hadde fått beskjed om at han skulle late som om dette var et jobbintervju i Oslo. Informanter som VM02, VM03, VM04, PK02, og PK04 hadde stor intraindividuell variasjon i hvorvidt de brukte markert eller umarkert form. Denne variasjonen var både mellom forskjellige leksem, og noen ganger også innad i samme leksem.

- (9) VM03: de ær æ padde # pædde

- (10) PK02: ee hadde jæi i kryssor hær åmm dagen å da kåmm jæ frammi ti att de var en læider # en stige- stega # mm

Både VM03 og PK02 retta seg *til* markerte former under elisiteringsoppgava: se utdrag 9 og utdrag 10. PK02 retter seg også til markert form under historia. En av årsakene til dette kan være at disse informantene var mer bevisste på sin egen bruk av markerte former under sin deltakelse i prosjektet. Informantene hadde fått informasjon om at prosjektet skulle handle om dialektal variasjon i Trøgstad. Dette kan ha ført til at informantene ønska å tilpasse talemålet sitt til hva de oppfatter at trøgstadmålet er, og på den måten markere det som annerledes enn det «standard østnorske» talemålet jeg forsøkte å bruke under opptaket, og på den måten uttrykke en stolthet over tilhørighet til området. Sjølv om jeg ikke har analysert hvorvidt disse informantene har gjort ei situasjonsbasert endring av de feminine formene, ettersom de ikke endra bruken sin i de andre variablene, antar jeg at deres bruksmønster av feminine former ikke har vært påvirket av prosjektdeltakelsen, nettopp fordi de, i likhet med EJ01, EJ05, VK02, VK01 og VM06 har hatt talemål hvor flere språklige variabler skiller seg fra «standard østnorsk» uttale. Genusbruken virker for de fleste informantene å ikke variere med situasjon, men veksler både fra leksem til leksem, og innad i samme leksem. Forskjellen mellom elever og eldre kan forsterkes av åssen innspillingssituasjonen blei oppfatta av de ulike talerne.

Resultatene viser at de ulike elisiteringsmetodene ikke nødvendigvis påvirker hverken bruken av markerte former, eller forekomsten av feminine former. Samtidig ser det ut som om situasjonen i visse sammenhenger kan påvirke enkelttalere, og ulike talergrupper på ulikt vis. Elevene kan ha blitt påvirket av skolesituasjonen, noen særlig under historielaginga— noe som

leder til færre markerte dialektformer for en del. VK02 og VM06 gir uttrykk av å ha tilpassa seg det fiktive jobbintervjuet ved å bruk færre markerte former under intervjuet og elisiteringsoppgava. For andre talere, som VM02, VM03, VM04, PK02 og PK04 kan sjøve forskningssituasjonen ha ført til en økt bruk av markerte former. Elevene kan ha blitt påvirka av skolesituasjonen, noen særskilt under historielaginga- som for noen leder til lavere bruk av markerte former. Det er kun for EJ02 at bruk av et mindre markert talemål under også førte til lavere bruk av feminine former, da spesielt lavere bruk av feminin ubestemt artikkel.

6.2.2 Informantenes tilpasning til min bruk av «standard østnorsk»

Under intervjuet og elisiteringsoppgava fikk elevene beskjed om å se for seg at de enten var i en samtale med rektor, eller i et jobbintervju i Oslo. De voksne og pensjonistene fikk beskjed om å se for seg at de var i et intervju i Oslo. Dette for å prøve å framprovosere et mer formelt språk hos informantene mine under dette opptaket. For å bedre simulere jobbintervjuet i Oslo, forsøkte jeg å ta i bruk et mer «standardisert» talemål. Jeg brukte også et to-genus-system under opptaket, dette fordi talemålet i Oslo i stor grad er på vei til å bli et to-genus-system (Lødrup, 2011, s. 132).

Der EJ02 tilpassa seg bruk av variabler etter situasjonen, gjorde hun det i variabelen pronomen. Hun tok også i bruk tjukk L, men bruk av denne variabelen virka heller som var knytta til konkrete ord, heller enn til situasjonen (se 5.2.4). Hun brukte ikke bare færre markerte pronomen under historia, men også under intervjuet. Under elisiteringsoppgava brukte hun markert pronomen ved det ene mulige tilfellet. Det kan altså se ut som om hun ikke bare tilpassa språket under historielaginga, men også under intervjuet.

(11) Intervjuer: mhm # er det noen situasjoner som du bruker mer dialekt enn andre?

EJ02: nå jæ snakker me fåLk hæffra

Intervjuer: hm

EJ02: så snakke jæ mer sånn enn når jæ snakker me anndre fåLk såmm fra ossjlo å sånn

I utdrag 11 forteller EJ02 at hun bruker færre dialektformer når hun prater med folk fra Oslo. Når jeg under opptaket forsøkte å bruke «standard østnorsk», som nettopp likner talemålet i Oslo, kan mitt «standardiserte» talemål under opptaket ha påvirka EJ02 slik at hun tok i bruk færre markerte dialektformer når hun prata med meg. Ved et tilfelle under elisiteringsoppgava brukte hun feminin artikkel. Da jeg ba henne gjenta seg fordi jeg ikke hørte, bytta hun til maskulin artikkel. Når EJ02 gjorde denne endringa virker det mer sannsynlig at EJ02 tilpassa

seg mitt «standardiserte» talemål også i bruk av feminine former. Det kan se ut som om EJ02 oppfatter bruk av feminin artikkel, og feminint adjektiv som en del av et markert trøgstadmål.

VK01 brukte, i likhet med VK02, og VM06 et mindre markert talemål under intervjuet og elisiteringsoppgava. Årsaken til denne endringa kan likevel være noe annerledes for VK01 enn for VK02 og VM06.

(12) VK01: ...få minn del da åsså viss jæ ær # me fåLk jæ ikke kjenner i de hele tatt eller #
ja kannsje æ helt nye så vill jæ prøve å være velldi nøytral på'nmåte

I utdrag 12 forteller VK01 at hun bruker generelt færre dialektformer i møte med fremmede mennesker. VK01 kjente meg heller ikke fra før. VK01s samtalepartner under samtalen og historielaginga (VM04) var derimot en hun kjente fra før, og det later også til at hun ville prøve å være nøytral ovafor meg, og hun brukte flere markerte former ovafor VM04. Det kan hende at VK01 også var påvirket av at hun skulle late som om intervjuet var et jobbintervju i Oslo, men dette er ikke en situasjon hvor hun sjøl oppgir at hun ville ha endra språket sitt. Om dette er fordi hun ikke er bevisst på at hun endrer språket sitt i slike situasjoner, eller om hun faktisk ikke endrer på språket sitt, kan ikke mitt materiale gi meg svar på. Uansett årsaken til VK01s tilpasning av talemålet sitt, gjorde hun ikke ei situasjonsbasert endring i bruk av feminine former, på tross av at jeg brukte et to-genus-system under intervjuet og elisiteringsoppgava.

To informanter kan sies å ha tilpassa talemålet i møte med meg. EJ02 oppga å bruke færre dialektformer dersom hun snakka med noen fra Oslo, mens VK01 fortalte at hun brukte et «mer nøytralt språk» når hun prata med fremmede. Sjøl om jeg tok i bruk et «standard østnorsk» talemål med et to-genus-system var det kun EJ02 som brukte færre feminine former under opptaket. Hun brukte færre feminine artikler og lot være å bruke feminin form *lita* under elisiteringsoppgava, og tilpassa seg med det to-genus-systemet jeg tok i bruk under opptaket.

6.2.3 Informantenes tilpasning til hverandre

Det kan virke som om noen informanter ikke tilpassa språket til de forskjellige situasjonene, men heller tilpassa språket etter samtalepartneren.

Blant elevene vil jeg igjen trekke fram EJ01 og EJ02. EJ01s eneste forekomst av feminin artikkel var *æi øy* under samtalen. EJ01s samtalepartner var EJ02, som i stor grad brukte feminin artikkel under samtalen, både for tradisjonelt feminine substantiv, men også ved to anledninger for tradisjonelt maskuline substantiv. I utdrag 11 fortalte EJ02 at hun bruker mer dialekt når hun prater med folk fra området. Dersom EJ02 oppfatter bruk av et tre-genus-system som en del av en markert dialekt, kan det virke som om EJ02 ville signalisere en lokal

identitet ovafor EJ01 ved å ta i bruk feminin artikkel og feminint adjektiv. EJ02s store bruk av feminine former kan ha forårsaka EJ01 til å ta i bruk et tre-genus-system hun ellers kanskje ikke ville ha brukt. Det ville vært interessant å undersøke EJ01s genussystem dersom hun prata med en voksen bekjent utafor skoletida, eller med en jevnaldrende hun kjente bedre enn EJ02, og se om hun i større grad tar i bruk et tre-genus-system i en mer avslappa situasjon hvor hun kjente samtalepartneren bedre. Det ville også vært interessant å undersøke hvorvidt EJ01 ville brukt et tre-genus-system dersom jeg hadde tatt dette i bruk under intervjuet og elisiteringsoppgava. EJ01 kan, enten bevisst eller ubevisst, ha brukt feminin artikkel som ei konvergerende handling ovenfor EJ02, og dermed ønska å uttrykke likhet med henne. EJ02 bytta til et to-genus-system under historielaginga, og det kan hende at EJ01 ikke bare var påverka av at de skulle lage ei historie, men også av EJ02s endring av genussystem.

Også blant pensjonistene finner vi informanter som har tilpassa seg hverandre. De mest tydelige eksempla er samtalene mellom PK03 & PM01, og mellom PK04 & PM02.

- (13) PK04: ja ja # ja så ær e enn spa'e # hær såmm vi ska bruke
 PM02: ska 'kke kalle spa'a førr en spa'e vell ska ru de?
 PK04: næi # næi

I utdrag 13 retter PM02 på PK04, som først ikke hadde tatt i bruk jamvektsforma av substantivet *spade*. Da PK04 brukte substantivet *spade* ved ei seinere anledning brukte hun jamvektsforma. Begge disse informantene ga, som diskutert i 6.2.1 inntrykk av å ville bruke et så markert talemål som mulig under prosjektet. Når PK04 blei retta på av PM02, og hun deretter fortsetter å bruke jamvektsforma PM02 ba henne bruke, kan dette være fordi hun var opptatt av at PM02 skulle oppfatte at hennes talemål var markert «nok».

- (14) PK03: ja # ja # se hær her er de pædd æller e de fråssk? # de sjønner 'te je fåssjell på
 PM01: de- jo de de de er't- de e inngen ta dela de e pædde
 PK03: e de pædde?

I utdrag 14 spør PK03 om det er padde eller frosk, mens PM01 retter på PK03s uttale av den markerte uttalen av *padde*. PK03 bruker ikke ubestemt form entall av *padde* ved flere anledninger, men hun bruker *-a*-suffiks i bestemt form entall: *pædda* seinere i opptaket. Det både utdrag 13 og utdrag 14 viser, er at de pensjonerte informantene tilsynelatende i stor grad var opptatt av å ikke bare bruke et markert trøgstadmål under opptaka, men også av å bruke det som blei oppfatta som *korrekt* trøgstadmål. På tross av at disse informantene vier stor oppmerksomhet til å bruke «riktige» former under opptaka er det ingen av disse informantene

som har gjort noen endring i bruk av feminine former. Det er verdt å merke seg at pensjonistene også er den gruppa som i størst grad tar i bruk feminine former i alle situasjoner. Flere av informantene veksler mellom maskulin og feminin artikkel for samme feminine substantiv i samme situasjon. Det kan altså se ut som om bruk av feminin artikkel ikke oppfattes som indekserende for et markert trøgstadmål for disse talerne.

Av de informantene som tilpassa seg andre informanter var det kun EJ01 som gjorde ei endring i bruk av genusformer. Ingen av de pensjonerte informantene gjorde denne endringa. Alle de pensjonerte informantene som tilpassa seg til hverandre brukte i stor grad et genussystem som likna på de andres, mens EJ01 brukte kun én feminin artikkel, mot samtalepartnerens (EJ02) store bruk. I østre Nyland i Finland, hvor tre-genus-systemet er i mindre bruk en tidligere, har bruk av suffiks og pronomen som ikke finnes i standard svensk blitt dialektmarkører (Sandström, 2010, s. 396), og disse brukes oftest i samtale med andre fra området (Sandstrom, 2010, s. 369). Det kan se ut som om EJ01 tok i bruk et tre-genus-system fordi hun prata med ei som brukte et tre-genus-system, og at feminine former blir oppfatta som en dialektmarkør for trøgstadmål av EJ01, i likhet med utviklinga som har vært dokumentert i østre Nyland.

6.2.4 Oppsummering av utviklingstendenser på det sosiolingvistiske nivået

I denne delen har jeg sett på åssen informantenes oppfatning av situasjonen(e), og deres tilpasning til samtalepartneren har vært med på å påvirke deres talemål. I alle gruppene kommer det fram stor inter- og intrapersonal variasjon i bruk av både feminine variabler, og andre språklige variabler. Det er også variasjon i hvilken grad, og hvorfor, informantene tilpasser språket sitt. Også her skiller elevgruppa seg fra de to andre gruppene.

De voksne og pensjonistene bruker til sammen både flest markerte former i de andre variablene, og flest feminine former. I de tilfellene hvor de voksne og de pensjonerte informantene bruker et markert talemål skiller dette seg fra «standard østnorsk» i større grad enn elevenes markerte talemål gjør. Det var ingen endring i bruk av genusformer hverken hos de voksne og pensjonerte informantene som hadde tilpassa seg til forskningssituasjonen, de pensjonerte som tilpassa seg hverandre, eller hos de voksne informantene som tilpassa seg det fiktive intervjuet i Oslo, eller min bruk av «standard østnorsk». Det var både stor inter- og intrapersonal variasjon i bruk av genusformer blant disse informantene, og variasjonen finnes både mellom forskjellige leksem, men også innad i samme leksem. Det kan se ut som om bruk av feminine former ikke var indekserende for et markert trøgstadmål for de voksne og

pensjonerte informantene mine. De feminine formene kan da sies å ha blitt *indikatorer* heller enn *markører* (se kapittel 3.2.2).

Elevene som hadde tilpassa seg talemålet sitt enten til situasjonen (historielaginga) (EJ01, EJ02, og EJ05), eller til samtalepartneren (EJ01 og EJ02), hadde i stor grad et mer nivellert talemål i alle situasjoner, og i de tilfellene hvor de brukte et mer markert talemål var dette likevel relativt nivellert. Av disse tre var det kun EJ01 og EJ02 som tok i bruk et tre-genus-system. Under historielaginga er det mulig at alle tre elevene kan ha vært påvirket av skriftspråksnormer, da jeg antar at historielaging i stor grad er en skriftlig aktivitet i skolesituasjoner. Under intervjuet og elisiteringsoppgava kan EJ01 og EJ02 sies å være påvirket av min bruk av et to-genus-system. EJ01 kan også ha valgt å ta i bruk et tre-genus-system under samtalen for å uttrykke likhet med EJ02, mens EJ02 kan ha brukt et tre-genus-system ovenfor EJ01 for å signalisere lokal tilhørighet. EJ02 har i alle situasjonene et talemål som i hovedsak skiller seg fra «standard østnorsk» og bokmål i bruk av tre-genus-systemet. Det kan derfor være at hun oppfatter bruk av et tre-genus-system som mer markert enn et to-genus-system, mens informantene med en høyere bruk av andre markerte variabler ikke oppfatter et tre-genus-system som markert. EJ01 brukte kun et tre-genus-system i samtale med ei som også brukte tre-genus-systemet.

Det kan altså se ut som at talere som bruker en større andel markerte former i sitt talemål ikke oppfatter bruken av et tre-genus-system som indekserende for trøgstadmålet, mens talere med et mer nivellert talemål, som EJ02 (og muligens også EJ01), oppfatter bruken av et tre-genus-system som markert. Dette kan være fordi det er på dette området deres talemål skiller seg fra «standard østnorsk» uttale. For talere med et nivellert talemål ser det også ut til at samtalepartnerens genussystem kan ha innvirkning på hvorvidt de velger å bruke et to- eller et tre-genus-system.

6.3 Utviklingstendenser på det leksikalske nivået

I mitt materiale kom det fram variasjon mellom forskjellige leksem, og innafor samme leksem. Jeg vil videre argumentere for at enkeltord og ordformer i seg sjøl kan trigge forskjellige genus heller enn konteksten ordet blei sagt i, og hvem som sa ordet.

I Tabell 29 så vi at de markerte substantiva hadde feminine former i større grad enn de umarkerte substantiva. I vedlegg 4 har jeg lagt ved en oversikt over åssen fordelinga var mellom de forskjellige substantiva. Når språkendring skjer, vil forandringa ikke nødvendigvis nå hele leksikonet samtidig, og spre seg til ulike morfologiske eller semantiske klasser av leksikonet,

eller mellom forskjellige substantiv, til ulik tid (se f.eks. Lundquist m.fl., 2022, s. 28). Mitt datamateriale er i tråd med dette, og som det kommer fram i oversikten i vedlegg 4 er det stor variasjon mellom de forskjellige leksema i forholdet mellom feminine og maskuline former. I orda *dialekt* og *avis* er det ei overvekt av maskuline artikler både i markert og i umarkert form, mens for *kirke*, *historie*, og *sol* er det en tydelig overvekt av feminine artikler for markert form, men en stor overvekt av maskuline artikler for den umarkerte forma av substantivet.

Det var stor intraindividuell variasjon i hvilken form hver informant valgte av de forskjellige substantiva. Også innad i samme situasjon, var det flere eksempler hvor en informant hadde brukt markert form en gang, og neste gang umarkert form, eller hvor informanter bruker feminine former først noen ganger, og andre ganger maskuline former for samme substantiv. Spesielt under historielaginga, men også mellom andre situasjoner kommer det fram betydelig intraindividuell variasjon i alle aldersgruppene: EG01 bruker både *avisa* (H) og *avis 'n* (H); VM04 bruker både *kjirrka* (H) og *kjærrka* (H); VK01 bruker både *en kjirrke* (H) og *æi kjirrke* (H); PM02 bruker både *en avis* (H+) og *en 'avis* (PPT).

Det er ikke bare bruk av genusformer det er stor intraindividuell variasjon blant informantene på, og som diskutert i kapittel 5.2 er det mange informanter med stor variasjon i bruk av de andre variablene. I utdrag 14 over bruker PK03 normert, senka *hær* først, og rett etterpå bruker hun den eldre forma *her*, uten senking. Liknende tilfeller finner vi blant mange informanter:

- (15) PM01: ... å skæ ru vell jera dæ førssjtått så må du nesst'n prøve å # å jæra åmm språke litt da
- (16) PM02: ja # menn i å me atte vi har denna hæra gamLe kjærrka hær da så kunne vi kann jo bruke denna på kjærregårn
 PK04: jaja kannsje vi kunne
 PM02: passer jo neppå kjørregarn # nårr de kårmer nånn kunnder ditt

I utdrag 15 bruker PM01 først *jera*, og deretter *jæra* i samme setning under intervjuet; i utdrag 16 ser vi at PM02 bruker både *kjærregårn* og *kjørregarn* når han snakker om en kirkegård i historia; VM04 bruker både *kjirrka* og *kjærrka* under historia; EJ05 bruker først *jørre* under intervjuet, og noe seinere bruker hun *jøre*. Denne store variasjonen er ikke overraskende. Hoff har tidligere dokumentert stor variasjon i området (1965, s. 326), og min studie bekrefter dette nesten 60 år seinere. I tabellene 7 – 21 ser vi stor inter- og intraindividuell variasjon i bruk av de forskjellige variablene.

I et språksamfunn hvor variasjon er såpass omfattende og normalt, er det kanskje heller ikke overraskende at de fleste informantene ikke endra på talemålet sitt mellom de forskjellige situasjonene. Ifølge sosial nettverksteori opplever medlemmer av multiplekse nettverk større press på å bruke det lokale målet (Milroy, 1987, s. 179). Trøgstad er et lite område, og sjøl om det er sannsynlig at informantene mine er i jevnlig kontakt med talere utafor Trøgstad, er det nok også rimelig å anta at informantene møter mange av de samme menneskene i flere forskjellige situasjoner, og i flere forskjellige roller. I 6.2.3 nevnte jeg at PK03 spurte PM01 om «riktig» form for *padde*, og at PM02 retta på PK04 da hun ikke brukte jamvektsforma av *spade*. Det kommer også fram i Tabell 22 at pensjonistene generelt oftest retter seg til markert form. Flere av informantene har også brukt markert variabel i noen ord, men ikke i andre. Ord som bl.a. *kjærrke/kjærrke*, *fLøtte*, *stega*, *pædd*, og *hara* forekommer i større grad i markert form enn andre ord som måler de samme variablene, og det kan være at nettopp disse orda er ord som informantene sjøl oppfatter å spesielt indeksere et markert trøgstadsmål. Milroys (1987) nettverksteori kan bidra til å forklare variasjonen i Trøgstad. Stor intraindividuell variasjon er tillatt i stor grad, men i de spesielt saliente orda i trøgstadsmål er det større sannsynlighet for at det finnes ei forventning om at man bruker «riktig» form.

Elevene som tilpassa talemålet sitt enten til situasjonen (historielaginga) (EJ01, EJ02, og EJ05), eller til samtalepartneren (EJ01 og EJ02), hadde i stor grad et mer nivellert talemål i alle situasjoner, og i de tilfellene hvor de brukte et mer markert talemål var dette likevel relativt nivellert. Av disse tre var det kun EJ01 og EJ02 som tok i bruk et tre-genus-system. Under historielaginga kan alle tre elevene sies å ha vært påvirket av skriftspråksnormer, da jeg antar at historielaging i stor grad er en skriftlig aktivitet i skolesituasjoner. Under intervjuet og elisiteringsoppgava kan EJ01 og EJ02 sies å være påvirket av min bruk av et to-genus-system. EJ01 kan også ha valgt å ta i bruk et tre-genus-system under samtalen for å uttrykke likhet med EJ02, mens EJ02 kan ha brukt et tre-genus-system ovenfor EJ01 for å signalisere lokal tilhørighet. EJ02 har alle situasjonene et talemål som i hovedsak skiller seg fra «standard østnorsk» og bokmål i bruk av tre-genus-systemet. Det kan derfor være at hun oppfatter bruk av et tre-genus-system som mer markert enn et to-genus-system, mens informantene med en høyere bruk av andre markerte dialektformer ikke oppfatter et tre-genus-system som markert. EJ01 brukte kun et tre-genus-system i samtale med ei anna som også brukte tre-genus-systemet.

Hvis det i Trøgstad er stor aksept for intraindividuell variasjon både når det kommer til bruk av feminine/maskuline former, og i bruk av markerte/umarkerte former, eller til og med forskjellige former av det samme ordet, er det likevel slående at de markerte substantiva har en såpass mye større andel av feminine former enn hva de umarkerte substantiva har. To

informanter gjør helt tydelig forskjell i genusformer ettersom ordet er markert eller ikke: PK02 brukte konsekvent bøyingsmønsteret *æi kjørrke- kjørrka* når hun brukte markert form for *kirke*, men når hun brukte den umarkerte forma, brukte hun konsekvent *en kjirrke- kjirrken*. VM06 fulgte det samme mønsteret for substantivet *historie*: *en historie-historien*, men *æi 'hisstorie- 'hisstoria*. Dette viser også at mønsteret ikke kun følges når det er vokalskifte, men påvirkes også av bytte av trykkplassering. Både *kirke* og *historie* er ord som har et tydelig skille i genusformer mellom markert og umarkert form totalt blant alle informantene (se vedlegg 5). Lundquist m.fl. påpekte at de feminine formene «holdt seg» bedre i høyfrekvente substantiv i tale, og at de orda som informantene møtte oftest i skrift var mest utsatt for et genusskifte (2022, s. 51). I min studie kan det også se ut som de umarkerte formene man møter i et normert talemål, eller i høytlesning av bokmål, er mer utsatt for et genusskifte enn hva markerte former som ligger lengre unna den normerte leseuttalen av bokmål. Dette kan resultere i to separate bøyingsmønstre for markert og umarkert form i visse leksem, slik som vi så hos PK02 og VM06. Det kan se ut som om det ikke nødvendigvis er hvilken taler som sier ordet, eller hvilken situasjon ordet blir sagt i, men heller enkeltorda og hvorvidt de er markert eller umarkert som *i seg sjøl* er med på å trigge bruken av enten maskuline eller feminine genusformer.

7 Oppsummering og konklusjon

Innledningsvis i oppgava fortalte jeg at Trøgstadmålet tradisjonelt har vært prega av stor intra- og interindividuell variasjon (Hoff, 1965, s. 326). Genus-systemet har også blitt en variabel i trøgstadmålet, og man finner stor variasjon. Trøgstadmålet er nå midt i overgangen fra et tre- til et to-genus-system. Problemstillinga for denne oppgava var:

Er bruken av feminine former en del av en markert trøgstaddialekt, og er bruk av feminine former i Trøgstad situasjonsavhengig?

Det er vanskelig å undersøke variasjon i språkbruk ved hjelp av kontrollerte undersøkelser. Språkbrukernes oppfatninger av situasjonen kan være ulike. I tillegg vil hvilken grad informantene blir påvirket av meg, og hverandre, variere. Flere andre faktorer vil også ha ei innvirkning på talernes talemål. For å svare på denne problemstillinga har jeg benytta meg av flere metoder; deriblant intervju, elitisieringsmetode med bilder, par-samtale og historielaging. På denne måten jeg undersøkt hvorvidt informantene endra språket sitt mellom de forskjellige situasjonene, og hvilke variabler informantene endra på formbruken i. 17/20 av informantene tok i bruk et tre-genus-system, men det var stor variasjon i hvilke former som hadde feminin

kongruens, og hvilke leksem som var feminine hos de forskjellige informantene. Jeg har også analysert bruken av feminine og maskuline former i forskjellige variantene av leksem med forskjellig markert og umarkert form. Mine resultater viser at det er stor kompleksitet i åssen de forskjellige situasjonene påvirker talerne. Informantens egen oppfatning av situasjonene, samtalens deltakere, og informantenes forestillinger om dialekten er med på å påvirke åssen informantene bruker språket.

7.1 Resultater

Av seks informanter som hadde ei situasjonsbasert endring i talemålet sitt var det kun de to informantene med mest nivellert talemål (EJ01 & EJ02) som også gjorde ei situasjonsbasert endring i bruk av feminine former. EJ02 brukte færre feminine former i de samme situasjonene hvor hun brukte et mindre markert talemål. Og EJ01 lata til å være påvirket av samtalepartnerens genussystem. Under intervjuet og elisiteringsoppgava kunne det virke som om de var påvirket av min bruk av «standard østnorsk», mens under historielaginga virker det sannsynlig at de også var påvirket av bokmålsnormene. Det kan virke som om feminine former først oppfattes som markør for et lokalt talemål dersom det er få variabler som skiller deres eget talemål fra «standard østnorsk» eller leseuttale av bokmål. For informanter med større bruk av lokale variabler, virker det som om det kun er de tradisjonelle variablene som oppfattes som markører, og at bruk av feminine former heller kan være en *indikator* på trøgstadmål.

Videre fant jeg at det har skjedd ei interessant utvikling på det leksikalske nivået. I Tabell 29 kom det tydelig fram en sammenheng mellom bruk av genusform og hvorvidt substantivet var en lokal variant eller en normert variant. Umarkerte substantiv hadde en lavere andel feminine former både i tilhørende artikkel, og i suffiks i bestemt form entall. Denne sammenhengen fantes uavhengig av hvilken situasjon ordet blei sagt i, og uavhengig av hvem som sa ordet. To informanter gjorde dette skillet eksplisitt (VM06 & PK02), hvor de brukte maskuline former til umarkert variant, mens feminine former når de brukte den markerte varianten av leksemet.

Lundquist m.fl. fant en sammenheng mellom både muntlig og skriftlig input og talerens eget genussystem (2022, s. 51). Avslutningsvis stilte de spørsmål om hvorvidt tilgangen på den lokale former kunne være med på å påvirke talerens genussystem (s. 52). Når lokale varianter av et leksem oftere har feminine former enn den umarkerte varianten, er det sannsynlig at tilgangen på lokale former kan ha ei innvirkning på talernes genussystem. Dette gjør det mindre

overraskende at de to informantene med mest nivellerte talemål også later til å knytte feminine former opp mot et markert talemål.

7.2 Forslag til videre forskning

Min studie er for liten til å kvantifisere hver situasjon, og kan bare vise generelle utviklingstendenser i trøgstadmålet. Min posisjon som «insider» i språksamfunnet i Trøgstad vil også kunne ha påvirket åssen informantene brukte språket under undersøkelsen. Videre ville det vært interessant å undersøke åssen forskjellige situasjoner påvirker språkbruken til et større antall informanter, og det ville også vært interessant å gjøre ei mer detaljert analyse av variabelbruk, som ikke begrenser seg til et gitt antall leksem. Dette ville bidratt til å fange opp mer av både intra- og interpersonale variasjoner i informantenes talemål, og ville kunne ha fanga opp flere nyanser enn hva denne studien har gjort. I en framtidig studie ville det også vært interessant om en språkforsker som ikke sjøl tilhørte språksamfunnet gjennomførte intervju og elisiteringsoppgaver med bilder, for å undersøke hva slags utslag dette ville gitt. Metoden kan også utvikles videre for å enda tydeligere legge til grunn for at situasjonene oppfattes som ulike.

Det vil også være interessant med videre forskning på sammenhengen mellom genusformer og markert og umarkert variant av substantivet, med ei undersøkelse som involverte ikke bare flere talere, men også flere talere fra forskjellige dialekter, for å se om dette er ei utvikling som finner sted flere steder i landet.

Litteratur

- Agha, A. (2007). *Language and Social Relations*. Cambridge University Press.
- Andersen, B. A. (1978). Utsyn over måla i Østfold. I N. E. Øy (Red.), *Østfold* (s.273-296). Gyldendal.
- Beito, O. T. (1954). *Genusskifte i Nynorsk*. Det Norske Videnskaps-Akademi.
- Berg, I., Bugge, E., Røyneland, U. & Sandøy, H. (2018). Geografisk og sosial variasjon. I B. Mæhlum (Red.), *Norsk Språkhistorie II: Praksis* (s.163-256). Novus Forlag.
- Blommaert, J. (2010). *The sociolinguistics of Globalization*. Cambridge University Press.
- Bourdieu, P. (1977). The Economics of linguistic exchanges. I: *Social Science Information*. *Sur les Sciences sociales*. 16(6), 645-667. DOI: <https://doi.org/10.1177/053901847701600601>
- Bugge, E. (2020). Sosiolingvistisk undersøkelse av talemålsvariasjon og dialektendring. I R. Neteland & L. I. Aa (Red.), *Master i Norsk: Metodeboka 2* (s.216-231). Universitetsforlaget.
- Busterud, G., Lohndal, T., Rodina, Y. & Westergaard, M. (2020). Hvor mange genus er det i Trondheims-dialekten? *Maal og Minne*, 112(2), 1-36
- Enger, H. (2018). Why traces of the feminine survive where they do, in Oslo and Istria: How to circumcent some «troubles with lexemes». I O. Bonami, G. Boyé, G. Dal, H. Giraudo & F. Namer (Red.), *The lexeme in descriptive and theoretical morphology* (s.235-255). Language Science Press. <https://doi.org/10.5281/zenodo.1407005>
- Giles, H. & Powesland, P. (1997). Accomodation Theory. I N. Coupland & A. Jaworski (Red.), *Sociolinguistics: A Reader and Coursebook* (s.232-239). St. Martin's Press INC.
- Gjerstad, I. (2022, 9. november). Kan du preke? Prøv vår kviss med ord og uttrykk fra Indre Østfold. *Smaalenenes Avis*. <https://www.smaalenene.no/kan-du-preke-prov-var-kviss-med-ord-og-uttrykk-fra-indre-ostfold/s/5-38-1257969>
- Glende, I. A. (2006). «Hæta tå hørt?»: *En studie av talemålet til ungdom i Aurskog-Høland* [Masteroppgave]. Universitetet i Oslo.
- Halliday, M. A. K. (1978). *Language as social semiotic: The social interpretation of language and meaning*. Edward Arnold.
- Haugen, E. (1997). Language Standardization. I N. Coupland & A. Jaworski (Red.), *Sociolinguistics: A Reader and Coursebook* (s.341-351). St. Martin's Press INC.

- Hockett, C. F. (1958). *A course in modern linguistics*. Macmillan.
- Hoff, I. (1965). Bygdemålet i Heggen og Frøyland. I: *Heggen og Frøland: Fellesbind for bygdene Askim, Eidsberg og Trøgstad, Første halvbind*. (s. 312 – 377). Askim Boktrykkeri.
- Hårstad, S., Mæhlum, B. & van Ommeren, R. (2021). *Blikk for språk: Sosiokulturelle perspektiver på norsk spårvirkelighet*. Cappelen Damm Akademisk.
- Johannessen, J. B. (2008). Oslospråket i tall. I: J. B. Johannessen & K. Hagen (Red.), *Språk i Oslo: Ny forskning omkring talespråk* (s. 235 – 242). Novus Forlag.
- Johannessen, J. B., Priestley J., Hagen K., Åfarli T. A. & Vangsnes, Ø. A. (2009). The Nordic Dialect Corpus - an Advanced Research Tool. I K. Jokinen & B. Eckhard (Red.), *Proceedings of the 17th Nordic Conference of Computational Linguistics NODALIDA 2009*. NEALT Proceedings Series Volume 4: <http://tekstlab.uio.no/nota/scandiasyn/>
- Kunnskapsdepartementet. (2019). *Læreplan i norsk (NOR1-06)*. Fastsatt som forskrift. Læreplanverket for Kunnskapsløftet 2020.
<https://data.udir.no/kl06/v201906/laereplaner-lk20/NOR01-06.pdf?lang=nob>
- Labov, W. (1972). *Sociolinguistic Patterns*. University of Pennsylvania Press.
- Labov, W. (1994). *Principles of linguistic change: Internal factors*. Blackwell Publishing.
- Labov, W. (2001). *Principles of linguistic change: Sosial factors*. Blackwell Publishers Inc.
- Levon, E. (2013). Ethnography and recording interaction. I: R. J. Podesva & D. Sharma (Red.), *Research Methods in Linguistics* (s. 195 – 215). Cambridge University Press.
- Lundeby, E. (1995). *Østfoldmål*. Østfold Mållag.
- Lundquist, B., Klassen, R. & Westergaard, M. (2022). Dynamikken i en språkendringsprosess: Bortfall av hunkjønnsformer i norsk. *Norsk Lingvistisk Tidsskrift*, 40, 27-56.
- Lødrup, H. (2011). Hvor mange genus er det i Oslo-dialekten? *Maal og Minne*, 103(2), 120-139.
- Løvestad, A. (2014). Litt om uttale og grammatiske reglar i båstadmålet. I T. Skjennem & K. Skjennem. *Efferno sieru? Ol å oltak fra Båstad. Å lett ani* (s. 235 – 271). Østfold Trykkeri AS.
- Milroy, L. (1987). *Language and Social Networks* (2. utg.) Blackwell Publishers.
- Milroy, J. & Milroy, L. (1997). Network Structure and Linguistic Change. I N. Coupland & A. Jaworski (Red.), *Sociolinguistics: A Reader and Coursebook* (s. 199 – 211). St. Martin's Press INC.
- Opsahl, T. (2021). Dead, but Won't Lie Down? Grammatical Gender among Norwegians.

- Journal of Germanic Linguistics*, 33(1), 122-146.
<https://doi.org/10.1017/S1470542720000070>
- Røynealand, U. (2017). Hva skal til for å høres ut som du hører til? Forestillinger om dialektale identiteter i det senmoderne Norge. I J.-O. Östman, C. Sandström, P. Gustavsson & L. Södergård (Red.), *Ideologi, identitet, intervention: Nordisk dialektologi 10* (s. 91 – 107). Nordica vid Finska, finskugriska och nordiska institutionen, Helsingfors universitet.
- Sandström, C. (2010). *Genus i östra Nyland- från dialektutjämning till dialektmarkör*. [Doktorgradsavhandling, Helsingfors Universitet, Finland]. HELDA-Digital Repository of the University of Helsinki. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-10-6276-6>
- Skjekkeland, M. (2005). *Dialekter i Noreg: Tradisjon og Fornying*. HøyskoleForlaget.
- Skjennem, T. & Skjennem, K. (2014). *Efferno sieru?: ol å oltak frå Båstad. Å lett ani*. Østfold Trykkeri AS.
- Stabell, K. M. (2016). *En studie av femininum i altadialekten: Vi sir aldri ei*. [Masteroppgave]. Universitetet i Stavanger.
- Stjernholm, K. (2013). *Stedet velger ikke lenger deg, du velger et sted: Tre artikler om språk i Oslo* [Doktorgradsavhandling]. Universitetet i Oslo.
- Stjernholm, K. (2019). Variasjon som virkemiddel- hiphop, språkvalg og identitetskonstruksjon i Oslo. *Norsk Lingvistisk Tidsskrift*, 37, 25 – 27.
<https://doi.org/10.7557/17.4947>
- Stjernholm, K. & Søfteland, Å. (2019). Talemål i Sør-Østfold. Ideologi, struktur og praksis. *Målbrytning*, 10, 101-131. <https://doi.org/10.7557/17.4947>
- Strand, T. Ø. (2020, 6. mai). Ole Sofus holder på Indre Østfold-dialekten. Har du hørt «Det ernte filla månni», «Fata ti» og «Skiku»? *Smaalenenes Avis*.
<https://www.smaalenene.no/ole-sofus-holder-pa-indre-ostfold-dialekten-har-du-hort-det-ernte-filla-manni-fata-ti-og-skiku/s/5-38-805718>
- Senonius, P. (2016). *Declension Class and the Norwegian Definite Suffix*. CASTL, Uniceristy of Tromsø – The Arctic University of Norway.
- Thorsnæs, G. (2020, 27. oktober) Trøgstad (tidligere kommune). I *Store norske leksikon*.
https://snl.no/Tr%C3%B8gstad_-_tidligere_kommune
- Vikør, L. S. (2001). *The Nordic Languages: Their Status and Interrelations*. Nordic Language Secreteriat. Novus Press
- Weinreich, U., Labov, W. & Herzog, M. I. (1968). *Empirical Foundations for a Theory of*

- Language Change. I W.P. Lehmann & Y. Malkiel (Red.), *Directions for historical linguistics: A Synopsium* (s. 95-195). Univeristy of Texas Press.
- Westergaard, M. & Rodina, Y. (2016). Hvor mange genus er det i Tromsø-dialekten. *Maal og Minne*, 108(2), 159-189.
- Wiggen, G. (1990). Oslo bymål. I E. H. Jarh (Red.), *Den store dialektboka* (s. 179 – 185), Novus Forlag.

Vedlegg 1: Samtykkeerklæringer

Samtykkeerklæring voksne:

Vil du delta i forskningsprosjektet «Dialektal variasjon i Trøgstad»?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å undersøke språklig variasjon blant ungdommer fra Trøgstad og voksne trøgstinger. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Formålet er å undersøke språklig variasjon blant trøgstinger i forskjellige situasjoner. Dette er en masteroppgave. Prosjektet vil være todelt ved å både undersøke språklige holdninger, og språket i bruk.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Høgskolen i Østfold er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Du får spørsmål om å delta fordi du er bosatt i Trøgstad, og har minst én forelder som kommer fra Trøgstad.

Hva innebærer det for deg å delta?

Hvis du velger å delta i prosjektet innebærer det at du deltar på et 5-10min langt intervju. I intervjuet skal vi snakke om oppfatning av språkbruk i Trøgstad, og jeg vil vise deg en serie med bilder hvor du skal fortelle hva du ser. Deretter vil du delta på en par-oppgave hvor du og en annen skal lage en historie sammen basert på flere av bildene fra bildeserien. Denne historien får dere 15 minutter på å lage. Jeg tar lydopptak både av intervjuet og av par-oppgaven. Dersom du ønsker, kan du se intervjuguiden på forhånd ved å ta kontakt.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern- hvordan vi oppbevarer og bruker dine personopplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket. Navnet, alderen og kontaktopplysningene dine vil bli erstattet med en kode som lagres på egen

navneliste adskilt fra øvrige data. Dersom du deltar vil du ikke kunne gjenkjennes i publikasjonen av masteroppgaven. Lydopptak, transkripsjoner, personopplysninger og koblingsnøkkel vil lagres på Høgskolen i Østfolds OneDrive-løsning under arbeidet med prosjektet.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Lydopptakene som blir gjort kan være interessante for videre forskning på språk. I samtykkeskjemaet vil det være mulig å samtykke til at datamaterialet kan brukes til forskning ved et senere tidspunkt. Personopplysninger, lydopptak/transkripsjoner og koblingsnøkkel mellom disse vil da lagres permanent ved Høgskolen i Østfolds sikre server. Du vil når som helst kunne kontakte Høgskolen i Østfold og få dine data slettet uten at dette vil medføre noen konsekvenser for deg.

Dersom du ikke ønsker at dine personopplysninger og data blir langtidslagret vil de bli slettet etter endt prosjekt. (Senest Juli 2023).

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- Innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene
- Å få rettet personopplysninger om deg
- Å få slettet personopplysninger om deg, og
- Å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- Høgskolen i Østfold ved Ida-Sofie I. Wiig: ida.s.wiig@hiof.no (student) eller Ida Larsson: ida.larsson@hiof.no (veileder), eller Karine Stjernholm: karine.stjernholm@hiof.no (veileder)
- Vårt personvernombud; Julie Dessen: personvern@hiof.no

Hvis du har spørsmål knyttet til SIKT sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med:

- SIKTs egne personversntjenester: personverntjenester@sikt.no

Med vennlig hilsen

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet «Språklig variasjon i Trøgstad», og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

- Jeg deltar i intervju og par-oppgave
- At mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet
- At mine data lagres permanent ved Høgskolen i Østfold.

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Samtykkeerklæring elever:

Vil du delta i forskningsprosjektet «Dialektal variasjon i Trøgstad»?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å undersøke språklig variasjon blant ungdommer fra Trøgstad og voksne trøgstinger. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Formålet er å undersøke språklig variasjon blant trøgstinger i forskjellige situasjoner. Dette er en masteroppgave. Prosjektet vil være todelt ved å både undersøke språklige holdninger, og språket i bruk.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Høgskolen i Østfold er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Du får spørsmål om å delta fordi du er bosatt i Trøgstad, og har minst én forelder som kommer fra Trøgstad.

Hva innebærer det for deg å delta?

Hvis du velger å delta i prosjektet innebærer det at du deltar på et 5-10min langt intervju. I intervjuet skal vi snakke om oppfatning av språkbruk i Trøgstad, og jeg vil vise deg en serie

med bilder hvor du skal fortelle hva du ser. Deretter vil du delta på en par-oppgave hvor du og en annen skal lage en historie sammen basert på flere av bildene fra bildeserien. Denne historien får dere 15 minutter på å lage. Jeg tar lydopptak både av intervjuet og av par-oppgaven. Dersom du ønsker, kan du se intervjuguiden på forhånd ved å ta kontakt.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern- hvordan vi oppbevarer og bruker dine personopplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket. Navnet, alderen og kontaktopplysningene dine vil bli erstattet med en kode som lagres på egen navneliste adskilt fra øvrige data. Dersom du deltar vil du ikke kunne gjenkjennes i publikasjonen av masteroppgaven. Lydopptak, transkripsjoner, personopplysninger og koblingsnøkkel vil lagres på Høgskolen i Østfolds OneDrive-løsning under arbeidet med prosjektet.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Lydopptakene som blir gjort kan være interessante for videre forskning på språk. I samtykkeskjemaet vil det være mulig å samtykke til at datamaterialet kan brukes til forskning ved et senere tidspunkt. Personopplysninger, lydopptak/transkripsjoner og koblingsnøkkel mellom disse vil da lagres permanent ved Høgskolen i Østfolds sikre server. Du vil når som helst kunne kontakte Høgskolen i Østfold og få dine data slettet uten at dette vil medføre noen konsekvenser for deg.

Dersom du ikke ønsker at dine personopplysninger og data blir langtidslagret vil de bli slettet etter endt prosjekt. (Senest Juli 2023).

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- Innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene
- Å få rettet personopplysninger om deg
- Å få slettet personopplysninger om deg, og
- Å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- Høgskolen i Østfold ved Ida-Sofie I. Wiig: ida.s.wiig@hiof.no (student) eller Ida Larsson: ida.larsson@hiof.no (veileder), eller Karine Stjernholm: karine.stjernholm@hiof.no (veileder)
- Vårt personvernombud; Julie Dessen: personvern@hiof.no

Hvis du har spørsmål knyttet til SIKT sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med:

- SIKTs egne personversntjenester: personverntjenester@sikt.no

Med vennlig hilsen

Ida Larsson
Karine Stjernholm
(Forskere/Veiledere)

Ida-Sofie I. Wiig

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet «Språklig variasjon i Trøgstad», og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

- Mitt barn deltar på intervju og par-oppgave

Jeg samtykker til at mitt barn

_____ sine opplysninger
behandles frem til prosjektet er avsluttet

Jeg samtykker til at mitt barn

_____ sine opplysninger kan lagres
permanent ved Høgskolen i Østfolds sikre server.

(Signert av foresatt, dato)

Vedlegg 2: Intervjuguide

Hvor bor du? Har du bodd noen andre steder tidligere i livet ditt? Hvilke språk kan du, og når lærte du dem?

Hvis du kunne valgt mellom å bo der du bor nå, og i en større by; hva ville du ha valgt, og hvorfor?

Hvis du får mulighet til å reise hvor du vil i hele verden. Hvor vil du reise da?

Er det noen måter å snakke på som du tenker er spesielt for dette området? Hvordan er denne måten å snakke på eventuelt? Kjenner du noen på din alder som snakker slik?

Vet du om noen ord de sier annerledes enn deg eller snakker du likt syns du? Tenker du at det kan kalles Trøgstad-dialekt?

Føler du selv at du snakker dialekt? På hvilken måte? Er det noen situasjoner du bruker mer dialekt enn andre? Har du eksempler?

Hva syns du om Trøgstaddialekten? Hvorfor?

Hvis du kunne valgt mellom å prate sånn du snakker nå, eller hvilken som helst annen dialekt, hva ville du valgt?

Vedlegg 3: Powerpoint til elisiteringsoppgave med bilder

Lysbilde 1

Nå kommer det en rekke bilder som du skal si hva er. Dersom det kun er bilde av 1 gjenstand, vil jeg at du skal svare med en hel setning

Lysbilde 2

Hva er dette?

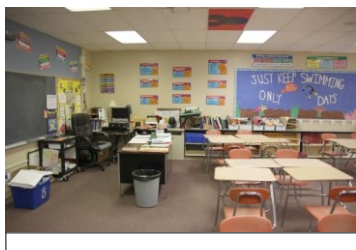
Lysbilde 2:

Testbilde for å forsikre meg om at informanten har forstått

svarformatet: «Det er ____»

Lysbilde 3

Hva er dette?

Lysbilde 3:

Variabel: Tjukk L

Leksem: klasserom

Lysbilde 4

Hva gjør Sara?

Lysbilde 4:

Variabel: Senking

Leksem: Drikke

Lysbilde 5

Hvis man ikke har paraply nå, blir man?

Lysbilde 5:

Variabel: Diftong

Leksem: Baut

Lysbilde 6

Hvilket dyr er dette?
(Den blir hvit på vinteren)

Lysbilde 6:

Variabel: Jamvekt

Leksem: Hare

Lysbilde 7

Hva er dette?

Lysbilde 7:

Variabel: Tjukk L + femininum

Leksem: sol

Artikkel: ei

Lysbilde 8

Hvilket rom er dette?

Lysbilde 8:

Variabel: Førsteleddstrykk i
importord

Leksem: Kontor

Lysbilde 9

Hva er dette?

Lysbilde 9:

Variabel: Tjukk L

Leksem: Bord

Lysbilde 10

Hvilket dyr er dette? Og hvor løper den?

Lysbilde 10:

Variabel: femininum (+ tjukk L)

Leksem: ku + eng / jorde

Artikkel: en /ei

Lysbilde 11

Hvor bor disse dyrene og disse menneskene?

Lysbilde 11:

Variabel: Tjukk L

Leksem: Gård

Lysbilde 12

Hvilket dyr er dette? (ikke en frosk)

Lysbilde 12:

Variabel: åpning + femininum

Leksem: Padde

Artikkel: en /ei

Lysbilde 13

Hva er dette?

Lysbilde 13:

Variabel: Jamekt

Leksem: Spade

Lysbilde 14

Hva er dette?

Lysbilde 14:

Variabel: Femininum

Leksem: Øy

Artikke: en /ei

Lysbilde 15

Hva er dette?

Lysbilde 15:

Variabel: Jamvekt

Leksem: Stige

Lysbilde 16

Emma løper ikke inne, men ____

Lysbilde 16:

Variabel: Kortvokalisme

Leksem: Ute

Lysbilde 17

• Hva er dette?

• Se for deg at du eier den. Hvis jeg spør deg hvem den tilhører, så svarer du: «Det er ____»

Lysbilde 17:

Variabel: femininum + tjukk L

(+kortvokal)

Leksem: Klokke

Possessiv: Mi / min

Artikkel: en / ei

Lysbilde 18

Huset har mange busker i ____

Lysbilde 18:

Variabel: Jamvekt

Leksem: Hage

Lysbilde 19

Hva leser denne personen i?

Lysbilde 19:

Variabel: femininum +

førsteleddstrykk i importord

Leksem: Avis

Artikkel: en / ei

Lysbilde 20

Hvor på kroppen peker barnet?

Lysbilde 20:

Variabel: Jamvekt

Leksem: Mage

Lysbilde 21

Hvilket dyr er dette? (Den legger egg)

Lysbilde 21:

Variabel: femininum

Leksem: Høne

Artikkel: en / ei

Lysbilde 22

Disse menneskene skal bo et annet sted, de skal ____

Lysbilde 22:

Variabel: Jamvekt + Senking +
Tjukk L

Leksem: Flytte

Lysbilde 23

Hva tror du han lager, eller hva tror du han hører på? ____

Lysbilde 23:

Variabel: Førsteleddstrykk i
importord

Leksem: Musikk

Lysbilde 24

- Se for deg at du er Eline, og at du eier disse pengene. Så spør jeg deg om hvem som eier pengene. Hva svarer du da?
«Det er _____»

Lysbilde 24:

Variabel: Kortvokalisme

Leksem: Min (form: *mine*
/minne)

Lysbilde 25

Hva er dette bilde av? Kan du beskrive det du ser?

Lysbilde 25:

Variabel: Femininum

Leksem: Jente

Artikkel: en / ei

Lysbilde 26

Når du gjør oppgaver får du noen ganger disse tegnene. Hva betyr dem?

Lysbilde 26:

Variabel: Senking + Åpning

Leksem: Riktig + Galt

Lysbilde 27

Hva er dette?

Lysbilde 27:

Variabel: Senking + Femininum

Leksem: Kirke

Artikkel: en / ei

Lysbilde 28

Til sist: Noen spørsmål

- Se for deg at du skal invitere noen med på kino. Da spør man gjerne:
«Vil du v__ med på kino?»
- Hvis man ikke kan svaret på et spørsmål fra læreren, så sier man:
«Jeg v__ ikke!»
- Se for deg at faren din spør om du kan ta oppvasken, men du har ikke
tid akkurat nå. For å utsette det spør du om du kan gj__ det etterpå.

Lysbilde 28:

Variabel: Jamvekt + Diftong +
Jamvekt

Leksem: Være + Veit + Gjøre

Tabell 1: Oversikt over hvilke lysbilder som elisiterer hvilke variabler

Variabel	Lysbilde	Totalt antall lysbilder
Tjukk L	3- Klasserom 7- Sol 9- Bord (10)- Jorde 11- Gård 17- Klokke 22- Flytte	6 (7)
Senking	4- Drikke 22- Flytte 26- Riktig 27- Kirke	4
Diftong	5- Blaut 28- Veit	2
Jamvekt	6 -Hare 13- Spade 15- Stige 18- Hage 20- Mage 22- Flytte 28- Være, Gjøre	7
Førsteleddstrykk ved importord	8- Kontor 19- Avis 23- Musikk	3

Kortvokalisme	16- Ute (17)- Min 24- Mine	2 (3)
Åpning	12- Padde 26- Galt	2
Femininum	7- Sol 10- Ku, Eng 12- Padde 14- Øy 17- Klokke, Mi 19- Avis 21- Høne 25- Jente 27- Kirke	9

Vedlegg 4: Utvida tabell 29

Vedlagt tabell er en utvida tabell av Tabell 29 (s. 54) i masteroppgava. I tabellen følger en oversikt over tradisjonelt feminine substantiv, og hvor mange ganger disse blei bøydd med feminine former. Markerte substantiv er kursiverte, mens tilsvarende normerte substantiv ikke er det. Noen leksem hadde belegg for enten kun markert, eller kun umarkert form. Jeg har valgt å inkludere orda uten belegg i tabellen, dette for å tydeliggjøre hva det tilsvarende ordet ville vært i umarkert/markert form, og for å unngå forvirring i ord som *færrje*. Orda det ikke finnes noe belegg på i mitt materiale er røde i tabellen. For å kunne vise tilsvarende markert uttale av ord uten belegg har jeg fått trøgstinger til å uttale den lokale forma av ordet, og jeg har deretter transkribert det ordet. Jeg vil også presisere at sjøl om formene uten belegg er oppført i tabellen, har de ikke blitt medregna i regnestykket.

Tabell 29: Feminine former fordelt mellom markerte og umarkerte former av substantiva

Substantiv	Ubestemt artikkel	–a-suffiks	Jamvektssuffiks
<i>'adresse</i>	-	1/1	
adresse	-	-	
<i>'avvis/ 'avis</i>	2/7	4/11	
avis	2/19	16/25	
<i>avsLuttninng</i>	-	0/1	
avslutning	-	-	
<i>bøggd</i>	-	2/2	
Bygd	-	19/20	
<i>'dialekkt</i>	1/3	8/11	
Dialekt	0/7	16/18	
<i>æLv</i>	-	1/1	
Elv	-	-	
<i>færrje</i>	-	1/1	
Farge	-	-	
<i>fLasske</i>	1/1	3/3	
Flaske	0/1	-	
<i>fLytting</i>	-	1/1	
Flytting	-	-	
<i>'fårrettninng</i>	-	-	
Forretning	-	1/1	
<i>haka</i>	1/1	*	6/6
Hake	0/1	2/4	
<i>'hisstorie</i>	4/6	3/4	
Historie	0/11	1/9	
innLeverinng	-	-	
Innlevering	-	1/1	

<i>joL</i>	-	1/1	
Jord	-	-	
<i>kjærrke / kjørrke</i>	17/18	17/17	
Kirke ¹¹	4/25	5/18	
<i>kLåkke / kLokke</i>	13/21	20/20	
Klokke	-	0/1	
<i>kørrj</i>	-	2/2	
Kurv	-	-	
<i>læuve</i>	1/1	-	
Låve	0/3	0/1	
nasa	-	*	-
Nese	-	1/1	
<i>pædde</i>	3/8	1/3	
Padde	8/32	1/2	
<i>soL</i>	10/16	19/19	
Sol	0/9	2/4	
Stige ¹²	1/2	-	
<i>tavvLe</i>	-	3/3	
Tavle	-	-	
<i>utvikkLinng</i>	-	1/1	
Utvikling	-	-	
Total markert	53/82 (65%)	88/102 (86%)	6/6 (100%)
Total umarkert	15/110 (14%)	65/105 (62%)	

¹¹ Et av tilfellene med maskulin artikkel var VK01 sin «*ei kj-*», sjøl om en derfor ikke kan vite hvorvidt informanten ville brukt markert eller umarkert form er det sannsynlig at informanten ville brukt umarkert, da denne informanten kun hadde brukt umarkert *kjirrke* tidligere.

¹² Her har jeg kun inkludert data fra EJ02. *Stige* er oppført som et tradisjonelt maskulint ord, og EJ02 var den eneste med feminin form av ordet. Se kap. 6.1 for videre diskusjon av *stige/stega*.

Vedlegg 5: Total forekomst av feminine former- fordelt etter informant

Nr	Informant	subst	form	kjønn artikkel suffiks		kjønn suff	Tilhørende ordklassens kommentar			kontekst
1	EG01	dialekt	dialekkt	n	n					i
2	EG01	dialekt	dialekkt	n	n					i
3	EG01	sol	sol	m	n					pp
4	EG01	ku	ku	m	n					pp
5	EG01	padde	padde	m	n					pp
6	EG01	øy	øy	n	n					pp
7	EG01	øy	øy	m	n					pp
8	EG01	klokke	kLåkk-	m	n					pp
9	EG01	klokke	kLåkka	n	a	m/f				pp
10	EG01	klokke	n	n	n		min	m	Underforstått	pp
11	EG01	avis	avisa	n	a	m/f				pp
12	EG01	avis	avisa	n	a	m/f				pp
13	EG01	avis	avisa	n	a	m/f				pp
14	EG01	avis	avis	m	n					pp
15	EG01	høne	høne	m	n					pp
16	EG01	høne	høne	m	n					pp
17	EG01	jente	jennte	m	n		lit'n	m		pp
18	EG01	kirke	sjirrke	m	n					pp
582	EG01	øy	øy	m	n					s
584	EG01	avis	avis	m	n					s
586	EG01	klokke	kLåkke	m	n					s
591	EG01	dame	dame	m	n					s
592	EG01	padde	padde	m	n					s
594	EG01	øy	øy	m	n					h
595	EG01	øy	øy	m	n					h
596	EG01	jente	n	m	n		lit'n	m		h
598	EG01	jente	jennte	m	n		lit'n	m		h
599	EG01	øy	øy	m	n					h
600	EG01	padde	padde	n	n					h
602	EG01	bjelle	skolebjella	n	a	m/f				h
605	EG01	avis	avisa	n	a	m/f				h
611	EG01	øy	øy	m	n					h
612	EG01	øy	øya	n	a	m/f				h
613	EG01	kirke	sjirrke	m	n					h
619	EG01	padde	padda	n	a	m/f				h
621	EG01	sol	soLa	n	a	m/f				h
623	EG01	sol	sola	n	a	m/f				h
624	EG01	tid	tia	n	a	m/f				h
625	EG01	sol	soLa	n	a	m/f				h
627	EG01	dame	dame	m	n					h
630	EG01	avis	avis'n	n	"n	m				h
632	EG01	øy	øy	m	n					h
634	EG01	kirke	sjirrke	m	n					h
636	EG01	dame	dame	m	n					h+
637	EG01	padde	padde	m	n					h+
638	EG01	avis	avis'n	n	"n	m				h+
639	EG01	øy	øy	m	n					h+

1228	EJ01	(navn jente)	n	n	n	lit'n	m		i
40	EJ02	dialekt	østfållidialekt	n	n				i
41	EJ02	dialekt	trøkkstadialekt	n	n				i
42	EJ02	dialekt	havvnåsdialekt	n	n				i
45	EJ02	dialekt	bergennserdialekt	n	n				i
46	EJ02	sol	sol	m	n				pp
47	EJ02	ku	ku	m	n				pp
48	EJ02	padde	padde	m	n				pp
49	EJ02	øy	øy	f	n				pp
50	EJ02	øy	øy	m	n			retter	pp
51	EJ02	klokke	klå-	n	n			avbrutt ord	pp
52	EJ02	klokke	klåkka	n	a	m/f	min	klåkka er min	pp
53	EJ02	avis	avisa	n	a	m/f			pp
54	EJ02	avis	avis	m	n			mask før	pp
55	EJ02	høne	høne	m	n				pp
56	EJ02	jente	jennte	m	n	lit'n	m		pp
58	EJ02	t-skjorte	tesjorte	m	n				pp
59	EJ02	kirke	sjirke	m	n				pp
517	EJ02	sol	sol	m	n				s
519	EJ02	kirke	kjirke	f	n				s
521	EJ02	jente	jennte	f	n				s
523	EJ02	ku	ku	f	n				s
525	EJ02	mamma	mamma	f	n			uvanlig	s
526	EJ02	jente	jennte	f	n	litta	f		s
527	EJ02	jente	jennte	f	n				s
530	EJ02	høne	høne	f	n				s
531	EJ02	historie	historien	n	en	m			h
533	EJ02	jente	jennte	m	n	lit'n	m		h
535	EJ02	mamma	mamman	n	"n	m		uvanlig	h
538	EJ02	sol	sola	n	a	m/f			h
542	EJ02	historie	historie	m	n	a'an	m		s
544	EJ02	øy	øy	n	n				s
545	EJ02	historie	historien	n	en	m			s
546	EJ02	jente	jennte	m	n	lit'n	m		h
547	EJ02	bygd	bøggda	n	a	m/f			h
550	EJ02	jente	jennta	n	a	m/f			h
551	EJ02	bygd	byggda	n	a	m/f			h
552	EJ02	jente	jennta	n	a	m/f			h
553	EJ02	mamma	mamman	n	"n	m		uvanlig	h

554	EJ02	tid	tid'n	n	"n	m		h
556	EJ02	tid	tid'n	n	"n	m		h
557	EJ02	sol	sol	n	n			h

626	EJ03	historie	historie	n	n				s
628	EJ03	unge	onnge	f	n	lit'n	m	uvanlig	h
629	EJ03	padde	padde	m	n				h
631	EJ03	øy	øy	m	n				h
633	EJ03	øy	øy	nø	n			"et øy"	h
635	EJ03	tid	tid'n	n	"n	m			h
1229	EJ03	unge	onngen	n	en	m		uvanlig	h
80	EJ04	dialekt	dialekkt	n	n				i

81	EJ04	dialekt	dialekkt	n	n				i
82	EJ04	dialekt	dialekkt	n	n				i
83	EJ04	dialekt	trøkkstadialekkt	n	n				i
84	EJ04	sol	sol	m	n				pp
85	EJ04	ku	ku	m	n				pp
87	EJ04	padde	padde	m	n				pp
88	EJ04	øy	øy	m	n				pp
89	EJ04	øy	øy	m	n				pp
90	EJ04	klokke	n	n	n	min	m	Underforstått	pp
91	EJ04	klokke	klåkke	n	n	min	m	pre	pp
92	EJ04	avis	avis	m	n				pp
93	EJ04	høne	høne	m	n				pp
94	EJ04	jente	jennte	m	n	lit'n	m		pp
95	EJ04	t-skjorte	tesjornte	n	n				pp
96	EJ04	kirke	kjirrke	m	n				pp
642	EJ04	jente	jennte	m	n	lit'n	m		s
643	EJ04	dame	dame	m	n				s
645	EJ04	dame	dame	m	n				s
647	EJ04	ku	ku	m	n				s
648	EJ04	høne	høne	m	n				s
650	EJ04	kirke	kjirrke	m	n				s
654	EJ04	jente	jennte	m	n	lit'n	m		s
655	EJ04	sol	sol	m	n				s
663	EJ04	mor	morra	n	a	m/f			h
665	EJ04	kirke	kjirrken	n	en	m			h
668	EJ04	kirke	kjirrken	n	en	m			h
671	EJ04	høne	høne	m	n				h
672	EJ04	ku	ku	m	n				h
674	EJ04	kirke	kjirrken	n	en	m			h
675	EJ04	kirke	kjirrken	n	en	m			h
676	EJ04	dør	døra	n	a	m/f			h
682	EJ04	jente	jennta	n	a	m/f			h
686	EJ04	avis	avisa	n	a	m/f			h

1000	PK02	høne	høna	n	a	m/f			h
1001	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h
1002	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h
1003	PK02	kirke	kjirrken	n	en	m			h
1004	PK02	kirke	kjærrka	n	a	m/f		retter	h
1006	PK02	dør	kjærrkedøra	n	a	m/f			h
1007	PK02	sol	soLa	n	a	m/f			h
1019	PK02	vinkling	vinnkling	n	n				s
1021	PK02	innledning	innledninngen	n	en	m			s
1023	PK02	dør	døra	n	a	m/f			s

1033	PK02	jente	jennte	f	n		litta	f	h+
1034	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h+
1035	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h+
1036	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h+
1037	PK02	mor	mor	n	n				h+
1038	PK02	jente	jennta	n	a	m/f			h+
1039	PK02	kirke	kjirrken	n	en	m			h+
1040	PK02	kirke	kjirrken	n	en	m			h+
1041	PK02	kirke	kjirrken	n	en	m			h+
1042	PK02	sol	soLa	n	a	m/f			h+
243	PK03	tid	tia	n	a	m/f			i
244	PK03	dialekt	trøkkstadialekt	n	n				i
245	PK03	dialekt	dialekt	n	n		min	m	pre
246	PK03	dialekt	båsstadialekt	n	n				i
247	PK03	dialekt	dialekt	n	n				i
248	PK03	dialekt	båsstadialekt	n	n				i
249	PK03	dialekt	båsstadialekt	n	n				i
250	PK03	dialekt	dialekt	n	n				i
251	PK03	dialekt	dialekt	n	n		a'an	m	i
252	PK03	dialekt	norlannsdialekt	n	n				i
253	PK03	sol	soL	f	n				pp
254	PK03	stue	læikestua	n	a	m/f			pp
255	PK03	ku	ku	f	n				pp
256	PK03	ku	ku	f	n				pp
257	PK03	padde	padde	n	n				pp
258	PK03	padde	padde	f	n				pp
259	PK03	øy	øy	f	n				pp
260	PK03	klokke	kLåkke	f	n				pp
261	PK03	klokke	n	n	n		mi	f	Underforstått
262	PK03	avis	avis	m	n				pp
263	PK03	mor	mors	n	s	n			pp

264	PK03	høne	høne	f	n		pp
266	PK03	jente	jennte	n	n		pp
267	PK03	jente	jennte	f	n		pp
268	PK03	hake	haken	n	en	m	pp
269	PK03	kirke	kjørrke	n	n		pp
270	PK03	kirke	kjirrke	n	n		pp
271	PK03	kirke	kjirrke	m	n		pp
1055	PK03	tid	tia	n	a	m/f	s
1057	PK03	padde	pædd	n	n		s
1060	PK03	padde	pædda	n	a	m/f	s
1061	PK03	nærhet	nerheta	n	a	m/f	s
1063	PK03	høne	høne	n	n		s
1065	PK03	sol	soLa	n	a	m/f	s
1067	PK03	avis	"avis'n	n	"n	m	s
1068	PK03	jente	n	f	n		s
1072	PK03	bok	barnebok	f	n		s
1074	PK03	kirke	kjørrke	n	n		s
1075	PK03	bygd	byggda	n	a	m/f	s
1076	PK03	dame	n	m	n		s
1077	PK03	historie	"hisstorie	f	n		s
1078	PK03	historie	røverhisstorie	f	n		s
1079	PK03	tid	tia	n	a	m/f	s
1080	PK03	historie	"hisstoria	n	a	m/f	s
1085	PK03	historie	historia	n	a	m/f	s+
1086	PK03	historie	"hisstorie	n	n		s+
1087	PK03	historie	"hisstorie	n	n		s+
272	PK04	utvikling	utviklLinnga	n	a	m/f	i
273	PK04	fortid	fårrtid	n	n		i
274	PK04	framtid	frammtid	n	n		i
275	PK04	dialekt	dialekkta	n	a	m/f	i
276	PK04	bygd	byggda	n	a	m/f	i
277	PK04	dialekt	trøkkstadialekkt	n	n		i
278	PK04	dialekt	dialekkt	n	n		i

279	PK04	dialekt	"dialekkt	n	n		i
280	PK04	dialekt	øsstfålldialekkt	n	n		i
281	PK04	dialekt	dialekkta	n	a	m/f	i
283	PK04	betoning	betoningen	n	en	m	i
284	PK04	dialekt	dialekkt	n	n		i
285	PK04	dialekt	dialekkt	n	n		i
286	PK04	tavle	tavvLa	n	a	m/f	i
287	PK04	sol	soLa	n	a	m/f	pp

288	PK04	sol	soLa	n	a	m/f				pp
289	PK04	sol	soL	n	n					pp
290	PK04	sol	soL	f	n					pp
291	PK04	ku	ku	f	n					pp
292	PK04	ku	ku	f	n					pp
293	PK04	ku	ku	f	n					pp
294	PK04	ku	n	n	n		han	m		pp
295	PK04	låve	låve	n	n					pp
296	PK04	padde	pædde	m	n					pp
297	PK04	øy	øy	f	n					pp
298	PK04	øy	øy	n	n					pp
299	PK04	klokke	kLåkke	f	n					pp
300	PK04	klokke	kLåkka	n	a	m/f	mi	m/f	post	pp
301	PK04	avis	avis'n	n	"n	m				pp
302	PK04	avis	avis'n	n	"n	m				pp
303	PK04	avis	avis'n	n	"n	m				pp
304	PK04	avis	avis	m	n					pp
305	PK04	avis	avis	m	n					pp
306	PK04	mor	mora	n	a	m/f				pp
307	PK04	høne	høne	f	n					pp
308	PK04	jente	jennte	f	n					pp
309	PK04	jente	jennte	f	n		litta	f		pp
310	PK04	skjorte	sjørte	n	n					pp
311	PK04	kirke	kjørrke	f	n					pp
1088	PK04	øy	øy	f	n					s
1090	PK04	øy	øy	m	n					s
1091	PK04	øy	øy	f	n					s
1101	PK04	jente	jennte	f	n					s
1108	PK04	sol	soLa	n	a	m/f	di	m/f	post	s
1110	PK04	klokke	kLåkke	f	n					s
1112	PK04	klokke	kLåkka	n	a	m/f				s
1115	PK04	avis	"avis	m	n					s
1121	PK04	lampe	n	m	n					s
1122	PK04	lampe	lammpe	m	n					s
1124	PK04	historie	historie	n	n					s
1129	PK04	øy	øya	n	a	m/f				h
1131	PK04	bro	bru	n	n					h
1136	PK04	øy	øya	n	a	m/f				h
1140	PK04	padde	pædde	n	n					h
1142	PK04	liste	rølissta	n	a	m/f				h
1147	PK04	klokke	kLåkka	n	a	m/f				h
1154	PK04	eske	essken	n	en	m				h
1157	PK04	høne	høna	n	a	m/f				h
1159	PK04	høne	høne	n	n					h
1161	PK04	ku	kua	n	a	m/f				h
1163	PK04	greie	græie	n	n					s
1165	PK04	sol	soLa	n	a	m/f				h
1168	PK04	bro	bru	n	n					h
1169	PK04	tid	ti	n	n					h
1170	PK04	tavle	tavvLa	n	a	m/f				h
1181	PK04	kirke	kjørrka	n	a	m/f				h+
1225	PK04	låve	låven	n	en	m				s
422	PM01	historie	"hisstorie	n	n					i

423	PM01	historie	historie	n	n				i
425	PM01	bygd	byggda	n	a	m/f			i
426	PM01	dialekt	"dialekkta	n	a	m/f			i
427	PM01	sol	soLa	n	a	m/f			pp
428	PM01	sol	soL	f	n				pp
429	PM01	ku	ku	f	n				pp
430	PM01	eng	ennga	n	a	m/f			pp
431	PM01	padde	pæ-	f	n			avbrutt ord	pp
432	PM01	padde	pædde	f	n				pp
433	PM01	øy	øy	f	n				pp
434	PM01	klokke	kLåkke	f	n				pp
435	PM01	klokke	kLåkke	f	n				pp
436	PM01	avis	avis	m	n				pp
437	PM01	høne	høne	f	n				pp
438	PM01	jente	jennta	n	a	m/f			pp
439	PM01	kirke	kjørrke	f	n				pp
1056	PM01	farge	færrja	n	a	m/f			s
1058	PM01	padde	pædde	n	n				s
1062	PM01	høne	høne	n	n				s
1064	PM01	sol	soLa	n	a	m/f			s
1070	PM01	dame	n	f	n				s
1071	PM01	dame	n	f	n				s
1073	PM01	kirke	kjørrke	f	n				s
1081	PM01	historie	"hisstoria	n	a	m/f			s
1082	PM01	historie	"hisstorie	n	n				s
440	PM02	bygd	byggda	n	a	m/f			i
441	PM02	historie	"hisstorie	n	n				i
442	PM02	historie	"hisstorie	n	n				i
443	PM02	dialekt	"dialekkt	n	n				i
444	PM02	dialekt	østfålldialekkt	n	n				i
445	PM02	dialekt	høllannsdialekkt	n	n				i
446	PM02	mor	besstemorra	n	a	m/f	mi	m/f	post
447	PM02	trapp	trappa	n	a	m/f			i
448	PM02	trapp	trappa	n	a	m/f			i
449	PM02	dialekt	båsstadialekkt	n	a	m/f			i
450	PM02	fart	farrr'n	n	"n	m			i
451	PM02	dialekt	"dialekkt	n	n				i
454	PM02	dialekt	dialekkt	n	n				i
455	PM02	retning	rettningen	n	en	m			i
456	PM02	dialekt	"dialekkt	n	a	m/f			i
459	PM02	dialekt	"dialekkt'n	n	"n	m			i
460	PM02	(navn jente)	n	f	n	n			ref k

461	PM02	sol	soL	f	n					pp
462	PM02	ku	mjøLkeku	f	n					pp
463	PM02	ku	ku	n	n					pp
464	PM02	ku	n	f	n					pp
465	PM02	ku	n	n	n	ho	f			pp
466	PM02	rompe	rommpa	n	a	m/f				pp
468	PM02	hånd	hånn	n	a	m/f				pp
472	PM02	trillebår	trillebårr	f	n					pp
473	PM02	bjørk	bjørrk	n	n					pp
474	PM02	lønn	lønn	n	n					pp
475	PM02	eik	æik	n	n					pp
477	PM02	gulrot	guLrot	n	n					pp
478	PM02	padde	pædd	m	n					pp
479	PM02	padde	padde	m	n					pp
480	PM02	jord	joLa	n	a	m/f				pp
481	PM02	øy	øy	f	n					pp
482	PM02	bro	bru	f	n					pp
483	PM02	side	sia	n	a	m/f				pp
484	PM02	øy	øy	n	n					pp
485	PM02	klokke	kLåkke	n	a	m/f				pp
486	PM02	klokke	n	n	n	ho	f			pp
487	PM02	klokke	kLokke	f	n					pp
488	PM02	klokke	kLokke	n	n					pp
489	PM02	klokke	kLåkke	n	n					pp
490	PM02	klokke	n	n	n	min	m	Underforstått		pp

491	PM02	klokke	n	n	n	mi	f	retter		pp
492	PM02	avis	"avis'n	n	"n	m				pp
493	PM02	avis	"avis	m	n					pp
494	PM02	søster	lillesøster	m	n					pp
495	PM02	høne	høne	f	n					pp
496	PM02	jente	jennte	f	n					pp
497	PM02	trøye	trøye	n	n					pp
498	PM02	hake	hakan	n	an	m/f				pp
499	PM02	kirke	kjærrke	f	n					pp
1089	PM02	øy	øy	m	n					s
1092	PM02	jente	skoLejennte	f	n					s
1093	PM02	dame	dame	f	n					s
1094	PM02	flaske	fLasske	f	n					s
1095	PM02	buske	n	f	n					s
1096	PM02	dialekt	båsstadialekt	n	n					s
1097	PM02	kirke	kjørrke	f	n					s
1098	PM02	kirke	kjørrke	n	n					s

1103	PM02	datter	dattrā	n	a	m/f				s
1104	PM02	ku	ku	f	n		ho	f		s
1105	PM02	høne	høna	n	a	m/f				s
1106	PM02	rompe	rommpa	n	a	m/f				s
1107	PM02	sol	soLa	n	a	m/f	mi	m/f	post	s
1109	PM02	sol	soL	n	n					s
1111	PM02	klokke	kLåkkā	n	a	m/f				s
1113	PM02	kurv	søppLekørrj	n	n					s
1114	PM02	kurv	"pappirkørrja	n	a	m/f				s
1116	PM02	hake	haka	n	n				ubestemt form	s
1117	PM02	hake	haka	n	n				ubestemt form	s
1118	PM02	dame	dama	n	a	m/f				s
1119	PM02	søster	storesøsster	n	n					s
1123	PM02	luft	luffta	n	a	m/f				s
1126	PM02	søster	søsstra	n	a	m/f				h
1127	PM02	jente	skoLejennta	n	a	m/f				h
1130	PM02	øy	øya	n	a	m/f				h
1132	PM02	bro	brua	n	a	m/f				h
1133	PM02	høne	høna	n	a	m/f				h
1134	PM02	ku	kua	n	a	m/f				h
1135	PM02	bro	brua	n	a	m/f				h
1137	PM02	øy	øya	n	a	m/f				h
1139	PM02	padde	pædde	n	n					h
1141	PM02	liste	røllissta	n	a	m/f				h
1143	PM02	dame	dame	f	n					h
1144	PM02	flaske	vannfLasska	n	a	m/f				h
1146	PM02	kirke	kjærrka	n	a	m/f				h
1148	PM02	byge	ræinbyga	n	a	m/f				h
1151	PM02	dialekt	"dialekta	n	a	m/f				s
1152	PM02	hake	hakan	n	an	m/f				s
1155	PM02	søster	storesøsster	n	n					h
1156	PM02	luft	luffta	n	a	m/f				h
1158	PM02	høne	høne	n	n					h
1160	PM02	datter	svigerdattrā	n	a	m/f				s
1162	PM02	greie	græie	n	n					s
1164	PM02	kirke	kjærrka	n	a	m/f				h
1166	PM02	øy	øya	n	a	m/f				h
1167	PM02	avis	"avis'n	n	"n	m				h
1171	PM02	tavle	tavvLa	n	a	m/f				h
1173	PM02	tid	tia	n	a	m/f				h
1174	PM02	berte	bærrta	n	a	m/f				h
1178	PM02	stue	skoLestue	f	n					h+
1180	PM02	avis	avis	m	n					h+
1183	PM02	greie	græia	n	a	m/f				h+
1226	PM02	låve	låve	m	n					pp
1227	PM02	låve	låve	m	n					pp
114	VK01	slekt	slekt	n	n					i

115	VK01	dialekt	dialekkt	n	n							i
116	VK01	kirke	kjörkke	n	n						eks mark	i
117	VK01	bygd	bøggda	n	a	m/f					eks mark	i
118	VK01	bygd	byggden	n	en	m					eks umark	i
119	VK01	dialekt	dialekkt	m	n							i
120	VK01	erfaring	ærfarinng	n	n		min	m			pre	i
122	VK01	dialekt	dialekkt	n	n							i
123	VK01	dialekt	dialekkt	n	n							i
125	VK01	dialekt	dialekkt	m	n							i
126	VK01	dialekt	dialekkt	n	n							i
127	VK01	sol	soL	f	n							pp
128	VK01	ku	ku	f	n							pp
129	VK01	eng	ennga	n	a	m/f						pp
130	VK01	padde	padde	f	n							pp
131	VK01	øy	øy	f	n							pp
132	VK01	klokke	kLåkke	f	n							pp
133	VK01	klokke	n	n	n		min	m			Underforstått	pp
134	VK01	avis	avis	f	n							pp
135	VK01	høne	høne	f	n							pp
136	VK01	jente	jennte	f	n							pp
137	VK01	t-skjorte	tesjorrtte	m	n							pp
140	VK01	t-skjorte	tesjorrtte	n	n							pp
141	VK01	oppgave	åppgave	m	n							pp
142	VK01	kirke	kjirrke	m	n							pp
711	VK01	høne	høne	m	n							s
713	VK01	dame	dame	f	n							s
715	VK01	stue	utestue	m	n							s
717	VK01	ku	ku	f	n							s
718	VK01	kirke	kj-	f	n							s
719	VK01	kirke	kjirrke	f	n							s
722	VK01	jente	jennte	f	n							s
723	VK01	mor	mor	m	n							s
724	VK01	jente	skoLejennte	m	n							s
725	VK01	sol	soL	m	n							s
727	VK01	ku	ku	f	n							h
728	VK01	høne	høne	f	n							h
729	VK01	padde	padde	m	n							h
730	VK01	dame	dame	f	n							h
731	VK01	datter	dattrra	n	a	m/f						h
733	VK01	mor	morra	n	a	m/f						h
734	VK01	datter	dattrra	n	a	m/f						h
735	VK01	stue	utestue	m	n							h
736	VK01	datter	dattrra	n	a	m/f						h
739	VK01	avis	avisa	n	a	m/f						h
740	VK01	øy	øya	n	a	m/f						h
744	VK01	jente	n	n	n		lit'n	m				h
745	VK01	mor	morra	n	a	m/f						h
747	VK01	kirke	kjirrke	m	n							h
752	VK01	bygd	byggda	n	a	m/f						h
758	VK01	dame	dama	n	a	m/f						h
759	VK01	jente	jennta	n	a	m/f						h
760	VK01	bygd	byggda	n	a	m/f						h
768	VK01	bygd	byggda	n	a	m/f						h+
769	VK01	bygd	byggda	n	a	m/f						h+

771 VK01	jente	jennta	n	a	m/f				h+
331 VK02	tid	tid	n	n		sin	m	pre	i
332 VK02	datter	dattr	n	a	m/f	mi	m/f	post	i
333 VK02	dialekt	trøkkstadialekkt	n	a	m/f				i
334 VK02	dialekt	"dialekkt	n	n					i
336 VK02	setning	settninng	m	n					i
337 VK02	dialekt	trøkkstadialekkt	n	n					i
338 VK02	dialekt	"dialekkt	n	a	m/f	mi	m/f	post	i
339 VK02	dialekt	båsstadialekkt	n	n					i
340 VK02	dialekt	havvnåsdialekkt	n	n					i

341 VK02	sorg	sårrg	n	n		min	m	pre	i
342 VK02	dialekt	n	n	n		han	m		i
343 VK02	dialekt	trøkkstadialekkt	n	a	m/f				i
345 VK02	flaske	vannflaskka	n	a	m/f	si	m/f	post	pp
346 VK02	flaske	vannflasse	m	n					pp
347 VK02	sol	soL	f	n					pp
348 VK02	ku	ku	f	n					pp
349 VK02	eng	ennga	n	a	m/f				pp
350 VK02	padde	padde	m	n					pp
351 VK02	øy	øy	f	n					pp
352 VK02	klokke	kLåkke	f	n					pp
353 VK02	klokke	n	n	n		min	m	Underforstått	pp
354 VK02	avis	avis	m	n					pp
355 VK02	høne	høne	f	n					pp
356 VK02	jente	jennte	f	n					pp
357 VK02	t-skjorte	tesjorrt	n	n					pp
358 VK02	t-skjorte	tesjorrt	n	n					pp
359 VK02	kirke	kjirrke	m	n					pp
1185 VK02	padde	padde	m	n					s
1188 VK02	øy	øy	f	n					s
1192 VK02	klokke	kLåkke	m	n					s
1194 VK02	eske	esske	m	n					s
1196 VK02	jente	jennte	m	n					s
1202 VK02	historie	historie	n	n					s
1205 VK02	øy	øy	f	n					h
1210 VK02	øy	øya	n	a	m/f				h
1211 VK02	trillebår	trillebårr	m	n					h
1213 VK02	øy	øya	n	a	m/f				h
1217 VK02	øy	øya	n	a	m/f				h
1218 VK02	eske	essken	n	en	m				h
1219 VK02	klokke	kLåkka	n	a	m/f				h
360 VM01	bygd	lannsbyggda	n	a	m/f				i

361	VM01	bygd	lannsbyggda	n	a	m/f				i
362	VM01	dialekt	hedemarksdialekt	n	n					i
363	VM01	dialekt	"dialekta	n	a	m/f				i
364	VM01	dialekt	"dialekta	n	a	m/f	mi	m/f	post	i
365	VM01	dialekt	"dialekt	n	n					i
366	VM01	dialekt	dialekt	n	n					i
367	VM01	dialekt	dialekt	n	n		min	m	pre	i
368	VM01	setning	setting	n	n					i
371	VM01	dialekt	"dialekt	n	n					i
372	VM01	sol	soLa	n	a	m/f				pp
373	VM01	sol	soLa	n	a	m/f				pp
374	VM01	kvie	kvie	f	n					pp
376	VM01	eng	enng	f	n					pp
377	VM01	padde	padde	f	n					pp
378	VM01	øy	øy	f	n					pp
379	VM01	klokke	kLokke	f	n					pp
380	VM01	klokke	kLokka	n	a	m/f	mi	m/f	post	pp
381	VM01	avis	"avis	m	n					pp
382	VM01	høne	høne	f	n					pp
383	VM01	jente	skoLejennte	f	n					pp
384	VM01	jente	skoLejennte	f	n		litta	f		pp
385	VM01	t-skjorte	tesjorrt	f	n					pp
386	VM01	hake	hakan	m	an	m/f				pp
387	VM01	kirke	kjørrke	n	n					pp
874	VM01	jente	n	f	n					s
876	VM01	avis	"avis'n	n	"n	m				s
877	VM01	jente	jennte	n	n		litta	f		s
879	VM01	eske	fLytt'e'sske	m	n					s
881	VM01	øy	øy	f	n					s
885	VM01	padde	pædde	n	n					s
886	VM01	klokke	kLokke	n	n					s
889	VM01	historie	"hisstorie	n	n					s

890	VM01	øy	øya	n	a	m/f				h
893	VM01	øy	øya	n	a	m/f				h
897	VM01	ku	kua	n	a	m/f				h
900	VM01	klokke	kLokka	n	a	m/f				h
901	VM01	høne	høna	n	a	m/f				h
902	VM01	høne	høna	n	a	m/f				h
903	VM01	jente	jennta	n	a	m/f				h
904	VM01	jente	n	n	n		litta	f		h
906	VM01	jente	skoLejennte	n	n					h

409	VM02	sol	sol	m	n				pp
410	VM02	kurv	innkørrja	n	a	m/f			pp

411	VM02	padde	pædde	f	n				pp
412	VM02	øy	øy	m	n				pp
413	VM02	klokke	n	n	n	min	m	Underforstått	pp
414	VM02	avis	avis'n	n	"n	m			pp
415	VM02	mor	morra	n	a	m/f	si	m/f	post
416	VM02	høne	høne	f	n				pp
417	VM02	jente	jennte	f	n				pp
418	VM02	t-skjorte	tesjorrtte	n	n				pp
420	VM02	hake	haka	n	a	m/f			bestemt form
421	VM02	kirke	kjærrke	f	n				pp
965	VM02	padde	pædd	m	n				s
974	VM02	avis	"avis	m	n				s
975	VM02	overskrift	åverskrifften	n	en	m			s
976	VM02	jente	jennte	f	n				s
979	VM02	øy	øy	m	n				h
980	VM02	øy	øya	n	a	m/f			h
982	VM02	klokke	kLåkka	n	a	m/f			h
983	VM02	greie	græie	m	n				s
991	VM02	historie	"historie	n	n				s
997	VM02	historie	"historie	n	n	din	m	pre	s
1005	VM02	kirke	kjærrka	n	a	m/f			s
1008	VM02	klokke	kLåkka	n	a	m/f			h
1011	VM02	tid	tid	n	n				h
1012	VM02	jente	jennta	n	a	m/f			h
1013	VM02	avis	avisa	n	a	m/f			h
1014	VM02	jente	jennta	n	a	m/f			h
1016	VM02	øy	øy	f	n				h
1020	VM02	hylle	bokhylla	n	a	m/f			s
1024	VM02	stue	stua	n	a	m/f			s
1025	VM02	greie	græia	n	a	m/f			s
1026	VM02	stue	stue	n	n				s
1029	VM02	gruppe	alldersgruppe	n	n				s
1032	VM02	forventning	fåvvenntning	n	n				s+
1044	VM02	historie	historien	n	en	m			s+
1045	VM02	historie	historie	m	n				s+
1046	VM02	klokke	kLåkka	n	a	m/f			h+
1049	VM02	jente	jennta	n	a	m/f			h+
1050	VM02	avis	avis'n	n	"n	m			h+
1051	VM02	øy	øy	m	n				h+
1052	VM02	øy	øya	n	a	m/f			h+
1053	VM02	øy	øy	m	n				h+

1224	VM02	låve	låve	m	n					s
501	VM03	dialekt	trøkkstadialekt	n	n					i
503	VM03	sol	soL	m	n					pp
504	VM03	ku	ku	f	n					pp
505	VM03	padde	padde	f	n					pp
506	VM03	padde	pædde	n	n					pp
507	VM03	øy	øy	f	n					pp
508	VM03	klokke	kLåkke	f	n					pp
509	VM03	klokke	n	n	n	min	m	Underforstått		pp
510	VM03	klokke	kLåkke	n	n	mi	f	pre/retter		pp
511	VM03	avis	"avisa	n	a	m/f				pp
512	VM03	høne	høne	n	n					pp
513	VM03	høne	høne	f	n					pp
514	VM03	høne	høne	n	n					pp
515	VM03	jente	skoLejennte	f	n					pp
516	VM03	kirke	kjærrke	f	n					pp
1184	VM03	sol	soL	f	n					s
1186	VM03	ku	ku	f	n					s
1187	VM03	jente	treningsjennte	n	n					s
1189	VM03	kirke	kjærrke	f	n					s
1190	VM03	jente	jennte	f	n	litta	f			s
1191	VM03	søster	storesøsster	n	n					s
1195	VM03	høne	høne	f	n					s

1200	VM03	jente	skoLejennte	m	n					s
1201	VM03	historie	historie	m	n					s
1203	VM03	historie	historien	n	en	m				s
1204	VM03	setning	settning	n	n					s
1206	VM03	jente	skoLejennte	f	n					h
1207	VM03	jente	n	f	n					h
1208	VM03	jente	n	f	n					h
1209	VM03	søster	storesøsster	n	n					h
1214	VM03	ku	ku	f	n					h
1215	VM03	høne	høne	f	n					h
1216	VM03	sol	soL	n	n					h
143	VM04	bygd	byggda	n	a	m/f				i
144	VM04	bygd	byggda	n	a	m/f				i
145	VM04	dialekt	"dialekta	n	a	m/f				i
146	VM04	dialekt	dialekta	n	a	m/f				i
147	VM04	dialekt	"dialekt	n	n					i
148	VM04	dialekt	dialekta	n	a	m/f				i
149	VM04	kirke	kjærrke	n	n					i
150	VM04	dialekt	"dialekt	f	n					i

151	VM04	dialekt	trøkkstadialekkt	n	a	m/f				i
152	VM04	dialekt	trøkkstadialekkt	n	a	m/f	ho	f		i
153	VM04	dialekt	"dialekkt	n	n					i
154	VM04	slekt	sLekkt	n	n					i
155	VM04	dialekt	n	n	n		han	m		i
156	VM04	dialekt	trøkkstadialekkt	n	n					i
157	VM04	stue	utestue	m	n					pp
158	VM04	stue	utestue	m	n					pp
160	VM04	sol	sol	f	n					pp
161	VM04	ku	ku	f	n					pp
162	VM04	padde	padde	f	n					pp
163	VM04	øy	øy	f	n					pp
164	VM04	klokke	kLåkke	f	n					pp
165	VM04	klokke	n	n	n		min	m	Underforstått	pp
166	VM04	avis	"avis	f	n					pp
167	VM04	høne	høne	f	n					pp
168	VM04	jente	skoLejennte	f	n					pp
169	VM04	t-skjorte	tesjorrt	f	n					pp
170	VM04	t-skjorte	tesjorrt	f	n					pp
171	VM04	kirke	kjærrke	f	n					pp
710	VM04	øy	øy	f	n					s
712	VM04	jente	jennte	f	n					s
714	VM04	padde	padde	f	n					s
716	VM04	eske	pappeske	m	n					s
720	VM04	avis	avis	f	n					s
721	VM04	klokke	kLåkke	f	n					s
726	VM04	historie	"hisstorie	m	n					s
732	VM04	datter	dattra	n	a	m/f				h
738	VM04	klokke	kLåkka	n	a	m/f				h
741	VM04	jente	jennta	n	a	m/f				h
743	VM04	kirke	kjirrka	n	a	m/f				h
746	VM04	historie	"hisstorie	m	n					s
748	VM04	kirke	kjærrka	n	a	m/f				h
749	VM04	mor	mor	m	n					h
750	VM04	datter	datter	m	n					h
751	VM04	mor	morra	n	a	m/f				h
753	VM04	bygd	byggda	n	a	m/f				h
755	VM04	bygd	byggda	n	a	m/f				h
756	VM04	bygd	byggda	n	a	m/f				h
757	VM04	historie	"hisstorien	n	en	m				s
761	VM04	padde	padde	f	n					h
763	VM04	høne	høne	f	n					h
764	VM04	sol	soLa	n	a	m/f				h
765	VM04	historie	historie	m	n					s+
766	VM04	kirke	kjirrke	f	n					h+

172	VM06	adresse	"addressa	n	a	m/f				i
173	VM06	gruppe	alldersgruppe	n	n		min	m	pre	i
174	VM06	linje	linnja	n	a	m/f				i
175	VM06	dialekt	trøkkstadialekta	n	a	m/f				i
176	VM06	dialekt	dialekkt	n	n					i
177	VM06	dialekt	dialekkt	n	n					i
178	VM06	setting	settinnga	n	a	m/f				i
179	VM06	dialekt	dialekkt	m	n		a'an	m		i
182	VM06	sol	soL	f	n					pp
183	VM06	ku	ku	f	n					pp
184	VM06	padde	padde	m	n					pp

185	VM06	øy	øy	m	n					pp
186	VM06	klokke	kLåkke	f	n					pp
187	VM06	klokke	n	n	n		min	m	Underforstått	pp
188	VM06	avis	avisa	n	a	m/f				pp
189	VM06	avis	avis	m	n					pp
190	VM06	høne	høne	f	n					pp
191	VM06	jente	skoLejennte	f	n					pp
192	VM06	t-skjorte	tesjorrt	m	n					pp
193	VM06	t-skjorte	tesjorrt	n	a	m/f				pp
194	VM06	kirke	kjørrke	f	n					pp
780	VM06	buske	busske	m	n					s
783	VM06	jente	jennte	f	n		litta	f		s
784	VM06	jente	jennte	f	n		litta	f		s
785	VM06	ku	ku	m	n					s
787	VM06	kirke	kjørrke	f	n					s
788	VM06	sol	soL	m	n					s
790	VM06	høne	høne	f	n					s
792	VM06	dame	dame	f	n					s
794	VM06	dame	dame	f	n					h
795	VM06	sol	soLa	n	a	m/f				h
796	VM06	høne	høna	n	a	m/f				h
797	VM06	ku	kua	n	a	m/f	si	m/f	post	h
798	VM06	datter	dattr	n	a	m/f	si	m/f	post	h
799	VM06	kirke	kjørrka	n	a	m/f				h
800	VM06	kirke	kjørrka	n	a	m/f				h
805	VM06	historie	"hisstorie	f	n					s
806	VM06	historie	historie	m	n					s
807	VM06	ku	kua	n	a	m/f				h
810	VM06	datter	dattr	n	a	m/f				h
812	VM06	øy	øya	n	a	m/f				h
816	VM06	forretning	møbelfårettninnga	n	a	m/f				h
817	VM06	datter	dattr	n	a	m/f				h

Vedlegg 6: Total forekomst av andre variabler- Fordelt etter informant

Senking

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse Variabel brukt		Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Senking	flytte	flyttermenn	sub	n		s	1
EG01	Senking	flytte	fløtte	verb	ja	fortid	h	3
EG01	Senking	flytte	flytte	verb	n		h	4
EG01	Senking	flytte	fly-	verb	n		h	5
EG01	Senking	flytte	flytter	verb	n		h	5
EG01	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		h	5
EG01	Senking	flytte	flytter	verb	n		h	7
EG01	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		h	8
EG01	Senking	flytte	flytta	verb	n	fortid	h+	9
EG01	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		h+	9
EG01	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EG01	senking	flytte	flytte	verb	n		pp	
EG01	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
EG01	senking	kirke	sjirrke	sub	n		pp	
EJ01	Senking	flytte	flytte	verb	n		s	1
EJ01	Senking	flytte	flytter	verb	n		h	3
EJ01	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		h	4
EJ01	Senking	flytte	flytter	verb	n		h	7
EJ01	Senking	flytte	flytta	verb	n	fortid	h+	15
EJ01	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EJ01	senking	kirke	kjirrke	sub	n		pp	
EJ01	senking	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ01	senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
EJ02	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		s	0
EJ02	Senking	drikke	drikker	verb	n		s	1
EJ02	Senking	drikke	drikke	verb	n		h	4
EJ02	Senking	flytte	flytte	verb	n		h	4
EJ02	Senking	flytte	flytter	verb	n		h	4
EJ02	Senking	flytte	flytta	verb	n	fortid	h	5
EJ02	Senking	flytte	flytte	verb	n		h	8
EJ02	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		h	10
EJ02	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		h	13
EJ02	Senking	kirke	kjirrka	sub	n		h	13
EJ02	Senking	kirke	kjirrka	sub	n		h	13

EJ02	Senking	flytte	flytte	verb	n		h+	15
EJ02	senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EJ02	senking	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
EJ02	Senking	flytte	fLytter	verb	n		i	
EJ02	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		pp	
EJ03	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		s	0
EJ03	Senking	drikke	drikker	verb	n		s	0
EJ03	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		h	3
EJ03	Senking	kirke	sjirrka	sub	n		h	5
EJ03	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EJ03	Senking	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ03	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
EJ03	Senking	kirke	sjirrke	sub	n		pp	
EJ04	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		s	1
EJ04	Senking	kirke	kjirrken	sub	n		h	4
EJ04	Senking	flytte	fLyte	verb	n		h	9
EJ04	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		h	10
EJ04	Senking	kirke	kjirrken	sub	n			13
EJ04	Senking	kirke	kjirrken	sub	n		h+	14
EJ04	senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EJ04	senking	flytte	fLyte	verb	n		pp	
EJ04	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
EJ04	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		pp	
EJ05	Senking	drikke	drikker	verb	n		s	0
EJ05	Senking	flytte	fLyte	verb	n		h	4
EJ05	Senking	kirke	kjirrken	sub	n		h	4
EJ05	Senking	kirke	kjirrken	sub	n		h	6
EJ05	Senking	kirke	kjirrka	sub	n		h	7
EJ05	Senking	flytte	flytte	verb	n		h+	14
EJ05	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		pp	
EJ05	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
EJ05	Senking	flytte	fLyte	verb	n		pp	
EJ05	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
PK01	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		s	1
PK01	Senking	drikke	drekker	verb	ja		s	1
PK01	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		h	2
PK01	Senking	flytte	fLøttær	verb	ja		h	6

PK01	Senking	flytte	fLø-	verb	ja		h	9
PK01	Senking	flytte	fLøtt	verb	ja	"ha fLøtt"	h	9
PK01	Senking	riktig	rikkti	adj	n		h	13
PK01	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	13
PK01	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s+	15
PK01	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	
PK01	Senking	drikke	drekker	verb	ja		pp	
PK01	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
PK02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		s	1
PK02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	3
PK02	Senking	kirke	kjirrkenganngen	sub	n		h	3
PK02	Senking	kirke	kjirrkenn	sub	n		h	8
PK02	Senking	kirke	kjærrkedøra	sub	ja		h	8
PK02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja	retter	h	8
PK02	Senking	kirke	kjirrkenn	sub	n		h+	17
PK02	Senking	kirke	kjirrkenn	sub	n		h+	17
PK02	Senking	kirke	kjirrkenn	sub	n		h+	17
PK02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		h+	17
PK02	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
PK02	Senking	flytte	fLyte	verb	n		pp	
PK02	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	
PK02	Senking	kirke	stæinkjirke	sub	n		pp	
PK02	Senking	riktig	n				pp	
PK03	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja	infinitiv	s	5
PK03	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		s	9
PK03	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	12
PK03	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		pp	
PK03	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
PK03	Senking	flytte	fLyte	verb	n		pp	
PK03	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
PK03	Senking	kirke	kjirrke	sub	n	gjentok	pp	
PK03	Senking	kirke	kjirrke	sub	n	retter	pp	
PK04	Senking	riktig	rekkti	adj	ja		h	6
PK04	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	9
PK04	Senking	riktig	rikkti	adj	n		h	9
PK04	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s	11

PK04	Senking	flytte	fLøtt	verb	ja	fortid	h+	16
PK04	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja		h+	16
PK04	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
PK04	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
PK04	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		pp	
PK04	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
PM01	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		s	9
PM01	Senking	drikke	n	verb			pp	
PM01	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja		pp	
PM01	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		pp	
PM01	Senking	riktig	rekkti	adj	ja		pp	
PM02	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		s	1
PM02	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		s	1
PM02	Senking	drikke	drekker	verb	ja		s	1
PM02	Senking	drikke	drekker	verb	ja		h	6
PM02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	6
PM02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	11
PM02	Senking	kirke	kjærregårn	sub	ja		h	11
PM02	Senking	kirke	kjørregårn	sub	ja		h	11
PM02	Senking	kirke	kjørregår'n	sub	ja		h+	16
PM02	Senking	flytte	flø-	verb	ja		h+	16
PM02	Senking	flytte	fLøtt	verb	ja	fortid	h+	16
PM02	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	
PM02	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
PM02	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
PM02	Senking	riktig	rekkti	adj	ja		pp	
VK01	Senking	drikke	drikker	verb	n		s	0
VK01	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		s	2
VK01	Senking	drikke	drekke	sub	ja		h	9
VK01	Senking	flytte	fLytttebyråer	sub	n		h	10
VK01	Senking	flytte	fLytta	verb	n	fortid	h	11
VK01	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		h	11
VK01	Senking	flytte	fLytta	verb	n	fortid	h	13
VK01	Senking	flytte	fLytta	verb	n		h+	16
VK01	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		pp	
VK01	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VK01	Senking	flytte	fLytte	verb	n		pp	
VK01	Senking	riktig	n				pp	

VK02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s	2
VK02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s	2
VK02	Senking	drikke	drikke	verb	n		h	4
VK02	Senking	flytte	fLytte	verb	n	infinitiv	h	5
VK02	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja	infinitiv	h	5
VK02	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		pp	
VK02	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VK02	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VK02	Senking	flytte	flytte	verb	n		pp	
VK02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
VM01	Senking	flytte	fLytte'esske	sub	n		s	1
VM01	Senking	flytte	fLyttebyrå	sub	n		s	1
VM01	Senking	flytte	fLøtter	verb	ja		h	4
VM01	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	4
VM01	Senking	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h	5
VM01	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja	fortid	h	7
VM01	Senking	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h	7
VM01	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	8
VM01	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja	fortid	h	9
VM01	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		h	9
VM01	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	13
VM01	Senking	flytte	fLøtter	verb	ja		h+	15
VM01	Senking	flytte	fLøtter	verb	ja		h+	15
VM01	Senking	flytte	fLøttebyråe	sub	ja		h+	15
VM01	Senking	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h+	15
VM01	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		pp	
VM01	Senking	drikke	drekker	verb	ja		pp	
VM01	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja		pp	
VM01	Senking	riktig	rekkti	adj	ja		pp	
VM02	Senking	flytte	fLytte	verb	n	infinitiv	h	4
VM02	Senking	flytte	fLyttebyrå	sub	n		h	4
VM02	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	8
VM02	Senking	flytte	fLytte	verb	n	infinitiv	h	9
VM02	Senking	flytte	fLytte	verb	n	infinitiv	h+	18
VM02	Senking	flytte	fLytte	verb	n	infinitiv	h+	19
VM02	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VM02	Senking	flytte	fLytte	verb	n		pp	
VM02	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	

VM02	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
VM03	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		s	0
VM03	Senking	drikke	drekker	verb	ja		s	0
VM03	Senking	riktig	rekkti	adj	ja		s	2
VM03	Senking	riktig	rikkti	adj	n	retter	s	2
VM03	Senking	drikke	drikker	verb	n	gjentok	pp	
VM03	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	
VM03	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VM03	Senking	flytte	fLøtta	verb	ja		pp	
VM03	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
VM04	Senking	flytte	fLytttebyrå	sub	n		s	2
VM04	Senking	kirke	kjirrka	sub	n		h	8
VM04	Senking	kirke	kjærrka	sub	ja		h	11
VM04	Senking	kirke	kjirrke	sub	n		h+	15
VM04	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
VM04	Senking	kirke	kjærrke	sub	ja		pp	
VM04	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
VM04	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VM05	Senking	flytte	fLyttte	verb	n		h	6
VM05	Senking	flytte	fLøttekara	sub	ja		h	8
VM05	Senking	flytte	fLyttinnga	sub	n		h	10
VM05	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		h+	19
VM05	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja	gjentok	pp	
VM05	Senking	drikke	drikker	verb	n		pp	
VM05	Senking	flytte	fLyttte	verb	n		pp	
VM05	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		pp	
VM05	Senking	riktig	rikkti	adj	n		pp	
VM06	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja		s	1
VM06	Senking	drikke	drekker	verb	ja		s	2
VM06	Senking	drikke	drekker	verb	ja		s	3
VM06	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s	3
VM06	Senking	riktig	rikkti	adj	n		s	3
VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja		h	4
VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja		h	4
VM06	Senking	flytte	fLøttekara	sub	ja		h	8
VM06	Senking	flytte	fLøtte	verb	ja		h	8
VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja		h	9

VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja	h+	18
VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja	h+	18
VM06	Senking	kirke	kjørrka	sub	ja	h+	18
VM06	Senking	kirke	kjørrke	sub	ja	pp	
VM06	Senking	drikke	drikker	verb	n	pp	
VM06	Senking	flytte	flytte	verb	n	pp	

Jamvekt

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Jamvekt	spade	spade	sub	n		s	0
EG01	Jamvekt	hare	hare	sub	n		s	0
EG01	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	3
EG01	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		h	4
EG01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		s	4
EG01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		h	5
EG01	Jamvekt	stige	stiger	sub	n		h	7
EG01	Jamvekt	stige	stiger	sub	n		h+	9
EG01	jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
EG01	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
EG01	jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
EG01	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
EG01	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
EG01	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
EG01	Jamvekt	Hare	hare	sub	n		pp	
EG01	jamvekt	være	være	verb	n		pp	
EJ01	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		s	1
EJ01	Jamvekt	spade	spade	sub	n		s	1
EJ01	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		h	4
EJ01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		h	4
EJ01	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	5
EJ01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		h	10
EJ01	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		s	11
EJ01	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ01	jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
EJ01	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
EJ01	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
EJ01	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	

EJ01	Jamvekt	hare	hare	sub	n	pp	
EJ01	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	
EJ01	Jamvekt	stige	stige	sub	n	pp	
EJ02	Jamvekt	stige	stige	sub	n	s	0
EJ02	Jamvekt	mage	magen	sub	n	s	1
EJ02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	h	4
EJ02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	h	8
EJ02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	h	10
EJ02	Jamvekt	være	være	verb	n	h	10
EJ02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	h	13
EJ02	Jamvekt	spade	spade	sub	n	h	13
EJ02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	h+	15
EJ02	Jamvekt	flytte	flytter	verb	n	i	
EJ02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	pp	
EJ02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	pp	
EJ02	Jamvekt	hage	hagen	sub	n	pp	
EJ02	Jamvekt	mage	magen	sub	n	pp	
EJ02	Jamvekt	spade	spade	sub	n	pp	
EJ02	Jamvekt	hare	hare	sub	n	pp	
EJ02	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	
EJ02	Jamvekt	stige	stige	sub	n	pp	
EJ03	Jamvekt	stige	stige	sub	n	s	4
EJ03	Jamvekt	stige	stige	sub	n	s	4
EJ03	Jamvekt	stige	stiger	sub	n	h+	9
EJ03	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	pp	
EJ03	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	pp	
EJ03	Jamvekt	hage	hagen	sub	n	pp	
EJ03	Jamvekt	mage	magen	sub	n	pp	
EJ03	Jamvekt	spade	spade	sub	n	pp	
EJ03	Jamvekt	stige	stige	sub	n	pp	
EJ03	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	
EJ03	Jamvekt	hare	hare	sub	n	pp	
EJ04	Jamvekt	mage	magen	sub	n	s	0
EJ04	Jamvekt	stige	stige	sub	n	s	1
EJ04	Jamvekt	stige	stige	sub	n	h	4
EJ04	Jamvekt	spade	spade	sub	n	h	8
EJ04	Jamvekt	stige	stige	sub	n	h	8
EJ04	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	h	9

EJ04	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	9
EJ04	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		h	12
EJ04	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ04	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
EJ04	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
EJ04	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
EJ04	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
EJ04	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
EJ04	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
EJ04	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
EJ04	Jamvekt	hare	hare	sub	n	gjentok	pp	
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		s	0
EJ05	Jamvekt	spade	spade	sub	n		s	1
EJ05	Jamvekt	hare	harer	sub	n		h	3
EJ05	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		h	4
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	5
EJ05	Jamvekt	være	være	verb	n		h	7
EJ05	Jamvekt	spade	spade	sub	n		h	9
EJ05	Jamvekt	stige	stige	sub	n		h	9
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	12
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	12
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h+	13
EJ05	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		h+	14
EJ05	Jamvekt	gjøre	jørre	verb	ja		i	
EJ05	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		i	
EJ05	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ05	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
EJ05	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
EJ05	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
EJ05	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
EJ05	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
EJ05	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
EJ05	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
EJ05	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
PK01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	0
PK01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	2
PK01	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h	3
PK01	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h	3

PK01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	5
PK01	Jamekt	være	væra	verb	ja		h	12
PK01	Jamvekt	være	n				pp	
PK01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
PK01	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
PK01	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
PK01	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
PK01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PK01	Jamvekt	flytte	fløtte	verb	n		pp	
PK01	Jamvekt	hage	haven	sub	n	g>v	pp	
PK01	Jamvekt	gjøre	n				pp	
PK02	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		h	3
PK02	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	4
PK02	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		h	4
PK02	Jamvekt	mage	maven	sub	n	g>v	h	7
PK02	Jamvekt	mage	maver	sub	n	g>v	h	7
PK02	Jamvekt	mage	maver	sub	n	g>v	h	7
PK02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	7
PK02	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h	8
PK02	Jamvekt	mage	maven	sub	n	g>v	h+	16
PK02	Jamvekt	stige	stige	sub	n		h+	17
PK02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		h+	17
PK02	Jamvekt	stige	stega	sub	ja	retter	pp	
PK02	Jamvekt	hare	harepus	sub	n	gjentok	pp	
PK02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
PK02	Jamvekt	hare	harepus	sub	n		pp	
PK02	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		pp	
PK02	Jamvekt	mage	maven	sub	n	g>v	pp	
PK02	Jamvekt	hage	haven	sub	n	g>v	pp	
PK02	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
PK02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
PK02	Jamvekt	være	være	verb	n		i	
PK02	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
PK03	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		s	1
PK03	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		s	1
PK03	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		s	3
PK03	Jamvekt	spade	spa'ann	sub	ja		s	3
PK03	Jamvekt	flytte	fløtte	verb	n	infinitiv	s	5

PK03	Jamvekt	være	væra	verb	ja		s	7
PK03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	9
PK03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	9
PK03	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		s	11
PK03	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		s	11
PK03	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja	infinitiv	h	12
PK03	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	14
PK03	Jamvekt	være	væra	verb	ja		i	
PK03	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		i	
PK03	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
PK03	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
PK03	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
PK03	Jamvekt	mage	mage	sub	n		pp	
PK03	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PK03	Jamvekt	hare	harra	sub	ja	retter	pp	
PK03	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
PK03	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		pp	
PK03	Jamvekt	være	værra	verb	ja		pp	
PK04	Jamvekt	være	være	verb	n		s	0
PK04	Jamvekt	være	væræ	verb	?		s	0
PK04	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		s	1
PK04	Jamvekt	hare	tysskerharan	sub	ja		s	3
PK04	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		s	3
PK04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	4
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	5
PK04	Jamvekt	hare	harran	sub	ja		h	6
PK04	Jamvekt	hare	haran	sub	ja		h	6
PK04	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		h	7
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	8
PK04	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja	infinitiv	h	9
PK04	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja		h	9
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	11
PK04	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja		h	11
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	12
PK04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		h	12
PK04	Jamvekt	hare	harran	sub	ja		s	12

PK04	Jamvekt	hare	tysskerhara	sub	ja		s	12
PK04	Jamvekt	være	være	verb	n		s	14
PK04	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja		h+	16
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		i	
PK04	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja	eks på uttrykk	i	
PK04	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja	eks på uttrykk	i	
PK04	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		pp	
PK04	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		pp	
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
PK04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
PK04	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
PK04	Jamvekt	hare	harra	sub	ja		pp	
PK04	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PK04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
PK04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
PK04	Jamvekt	hare	harra	sub	ja		s	
PK04	Jamvekt	flytte	fløtte	verb	n		pp	
PK04	Jamvekt	hage	haven	sub	n	g>v	pp	
PK04	Jamvekt	være	være	verb	n		i	
PK04	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		i	
PK04	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
PM01	Jamvekt	hare	tysskerhara	sub	ja		s	1
PM01	Jamvekt	være	være	verb	n		s	1
PM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		s	2
PM01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	9
PM01	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		h	14
PM01	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja		pp	
PM01	Jamvekt	gjøre	jera	verb	ja		i	
PM01	Jamvekt	gjøre	jæra	verb	ja		i	
PM01	Jamvekt	gjøre	jæra	verb	ja		i	
PM01	Jamvekt	gjøre	jæra	verb	ja		pp	
PM01	Jamvekt	hage	haven	sub	n	g>v	pp	
PM01	Jamvekt	hare	harra	sub	ja		pp	
PM01	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
PM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PM01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
PM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
PM01	Jamvekt	være	være	verb	n		i	

PM02	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		s	0
PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja	retter på VK04	s	1
PM02	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		s	1
PM02	Jamvekt	være	væra	verb	ja		s	3
PM02	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	4
PM02	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		s	4
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	5
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	5
PM02	Jamvekt	hare	tysskerhara	sub	ja		h	6
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	7
PM02	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	9
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	9
PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h	9
PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h	9
PM02	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h	9
PM02	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h	12
PM02	Jamvekt	hare	harane	sub	ja		s	12
PM02	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja		h+	16
PM02	Jamvekt	gjøre	jæra	verb	ja		pp	
PM02	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		i	
PM02	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
PM02	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja	eks på uttrykk	pp	
PM02	Jamvekt	mage	maven	sub	n	g>v	pp	
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
PM02	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
PM02	Jamvekt	flytte	fLøtte	verb	n		pp	
PM02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		i	
PM02	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
PM02	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
PM02	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
PM02	Jamvekt	hage	haven	sub	n	g>v	pp	
PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
PM02	Jamvekt	være	værra	verb	ja		pp	
VK01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		s	4
VK01	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		h	6
VK01	Jamvekt	være	være	verb	n		h	6
VK01	Jamvekt	flytte	fLytte	verb	n		pp	

VK01	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		i	
VK01	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		i	
VK01	Jamvekt	gjøre	jø'ør	verb	n		pp	
VK01	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
VK01	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
VK01	Jamvekt	mage	magen	sub	n		pp	
VK01	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
VK01	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
VK01	Jamvekt	være	være	verb	n		i	
VK01	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
VK02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	infinitiv	h	5
VK02	Jamvekt	flytte	fløtte	verb	n	infinitiv	h	5
VK02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
VK02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		pp	
VK02	Jamvekt	hage	hagen	sub	n		pp	
VK02	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		h	3
VK02	Jamvekt	hare	hare	sub	n	retter	pp	
VK02	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
VK02	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		s	0
VK02	Jamvekt	mage	mage	sub	n		pp	
VK02	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		h	4
VK02	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
VK02	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n		s	0
VK02	Jamvekt	stige	stige	sub	n		pp	
VK02	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
VM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		s	0
VM01	Jamvekt	hare	harra	sub	ja		s	1
VM01	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja		h	2
VM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h	2
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	2
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	2
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	2
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	2
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	2
VM01	Jamvekt	hare	harran	sub	ja		h	3
VM01	Jamvekt	hare	haran	sub	ja		h	4
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	4
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		h	6

VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	6
VM01	Jamvekt	være	væra	verb	ja		s	8
VM01	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		h	10
VM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h	11
VM01	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja		h	11
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	13
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	13
VM01	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		h+	15
VM01	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		h+	15
VM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h+	16
VM01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		h+	16
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h+	16
VM01	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja		pp	
VM01	Jamvekt	gjøre	jærra	verb	ja		pp	
VM01	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		i	
VM01	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja		pp	
VM01	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
VM01	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
VM01	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
VM01	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		i	
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		pp	
VM01	Jamvekt	være	værra	verb	ja		pp	
VM02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	infinitiv	h	4
VM02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	infinitiv	h	9
VM02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	infinitiv	h+	18
VM02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n	infinitiv	h+	19
VM02	Jamvekt	flytte	flytte	verb	n		pp	
VM02	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n		h+	18
VM02	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		i	
VM02	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja		pp	
VM02	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
VM02	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
VM02	Jamvekt	hare	harepus	sub	n		s	1
VM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		h	4
VM02	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
VM02	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	4

VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	5
VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h	9
VM02	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	4
VM02	Jamvekt	være	værra	verb	ja		h	6
VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		h+	19
VM02	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
VM02	Jamvekt	være	være	verb	n		s	1
VM03	Jamvekt	flytte	fløtta	verb	ja		pp	
VM03	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		s	2
VM03	Jamvekt	gjøre	jøra	verb	ja		pp	
VM03	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja		pp	
VM03	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
VM03	Jamvekt	hage	haga	sub	ja		h	5
VM03	Jamvekt	hare	hare	sub	n		pp	
VM03	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja		pp	
VM03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		s	1
VM03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		h	4
VM03	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
VM03	Jamvekt	være	væra	verb	ja		pp	
VM03	Jamvekt	være	være	verb	n		i	
VM03	Jamvekt	være	være	verb	n		pp	
VM03	Jamvekt	være	værra	verb	ja		pp	
VM04	Jamvekt	flytte	fløtte	verb	n		pp	
VM04	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		i	
VM04	Jamvekt	gjøre	jørra	verb	ja		pp	
VM04	Jamvekt	hare	hare	sub	n		h	5
VM04	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		pp	
VM04	Jamvekt	hare	hara	sub	ja		s	2
VM04	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja		pp	
VM04	Jamvekt	mage	magan	sub	ja		pp	
VM04	Jamvekt	spade	spa'a	sub	ja	retter	pp	
VM04	Jamvekt	spade	spade	sub	n		pp	
VM04	Jamvekt	spade	spade	sub	n	retter	pp	
VM04	Jamvekt	spade	spade	sub	n		s	4
VM04	Jamvekt	stige	stigen	sub	n		h	13
VM04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		h+	17
VM04	Jamvekt	stige	stega	sub	ja		pp	
VM04	Jamvekt	være	væra	verb	ja		i	

VM04	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	
VM05	Jamvekt	flytte	fLytte	verb	n	h	6
VM05	Jamvekt	flytte	fLøtte	verb	n	h+	19
VM05	Jamvekt	flytte	fLytte	verb	n	pp	
VM05	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	i	
VM05	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	pp	
VM05	Jamvekt	hare	hara	sub	ja	s	2
VM05	Jamvekt	hare	hara	sub	ja	h	5
VM05	Jamvekt	hare	haran	sub	ja	h	7
VM05	Jamvekt	hare	hara	sub	ja	h+	18
VM05	Jamvekt	hare	haran	sub	ja	h+	18
VM05	Jamvekt	hare	hara	sub	ja	pp	
VM05	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja	pp	
VM05	Jamvekt	mage	magen	sub	n	pp	
VM05	Jamvekt	spade	spade	sub	n	s	1
VM05	Jamvekt	spade	spa'e	sub	n	h	5
VM05	Jamvekt	spade	spa'an	sub	ja	h	10
VM05	Jamvekt	spade	spade	sub	n	pp	
VM05	Jamvekt	stige	stige	sub	n	pp	
VM05	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	
VM06	Jamvekt	flytte	fLøtte	verb	n	h	8
VM06	Jamvekt	flytte	fLytte	verb	n	pp	
VM06	Jamvekt	gjøre	jøre	verb	n	pp	
VM06	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja	h	4
VM06	Jamvekt	hage	hagan	sub	ja	pp	
VM06	Jamvekt	hare	hare	sub	n	pp	
VM06	Jamvekt	mage	magan	sub	ja	pp	
VM06	Jamvekt	spade	spade	sub	n	pp	
VM06	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja	h	4
VM06	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja	h	7
VM06	Jamvekt	stige	stegan	sub	ja	h+	17
VM06	Jamvekt	stige	stige	sub	n	pp	
VM06	Jamvekt	stige	stega	sub	ja	s	0
VM06	Jamvekt	være	være	verb	n	h	10
VM06	Jamvekt	være	være	verb	n	pp	

Tjukk L

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Tjukk L	gård	går	sub	n		s	0
EG01	Tjukk L	klokke	klåkke	sub	ja		s	0
EG01	Tjukk L	flytte	flyttermenn	sub	ja		s	1
EG01	Tjukk L	flytte	fløtte	verb	ja	fortid	h	3
EG01	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	3
EG01	Tjukk L	flytte	flytte	verb	ja		h	4
EG01	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	4
EG01	Tjukk L	flytte	fly-	verb	ja		h	5
EG01	Tjukk L	flytte	flytter	verb	ja		h	5
EG01	Tjukk L	sol	solå	sub	ja		h	6
EG01	Tjukk L	sol	solå	sub	ja		h	6
EG01	Tjukk L	sol	solå	sub	ja		h	6
EG01	Tjukk L	flytte	flytter	verb	ja		h	7
EG01	Tjukk L	bord	borene	sub	n		h	8
EG01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		h+	9
EG01	Tjukk L	bord	borene	sub	n		h+	9
EG01	Tjukk L	flytte	flytta	verb	ja	fortid	h+	9
EG01	Tjukk L	gård	går	sub	n		h+	9
EG01	Tjukk L	sol	solsjinnsdag	sub	n		h+	9
EG01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
EG01	Tjukk L	flytte	flytte	verb	ja		pp	
EG01	Tjukk L	gård	går	sub	n		pp	
EG01	Tjukk L	jorde	jore	sub	n		pp	
EG01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
EG01	Tjukk L	klokke	klåkk-	sub	ja		pp	
EG01	Tjukk L	klokke	klåkka	sub	ja		pp	
EG01	Tjukk L	sol	sol	sub	n		pp	
EJ01	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		s	1
EJ01	Tjukk L	klokke	klåkke	sub	n		s	1
EJ01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		s	2
EJ01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		s	2
EJ01	Tjukk L	flytte	flytter	verb	n		h	3
EJ01	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	3
EJ01	Tjukk L	flytte	flytter	verb	n		h	7
EJ01	Tjukk L	flytte	flytta	verb	n	fortid	h+	15
EJ01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	

EJ01	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ01	Tjukk L	gård	går	sub	n		pp	
EJ01	Tjukk L	jorde	n				pp	
EJ01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
EJ01	Tjukk L	sol	sol	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	sol	sol	sub	n		s	0
EJ02	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		h	4
EJ02	Tjukk L	flytte	flytter	verb	n		h	4
EJ02	Tjukk L	sol	sola	sub	n		h	4
EJ02	Tjukk L	bord	middagsbore	sub	n		h	5
EJ02	Tjukk L	flytte	flytta	verb	n	fortid	h	5
EJ02	Tjukk L	bord	mikksebor	sub	n		h	6
EJ02	Tjukk L	bord	middagsbore	sub	n		h	8
EJ02	Tjukk L	sol	sol	sub	n		h	10
EJ02	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	13
EJ02	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		h+	15
EJ02	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja		h	8
EJ02	Tjukk L	sol	solVærsdag	sub	ja		h	13
EJ02	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		pp	
EJ02	Tjukk L	gård	går	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	jorde	jore	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	flytte	fLytter	verb	ja		i	
EJ02	Tjukk L	klokke	kLå-	sub	ja		pp	
EJ02	Tjukk L	sol	sol	sub	n		pp	
EJ02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		pp	
EJ03	Tjukk L	bord	bor	sub	n		s	0
EJ03	Tjukk L	bord	bor	sub	n		h	3
EJ03	Tjukk L	bord	bore	sub	n		h	3
EJ03	Tjukk L	bord	bore	sub	n		h	3
EJ03	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	4
EJ03	Tjukk L	bord	bor	sub	n		h	6
EJ03	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		h	6
EJ03	Tjukk L	gård	går	sub	n		h	7
EJ03	Tjukk L	sol	solsjinnsdag	sub	n		h	7
EJ03	Tjukk L	sol	solsjinnsdag	sub	n		h	7
EJ03	Tjukk L	sol	solsjinndag	sub	n		h+	9

EJ03	Tjukk L	bord	bor	sub	n	pp	
EJ03	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n	pp	
EJ03	Tjukk L	gård	går	sub	n	pp	
EJ03	Tjukk L	jorde	jore	sub	n	pp	
EJ03	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	pp	
EJ03	Tjukk L	klokke	klåkken	sub	n	pp	
EJ03	Tjukk L	sol	sol	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	bord	bor	sub	n	s	1
EJ04	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	s	1
EJ04	Tjukk L	klasserom	klasseromme	sub	n	h	2
EJ04	Tjukk L	bord	bore	sub	n	h	4
EJ04	Tjukk L	bord	bor	sub	n	h	6
EJ04	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	h	8
EJ04	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	h	9
EJ04	Tjukk L	bord	bor	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	pp	
EJ04	Tjukk L	gård	går	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	gård	gårer	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	gård	går	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	jorde	n			pp	
EJ04	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	pp	
EJ04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	pp	
EJ04	Tjukk L	sol	sol	sub	n	pp	
EJ05	Tjukk L	bord	bora	sub	n	h	13
EJ05	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	pp	
EJ05	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	h	4
EJ05	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n	h+	14
EJ05	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	pp	
EJ05	Tjukk L	gård	går	sub	n	s	0
EJ05	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	h	3
EJ05	Tjukk L	gård	bonnegårleker	sub	n	h	6
EJ05	Tjukk L	gård	går	sub	n	h	9
EJ05	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	h	13
EJ05	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	h+	15
EJ05	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	pp	
EJ05	Tjukk L	jorde	n			pp	
EJ05	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	s	0

EJ05	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja		s	2
EJ05	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
EJ05	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		s	1
EJ05	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
EJ05	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	bord	boL	sub	ja		s	0
PK01	Tjukk L	flytte	fLøttaer	verb	ja		h	6
PK01	Tjukk L	flytte	fLø-	verb	ja		h	9
PK01	Tjukk L	flytte	fLøtt	verb	ja	"ha fLøtt"	h	9
PK01	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		s	9
PK01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h+	16
PK01	Tjukk L	bord	spiseboL	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	bord	sallånnngboL	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
PK01	Tjukk L	gård	bonnegåL	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	jorde	jole	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PK01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n		s	1
PK02	Tjukk L	sol	solen	sub	n		h	3
PK02	Tjukk L	sol	solen	sub	n		h	3
PK02	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		h	8
PK02	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		h+	17
PK02	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	flytte	fLytt	verb	ja		pp	
PK02	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	jorde	n				pp	
PK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	gjentok	pp	
PK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PK02	Tjukk L	sol	sol	sub	n		pp	
PK03	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja		s	4
PK03	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		s	4
PK03	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja	infinitiv	s	5
PK03	Tjukk L	bord	boL	sub	ja		s	9
PK03	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	12

PK03	Tjukk L	flytte	fL-	verb	ja		h	12
PK03	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
PK03	Tjukk L	flytte	fLytt	verb	ja		pp	
PK03	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp	
PK03	Tjukk L	jorde	n				pp	
PK03	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
PK03	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PK03	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja		s	1
PK04	Tjukk L	klasserom	kla-	sub	n		s	1
PK04	Tjukk L	gård	bonnegåL	sub	ja		s	2
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		s	3
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		s	3
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		s	3
PK04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		s	3
PK04	Tjukk L	klasserom	klasseromme	sub	n		h	6
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		h	7
PK04	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	8
PK04	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	infinitiv	h	9
PK04	Tjukk L	bord	bore	sub	n		h	12
PK04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		h	12
PK04	Tjukk L	flytte	fLøtt	verb	ja	fortid	h+	16
PK04	Tjukk L	bord	skriveboL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja		pp	
PK04	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	jorde	n				pp	
PK04	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PK04	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PK04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	bord	skriveboL	sub	ja		s	4
PM01	Tjukk L	bord	skriveboL	sub	ja		s	4
PM01	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		s	4

PM01	Tjukk L	bord	boL	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	flytte	fløtta	verb	ja		pp	
PM01	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	jorde	n				pp	
PM01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	retter	pp	
PM01	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	gjentok	pp	
PM01	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		pp	
PM01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	klokke	ørekLåkker	sub	ja		s	2
PM02	Tjukk L	bord	skriveboL	sub	ja		s	3
PM02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		s	3
PM02	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		s	3
PM02	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		s	3
PM02	Tjukk L	bord	kjøkkenboL	sub	ja		s	4
PM02	Tjukk L	bord	skrivebore	sub	n		h	7
PM02	Tjukk L	sol	soLsjinn	sub	ja		h	7
PM02	Tjukk L	bord	kjøkkenboLe	sub	ja		h	9
PM02	Tjukk L	bord	skriveboLe	sub	ja		h	13
PM02	Tjukk L	flytte	flø-	verb	n		h+	16
PM02	Tjukk L	bord	boLe	sub	ja		h+	16
PM02	Tjukk L	bord	skriveboLe	sub	ja		s+	16
PM02	Tjukk L	flytte	fløtt	verb	ja	retter	h+	16
PM02	Tjukk L	klokke	kLokke	sub	ja	gjentok	pp	
PM02	Tjukk L	bord	kjøkkenboL	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	flytte	fløtte	verb	ja		pp	
PM02	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
PM02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	klokke	kLokke	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
PM02	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	retter	pp	
VK01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		s	2
VK01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		s	4
VK01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VK01	Tjukk L	flytte	flyttebyråer	sub	ja		h	10

VK01	Tjukk L	flytte	fLytta	verb	ja	fortid	h	11
VK01	Tjukk L	flytte	fLytta	verb	ja	fortid	h	13
VK01	Tjukk L	gård	gåLene	sub	ja		h	14
VK01	Tjukk L	flytte	fLytta	verb	ja		h+	16
VK01	Tjukk L	gård	gåLer	sub	ja		h+	16
VK01	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
VK01	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja		pp	
VK01	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n		pp	
VK01	Tjukk L	jorde	n				pp	
VK01	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
VK01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
VK02	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		s	1
VK02	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		s	2
VK02	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		h	3
VK02	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	infinitiv	h	5
VK02	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja	infinitiv	h	5
VK02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		h	5
VK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VK02	Tjukk L	bord	bor	sub	n		pp	
VK02	Tjukk L	flytte	flytte	verb	n		pp	
VK02	Tjukk L	gård	går	sub	n		pp	
VK02	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp	
VK02	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp	
VK02	Tjukk L	jorde	n				pp	
VK02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		s	0
VM01	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja		h	3
VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h	2
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtter	verb	ja		h	4
VM01	Tjukk L	bord	boLe	sub	ja		h	5
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	fortid	h	5
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	fortid	h	5
VM01	Tjukk L	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h	5
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja	fortid	h	7
VM01	Tjukk L	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h	7
VM01	Tjukk L	klasserom	klasseromme	sub	n		h	3
VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h	8
VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h	8

VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h	8
VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		h	8
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja	fortid	h	9
VM01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		h	9
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtter	verb	ja		h+	15
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtter	verb	ja		h+	15
VM01	Tjukk L	flytte	fLøttebyråe	sub	ja		h+	15
VM01	Tjukk L	flytte	fLøttelasse	sub	ja		h+	15
VM01	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		h+	16
VM01	Tjukk L	bord	boL	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	flytte	fLøtta	verb	ja		pp	
VM01	Tjukk L	gård	bonnegåL	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VM01	Tjukk L	klokke	kLokke	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	klokke	kLokka	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	sol	soLsjinn	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	sol	soLsjinn	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja		pp	
VM01	Tjukk L	flytte	fLytt'e'sske	sub	ja		s	1
VM01	Tjukk L	flytte	fLytt'ebyrå	sub	ja		s	1
VM01	Tjukk L	klokke	kLokke	sub	ja		s	1
VM01	Tjukk L	jorde	n				pp	
VM01	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja		s	0
VM02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		h	5
VM02	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n		h	3
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'e	verb	ja	infinitiv	h	4
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'ebyrå	sub	ja		h	4
VM02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		h	5
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'e	verb	ja	infinitiv	h	9
VM02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		h	9
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'e	verb	ja	infinitiv	h+	18
VM02	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja		h+	18
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'e	verb	ja	infinitiv	h+	19
VM02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VM02	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n		pp	
VM02	Tjukk L	gård	bonnegå'årn	sub	n		pp	
VM02	Tjukk L	flytte	fLytt'e	verb	ja		pp	

VM02	Tjukk L	jorde	n			pp	
VM02	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	pp	
VM02	Tjukk L	bord	treboL	sub	ja	pp	
VM03	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	s	0
VM03	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	s	0
VM03	Tjukk L	bord	skrivebor	sub	n	s	2
VM03	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	h	3
VM03	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	h	5
VM03	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	pp	
VM03	Tjukk L	bord	skriveboLe	sub	ja	pp	
VM03	Tjukk L	bord	bor	sub	n	pp	
VM03	Tjukk L	flytte	fløtta	verb	ja	pp	
VM03	Tjukk L	gård	bonnegåL	sub	ja	pp	
VM03	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	pp	
VM03	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	pp	
VM03	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	flytte	flyttebyrå	sub	ja	s	2
VM04	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	s	2
VM04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	s	3
VM04	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	h	5
VM04	Tjukk L	gård	bonnegår	sub	n	h	5
VM04	Tjukk	klasserom	klasseromm	sub	n	h	7
VM04	Tjukk L	klokke	kLåkka	sub	ja	h	8
VM04	Tjukk L	gård	gåLer	sub	ja	h	11
VM04	Tjukk L	gård	bonnegåLer	sub	ja	h	11
VM04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja	h	14
VM04	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja	h+	17
VM04	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	flytte	fløtte	verb	ja	pp	
VM04	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	pp	
VM04	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	pp	
VM04	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	s	2
VM05	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	s	0
VM05	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja	h	9
VM05	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	s	2

VM05	Tjukk L	klasserom	kLasseromm	sub	ja	s	2
VM05	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	h	5
VM05	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	h	6
VM05	Tjukk L	klasserom	klasseromme	sub	n	h+	19
VM05	Tjukk L	flytte	fLøttekara	sub	ja	h	8
VM05	Tjukk L	klokke	kLåkkene	sub	ja	h	9
VM05	Tjukk L	flytte	fLyttinnga	sub	ja	h	10
VM05	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja	h+	19
VM05	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	h+	19
VM05	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	pp	
VM05	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja	pp	
VM05	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja	pp	
VM05	Tjukk L	jorde	n			pp	
VM05	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja	pp	
VM05	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	pp	
VM05	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	pp	
VM06	Tjukk L	sol	soL	sub	ja	s	1
VM06	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja	h	4
VM06	Tjukk L	sol	soLa	sub	ja	h	4
VM06	Tjukk L	sol	soLsjinnsdag	sub	ja	h	7
VM06	Tjukk L	flytte	fLøttekara	sub	ja	h	8
VM06	Tjukk L	flytte	fLøtte	verb	ja	h	8
VM06	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja	h	13
VM06	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja	h+	18
VM06	Tjukk L	bord	boL	sub	ja	gjentok	pp
VM06	Tjukk L	bord	boL	sub	ja		pp
VM06	Tjukk L	flytte	fLytte	verb	ja		pp
VM06	Tjukk L	gård	gåL	sub	ja		pp
VM06	Tjukk L	jorde	joLe	sub	ja		pp
VM06	Tjukk L	klokke	kLåkke	sub	ja		pp
VM06	Tjukk L	sol	soL	sub	ja		pp
VM06	Tjukk L	klasserom	klasseromm	sub	n	p	

Pronomen

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Pronomen	hun	hunn	pron	n		h	2
EG01	Pronomen	hun	hunn	pron	n		h	2
EG01	Pronomen	hun	hunn	pron	n		h	2

EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	2
EG01	Pronomen	hun	hu	pron	?	h	2
EG01	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	7
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	s	3
EG01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
EG01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
EJ01	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8
EJ01	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	11
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	3
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	3
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	14
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EJ01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	s	11
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	3
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	5
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	5
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	5
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	5
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	5
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8

EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	14
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	14
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	14
EJ02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	14
EJ02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h+	15
EJ02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
EJ02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
EJ02	Pronomen	hun	hu	pron	?	h	13
EJ02	Pronomen	dem	rømm	pron	ja	s	11
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	13
EJ02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	14
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
EJ02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
EJ02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	15
EJ02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
EJ03	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ03	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ03	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	3
EJ03	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	3
EJ03	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	3
EJ03	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	7
EJ03	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	7
EJ03	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	7
EJ03	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	

EJ03	Pronomen	dem	demm	det	n	pp	
EJ03	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	2
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	s	2
EJ04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	3
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
EJ04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	7
Ej04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	5
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	10
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	n	h	12
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	n	h	12
EJ04	Pronomen	dem	demm	pron	n	h	13
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h+	14
EJ04	Pronomen	dem	demm	pron	n	i	
EJ04	Pronomen	hun	hunn	pron	n	pp	
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	11
EJ04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	13
EJ04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	13
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	14
EJ04	Pronomen	hun	hu	pron	?	h+	14
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
EJ04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	2
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	3

EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	6
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	7
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	11
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	7
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	7
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	12
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	7
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	8
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	10
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	10
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	10
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	11
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	13
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h+	14
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h+	15
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	pp	
EJ05	Pronomen	hun	hunn	pron	n	pp	
EJ05	Pronomen	dem	dømm	det	ja	i	
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
EJ05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK01	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	2
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
PK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	9
PK01	Pronomen	hun	hu	pron	?	h	9
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	12
PK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	12
PK01	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	12
PK01	Pronomen	dem	dem	pron	n	i	

PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
PK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
PK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	16
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	2
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	2
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	3
PK02	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	s	3
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
PK02	Pronomen	dem	dem	pron	n	h	8
PK02	Pronomen	dem	dem	pron	n	h	8
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	16
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	16
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	17
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	17
PK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	17
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	

PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK03	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	s	5
PK03	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	5
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	s	10
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	s	11
PK03	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	12
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK03	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PK04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
PK04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	5
PK04	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	5
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	5
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	6
PK04	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	7
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	7
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	7
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	8
PK04	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	8
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
PK04	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	8
PK04	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	h	8
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	9
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	11
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	12
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	12
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	13
PK04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	15
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s+	16
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	16
PK04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
PK04	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	

PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	13
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	14
PM02	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	s	14
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	s	10
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	15
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	15
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	15
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	15
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	15
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	s	10
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	h	12
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	s	13
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	i	
PM02	Pronomen	dem	demm	pron	n	i	
PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
PM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	0
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	6
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	6
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7

VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	9
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	11
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	11
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	13
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	13
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	13
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	14
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	15
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	16
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	16
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	16
VK01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VK01	Pronomen	dem	dem	pron	n	i	
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VK01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	2
VK02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	3
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
VK02	Pronomen	dem	dem	pron	n	h	3

VK02	Pronomen	hun	hunn	pron	n		pp	
VK02	Pronomen	hun	hunn	pron	n		pp	
VK02	Pronomen	dem	ømm	pron	ja		i	
VK02	Pronomen	dem	ømm	pron	ja		i	
VK02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	eks	i	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	3
VM01	Pronomen	hun	hu	pron	?		h	4
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	4
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	4
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	5
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	6
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	8
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	8
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	9
VM01	Pronomen	dem	ømm	pron	ja		h	11
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	14
VM01	Pronomen	dem	ømm	pron	ja		h+	15
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	15
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	15
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	15
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	16
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	16
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	16
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM01	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	

VM01	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	6
VM02	Pronomen	hun	hu	pron	?	h	10
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	10
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	12
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	s	12
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	19
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	19
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	19
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	4
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	4
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	n	h	4
VM02	Pronomen	hun	hunn	pron	n	h	4
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	9
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	9
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h	9
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	h+	19
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	pp	
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VM02	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VM02	Pronomen	dem	ømm	pron	ja	i	
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	pp	
VM02	Pronomen	hun	ho	pron	ja	i	
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
VM02	Pronomen	dem	demmm	pron	n	i	
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	5

VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja	gjentok	pp	
VM03	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM03	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		s	0
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	1
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	10
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	13
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	14
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h	14
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	16
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	17
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		h+	17
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM04	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	5
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	6
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	6
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h	8

VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	18
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	18
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	18
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	18
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	18
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	19
VM05	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	19
VM05	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
VM05	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	pp	
VM05	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VM05	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	i	
VM05	Pronomen	dem	dem	pron	n	i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	4
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	7
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	8
VM06	Pronomen	dem	rømm	pron	ja	h	9
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h	9
VM06	Pronomen	dem	"ømm	pron	ja	h	10
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	10
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h	16
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	17
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	h+	17
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja	h+	18

VM06	Pronomen	dem	rømm	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		h+	18
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja	gjentok	pp	
VM06	Pronomen	dem	dømm	det	ja		pp	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	hun	ho	pron	ja		pp	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	ja		i	
VM06	Pronomen	dem	dømm	pron	n			

Førsteleddstrykk i importord

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Trykk	avis	avis	sub	n		s	0
EG01	Trykk	avis	avisa	sub	n		h	3
EG01	Trykk	musikk	musikk	sub	n		h	4
EG01	Trykk	avis	avis'n	sub	n		h	7
EG01	Trykk	musikk	musikk	sub	n		h	8
EG01	Trykk	avis	avis'n	sub	n		h+	9
EG01	Trykk	musikk	musikk	sub	n		h+	9
EG01	Trykk	avis	avisa	sub	n		pp	
EG01	Trykk	avis	avisa	sub	n		pp	
EG01	Trykk	avis	avisa	sub	n		pp	
EG01	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
EG01	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
EG01	trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
EJ01	Trykk	avis	avis'n	sub	n		s	1

EJ01	Trykk	avis	avis	sub	n	h	3
EJ01	Trykk	avis	avis'n	sub	n	h	8
EJ01	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	14
EJ01	Trykk	avis	avis	sub	n	pp	
EJ01	Trykk	kontor	kontor	sub	n	pp	
EJ01	trykk	musikk	musikk	sub	n	pp	
EJ02	Trykk	avis	avisa	sub	n	pp	
EJ02	Trykk	avis	avis	sub	n	pp	
EJ02	Trykk	kontor	kontor	sub	n	pp	
EJ02	Trykk	musikk	musikk	sub	n	pp	
EJ03	Trykk	musikk	musikk	sub	n	s	1
EJ03	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h	2
EJ03	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h	4
EJ03	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	5
EJ03	Trykk	avis	avis'n	sub	n	h	7
EJ03	Trykk	avis	avis	sub	n	pp	
EJ03	Trykk	kontor	kontor	sub	n	pp	
EJ03	Trykk	musikk	musikk	sub	n	pp	
EJ04	Trykk	musikk	musikk	sub	n	s	1
EJ04	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h	7
EJ04	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	8
EJ04	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	9
EJ04	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h	10
EJ04	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	13
EJ04	Trykk	avis	avisa	sub	n	h+	14
EJ04	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h+	14
EJ04	Trykk	avis	avis	sub	n	pp	
EJ04	Trykk	kontor	kontor	sub	n	pp	
EJ04	Trykk	musikk	musikk	sub	n	pp	
EJ05	Trykk	avis	avis	sub	n	s	0
EJ05	Trykk	avis	avisa	sub	n	h	4
EJ05	Trykk	musikk	musikk	sub	n	h	13
EJ05	Trykk	avis	avis	sub	n	pp	
EJ05	Trykk	kontor	kontor	sub	n	pp	
EJ05	Trykk	musikk	musikk	sub	n	pp	
PK01	Trykk	avis	"avis	sub	ja	h	7
PK01	Trykk	avis	"avvi'n	sub	ja	h+	16
PK01	Trykk	avis	"avis	sub	ja	pp	

PK01	Trykk	kontor	"konntor	sub	ja		pp	
PK01	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja	lang i	pp	
PK01	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja	gjentok	pp	
PK02	Trykk	kontor	kontore	sub	n		h	2
PK02	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
PK02	Trykk	kontor	kontor	sub	n	gjentok	pp	
PK02	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
PK02	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
PK03	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		s	5
PK03	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
PK03	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
PK03	Trykk	musikk	musikk	sub	n	gjentok	pp	
PK03	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
PK04	Trykk	avis	"avvis	sub	ja		s	3
PK04	Trykk	avis	avis'n	sub	n		pp	
PK04	Trykk	avis	avis'n	sub	n		pp	
PK04	Trykk	avis	avis'n	sub	n		pp	
PK04	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
PK04	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
PK04	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
PK04	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
PM01	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
PM01	Trykk	kontor	"konntorLass'n	sub	ja		pp	
PM01	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja		pp	
PM02	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		h	12
PM02	Trykk	avis	avis	sub	n		h+	16
PM02	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		pp	
PM02	Trykk	avis	"avis	sub	ja		pp	
PM02	Trykk	kontor	kontore	sub	n		pp	
PM02	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja		pp	
VK01	Trykk	avis	avisa	sub	n		h	8
VK01	Trykk	musikk	musikk	sub	n		h	8
VK01	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
VK01	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
VK01	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
VK02	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
VK02	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
VK02	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	

VM01	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		s	0
VM01	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		h	4
VM01	Trykk	avis	"avis	sub	ja		h	4
VM01	Trykk	avis	"avisa	sub	ja		h	5
VM01	Trykk	kontor	"konntor	sub	ja		h	6
VM01	Trykk	avis	"avis'n	sub	ja		h	7
VM01	Trykk	kontor	"konntore	sub	ja		h	7
VM01	Trykk	kontor	"konntore	sub	ja		h+	16
VM01	Trykk	avis	"avis	sub	ja		pp	
VM01	Trykk	kontor	"konntor	sub	ja		pp	
VM01	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja		pp	
VM01	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja	gjentok	pp	
VM02	Trykk	avis	"avvis	sub	ja		h	3
VM02	Trykk	avis	avisa	sub	n		h	10
VM02	Trykk	kontor	"konntorsykopat'n	sub	ja		s	12
VM02	Trykk	avis	avis'n	sub	n		h+	19
VM02	Trykk	avis	avis'n	sub	n		pp	
VM02	Trykk	kontor	"konntore	sub	ja		pp	
VM02	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp	
VM03	Trykk	avis	"avisa	sub	ja		pp	
VM03	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
VM03	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
VM03	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja		pp	
VM04	Trykk	avis	avis	sub	n		s	3
VM04	Trykk	avis	"avviser	sub	ja		h	8
VM04	Trykk	avis	"avvis	sub	ja		pp	
VM04	Trykk	kontor	"konntor	sub	ja		pp	
VM04	Trykk	musikk	"mussikk	sub	ja		pp	
VM05	Trykk	avis	"avvis	sub	ja		s	0
VM05	Trykk	avis	"avvisa	sub	ja		h	5
VM05	Trykk	avis	avisa	sub	n		h	9
VM05	Trykk	avis	"avisa	sub	ja		h+	19
VM05	Trykk	avis	avis	sub	n		pp	
VM05	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	
VM05	Trykk	musikk	"mussik	sub	ja		pp	
VM06	Trykk	avis	avisa	sub	n		pp	
VM06	Trykk	avis	avis	sub	n	gjentok	pp	
VM06	Trykk	kontor	kontor	sub	n		pp	

VM06	Trykk	musikk	musikk	sub	n		pp
------	-------	--------	--------	-----	---	--	----

Kortvokal

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
EG01	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
EG01	Kortvokal	min	min	det	n		pp	
EJ01	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
EJ01	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
EJ01	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
EJ01	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
EJ01	Kortvokal	min	min	sub	n		pp	
EJ02	Kortvokal	mine	mine	det	n		s	2
EJ02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	10
EJ02	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
EJ02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
EJ02	Kortvokal	min	min	det	n		pp	
EJ02	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
EJ02	Kortvokal	ute	utte	adv	ja		h	4
EJ03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	5
EJ03	Kortvokal	mine	mine	det	n	prenominal	pp	
EJ03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
EJ03	Kortvokal	min	min	det	n		s	4
EJ03	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
EJ03	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	pp	
EJ03	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
EJ04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	2
EJ04	Kortvokal	mine	mine	det	n	prenominal	pp	
EJ04	Kortvokal	ute	ute	adj	n		pp	
EJ04	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
EJ04	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	pp	
EJ04	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	i	
EJ04	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
EJ05	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	5
EJ05	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	5
EJ05	Kortvokal	mine	mine	det	n	postnominal	pp	
EJ05	Kortvokal	ute	ute	adj	n		pp	

EJ05	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
EJ05	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
PK01	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PK01	Kortvokal	mine	minne	det	ja	postnominal	pp	
PK01	Kortvokal	mine	minne	det	ja	postnominal	pp	
PK02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	7
PK02	Kortvokal	mine	mine	det	n		h+	17
PK02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	
PK02	Kortvokal	mine	mine	det	n		i	
PK02	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
PK02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PK02	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
PK03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		s	9
PK03	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
PK03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PK03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PK03	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
PK03	Kortvokal	min	minn	det	ja		s	5
PK03	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
PK04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	5
PK04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	6
PK04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	7
PK04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	7
PK04	Kortvokal	mine	minne	det	ja	postnominal	pp	
PK04	Kortvokal	mine	minne	det	ja	prenominal	pp	
PK04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PK04	Kortvokal	ute	utte	adv	ja		s	2
PK04	Kortvokal	ute	utte	adv	ja		pp	
PM01	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	pp	
PM01	Kortvokal	mine	mine	det	n	prenominal	pp	
PM01	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PM02	Kortvokal	mine	minne	det	ja	prenominal	pp	
PM02	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
PM02	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
PM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		s	2
PM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	12
PM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
PM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	

VK01	Kortvokal	min	minn	det	ja	prenominal	i	
VK01	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	i	
VK01	Kortvokal	min	min	det	n	aleine	pp	
VK01	Kortvokal	ute	utestue	sub	n		s	1
VK01	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
VK01	Kortvokal	ute	utestue	sub	n		h	6
VK01	Kortvokal	min	minn	det	ja	prenominal	i	
VK01	Kortvokal	min	minn	det	ja	prenominal	i	
VK01	Kortvokal	ute	ute	adv	n	aleine	pp	
VK01	Kortvokal	mine	minne	det	ja	postnominal	pp	
VK02	Kortvokal	min	min	det	n		pp	
VK02	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	i	
VK02	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VK02	Kortvokal	mine	mine	det	n		s	2
VK02	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
VK02	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
VK02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
VK02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		i	
VK02	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	i	
VM01	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM01	Kortvokal	mine	mine	det	n		pp	
VM01	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
VM02	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM02	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
VM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h	5
VM02	Kortvokal	mine	mine	det	n	postnominal	i	
VM02	Kortvokal	mine	mine	det	n	postnominal	i	
VM02	Kortvokal	mine	mine	det	n	postnominal	pp	
VM02	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
VM03	Kortvokal	mine	minne	det	ja	postnominal	pp	
VM03	Kortvokal	min	min	det	n		i	
VM03	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	pp	
VM03	Kortvokal	ute	ute	adv	n		pp	
VM04	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
VM04	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h+	17
VM04	Kortvokal	mine	mine	det	n	postnominal	pp	
VM04	Kortvokal	ute	ute	adv	n	postverbal	pp	
VM05	Kortvokal	min	minn	det	ja		h+	18

VM05	Kortvokal	min	minn	det	ja	postnominal	pp	
VM05	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM05	Kortvokal	ute	ute	adv	n		h+	18
VM05	Kortvokal	mine	mine	det	n	aleine	pp	
VM05	Kortvokal	mine	mine	det	n	prenominal	pp	
VM05	Kortvokal	ute	ute	adv	n	aleine	pp	
VM06	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM06	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM06	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM06	Kortvokal	min	min	det	n	prenominal	i	
VM06	Kortvokal	min	min	det	n	postnominal	pp	
VM06	Kortvokal	ute	utte	adv	ja		h	4
VM06	Kortvokal	ute	utte	adv	ja		h	15
VM06	Kortvokal	mine	mine	det	n	prenominal	pp	
VM06	Kortvokal	ute	ute	adv	n	postnominal	pp	

Åpning

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Åpning	padde	padde	sub	n		s	1
EG01	Åpning	padde	padde	sub	n		h	2
EG01	Åpning	padde	padda	sub	n		h	5
EG01	Åpning	padde	padde	sub	n		h+	9
EG01	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
EJ01	Åpning	padde	padde	sub	n		s	2
EJ01	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
EJ02	Åpning	padde	padde	sub	n		h	13
EJ02	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
EJ03	Åpning	padde	padd'n	sub	n		h	2
EJ03	Åpning	padde	padde	sub	n		h	5
EJ03	Åpning	padde	padde	sub	n		h	7
EJ03	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
EJ04	Åpning	padde	padde	sub	n		h	9
EJ04	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
EJ05	Åpning	padde	padde	sub	n		s	1
EJ05	Åpning	padde	padde	sub	n		h	4
EJ05	Åpning	padde	padde	sub	n		h	5
EJ05	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	

PK01	Åpning	padde	pædde	sub	ja		h	8
PK01	Åpning	padde	pædd	sub	ja		h+	15
PK01	Åpning	galt	gæLi	adj	ja		pp	
PK01	Åpning	padde	pædd	sub	ja		pp	
PK02	Åpning	padde	pædd'n	sub	ja		pp	
PK02	Åpning	padde	pædd	sub	ja	retter	pp	
PK02	Åpning	padde	padde	sub	n	retter	pp	
PK03	Åpning	padde	pædd	sub	ja		s	2
PK03	Åpning	padde	pædde	sub	ja		s	2
PK03	Åpning	padde	pædda	sub	ja		s	2
PK03	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
PK03	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
PK04	Åpning	padde	pædde	sub	ja		h	6
PK04	Åpning	padde	pædda	sub	ja		h	8
PK04	Åpning	padde	pædde	sub	ja		pp	
PM01	Åpning	padde	pædde	sub	ja	retter på VK03	s	2
PM01	Åpning	padde	pædde	sub	ja		pp	
PM02	Åpning	padde	pædde	sub	ja		h	6
PM02	Åpning	padde	pædd	sub	ja		pp	
PM02	Åpning	padde	padde	sub	n	retter	pp	
VK01	Åpning	padde	padde	sub	n		h	5
VK01	Åpning	padde	padde	sub	n		h	14
VK01	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
VK02	Åpning	padde	padde	sub	n		s	0
VK02	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
VM01	Åpning	padde	pædde	sub	ja		s	1
VM01	Åpning	padde	pædde	sub	ja		h	8
VM01	Åpning	padde	pædd	sub	ja		h+	16
VM01	Åpning	padde	padde	sub	ja		pp	
VM02	Åpning	padde	pædd	sub	ja		s	0
VM02	Åpning	padde	pædder	sub	ja		h	5
VM02	Åpning	padde	pædder	sub	ja		h	10
VM02	Åpning	padde	pædder	sub	ja		h+	20
VM02	Åpning	padde	pædde	sub	ja		pp	
VM03	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
VM03	Åpning	padde	pædde	sub	ja	retter	pp	
VM04	Åpning	padde	padde	sub	n		s	1
VM04	Åpning	padde	padde	sub	n		h	14

VM04	Åpning	padde	padde	sub	n		h+	17
VM04	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
VM05	Åpning	padde	padde	sub	n		s	0
VM05	Åpning	padde	padde	sub	n		h+	19
VM05	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	
VM06	Åpning	padde	padde	sub	n		pp	

Diftong

Informant	Variabel	Ord	Form	Ordklasse	Variabel brukt	Kommentar	Kontekst	Minutt
EG01	Diftong	blaut	n				pp	
EG01	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
EJ01	Diftong	blaut	n				pp	
EJ01	diftong	veit	vet	verb	n		pp	
EJ02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	11
EJ02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	11
EJ02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
EJ02	Diftong	veit	vet	verb	n		s	11
EJ02	Diftong	veit	vet	verb	n		s	11
EJ02	diftong	blaut	n				pp	
EJ02	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
EJ03	Diftong	blaut	bløt	adj	n		pp	
EJ03	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
EJ04	Diftong	veit	vet	verb	n		s	2
EJ04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ04	Diftong	blaut	n				pp	
EJ04	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
EJ04	Diftong	blaut	n				pp	
EJ04	Diftong	veit	væit	verb	n		pp	
EJ05	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ05	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ05	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
EJ05	Diftong	blaut	n				pp	
EJ05	Diftong	blaut	n				pp	
EJ05	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	5

PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	5
PK01	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	s	8
PK01	Diftong	veit	vet	verb	n		h	10
PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	13
PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK01	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
PK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PK02	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	6
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		s	12
PK02	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h+	16
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		h+	16
PK02	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	s+	16
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK02	Diftong	blaut	n				pp	
PK02	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	4
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	5
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	5
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	10
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	13
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	14
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		s+	15
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK03	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	i	
PK03	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
PK03	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	0
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	7
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	7
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n		h	8
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	8
PK04	Diftong	veit	vet	verb	n		h	9
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	11
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	s	11

PK04	Diftong	veit	vet	verb	n		s	11
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	13
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	15
PK04	Diftong	veit	vett	verb	n	vett ø	h	15
PK04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PK04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
PK04	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
PK04	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
PK04	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	2
PM01	Diftong	veit	vet	verb	n		s	4
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	4
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	6
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	10
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	11
PM01	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
PM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	1
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	2
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	5
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	6
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	6
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	12
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	12
PM02	Diftong	veit	vet	verb	n		s+	15
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s+	16
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
PM02	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	

PM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	1
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK01	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK01	Diftong	blaut	n				pp	
VK01	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VK02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VK02	Diftong	blaut	kLissbLæut	adj	ja		pp	
VK02	Diftong	blaut	bLøt	adj	n	retter	pp	
VK02	Diftong	veit	vet	verb	n		pp	
VM01	Diftong	veit	vett	verb	n	vett 'a fader	s	1
VM01	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	5
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	6
VM01	Diftong	veit	vett	verb	n	vett 'a fader	h	6
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	12
VM01	Diftong	veit	vet	verb	n		h	14
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM01	Diftong	blaut	bLæut	adj	ja		pp	
VM01	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VM02	Diftong	veit	vet	verb	n		h	4
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	11
VM02	Diftong	veit	vet	verb	n		s+	15
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM02	Diftong	blaut	bLæut	adj	ja		pp	
VM02	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VM03	Diftong	blaut	bLøt	adj	n		pp	

VM03	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	0
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	12
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM04	Diftong	veit	vet	verb	n		i	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM04	Diftong	blaut	n				pp	
VM04	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
VM04	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VM05	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	3
VM05	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
VM05	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	2
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		s	3
VM06	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	h	10
VM06	Diftong	veit	vett	verb	n	vett u	s	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		h	14
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		i	
VM06	Diftong	blaut	blæut	adj	ja		pp	
VM06	Diftong	veit	væit	verb	ja		pp	